

HARTAUS- KALENTERI

Tammi-Maaliskuu 2016

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

Julkaisija: Seitsemannen Päivän Adventistien kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen

Lähetysyhdistys r.y.

Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:

info@spaup.org www.spaup.org

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

TAMMIKUU

1.1. Perjantai, aamu

Joh. 4: 14

”Monet kärsivät sielun vaivoista paljon enemmän kuin ruumiin sairauksista, eivätkä he löydä mitään lievitystä, ennen kuin tulevat Kristuksen, elämän lähteen, luo. – Kristus on synninsairaana sielun voimallinen Parantaja.” CH 502

”Jos päästämme Jeesuksen menemään, ei meillä ole mitään, mihin voimme turvautua. Ikuinen armo alati virtaavine siunauksineen on tarjona niille janoaville, jotka tulevat hänen tykönsä ja juovat.” Kirje 2, 1889.

”Se, joka koettaa sammuttaa janoaan tämän maailman lähteillä, juo vain janotakseen jälleen. Kaikkiällä ihmiset ovat janoavia. He ikävöivät jotakin, joka tyydyttää heidän sielunsa kaipauksen. Yksi ainoa voi täyttää tuon tarpeen. Maailma tarvitsee Kristusta, joka on »kaikkien kansojen toivo». Jumalallinen armo, jonka hän yksin voi lahjoittaa, on kuin elävä vesi: se puhdistaa, virvoittaa ja elvyttää sielun.” AT. 164.

1.1. Perjantai, ilta

Jer. 2:13

”Se, joka on saanut maistaa Kristuksen rakkautta, kaipaa jatkuvasti lisää, mutta hän ei etsi mitään muuta. Maailman rikkaus, kunnia ja nautinnot eivät häntä houkuttele. Hänen sydämensä rukoilee lakkaamatta: »Enemmän sinua.» Ja hän, joka ilmaisee sielulle sen tarpeen, odottaa saavansa tyydyttää sen nälän ja janon. Kaikki ihmiskeinot ja apulähteet pettävät. Vesisäiliöt tyhjenevät, lammikot kuivuvat, mutta Lunastajamme on tyhjentyvätön lähde. Voimme juoda juomistamme, ja aina löydämme täyden vesivaraston. Sillä, jonka sydämessä Kristus asuu, on sisässään siunausten lähde - »joka kumpuaa iankaikkiseen elämään». Tästä lähteestä hän ammentaa voimaa ja armoa täyttämään kaikki hänen tarpeensa.” AT. 164.

”Se, joka juo elävää vettä, tulee elämän lähteeksi. Vastaanottajasta tulee antaja. Kristuksen armo sydämessä on kuin lähde erämaassa, joka kumpuaa virvoittaen kaikkia ja tehden ne, jotka ovat valmiit joutumaan perikatoon, halukkaiksi juomaan elämän vettä.” AT. 174.

2.1. Sapatti, aamu

Ps. 32: 8

”Kristillinen elämä on usein vaaranalaista, ja velvollisuuden täyttäminen näyttää vaikealta. Mielikuvitus näkee edessäpäin uhkaavan tuhon ja takana orjuuden tai kuoleman. Kuitenkin Jumala lausuu selvästi: »Käy eteenpäin.» – Usko katsoo vaikeuksien tuolle puolen ja tarttuu näkymättömään, itse Kaikkivaltiaaseen, ja siksi se ei voi raueta tyhjiin. Usko on tarttumista Kristuksen käteen jokaisessa vaaratilanteessa.” GW 262.

”Jokainen elämän merellä purjehtiva laiva tarvitsee kannelleen taivaallisen Luotsin. Mutta kun rajuilma nousee ja myrsky uhkaa, työntävät monet Luotsinsa yli laidan ja antavat purtensa rajallisen ihmisen johtoon tai koettavat itse ohjata sitä. Tällöin on tavallisesti seurauksena haaksirikko ja tuho, jolloin Luotsia syytetään siitä, että hän on johdattanut heidät niin vaarallisille vesille. Älä jättäydy ihmisten hoitoon, vaan sano: »Herra on minun auttajani»; kysyn neuvoa häneltä ja tahdon olla hänen tahtonsa tekijä. Ilman jumalallista valistusta meidän on yhtä mahdotonta selviytyä ihmisvoimin kuin Egyptin jumalien vapauttaa niitä, jotka

turvasivat niihin.” FE 348, 349

2.1. Sapatti, ilta

Hebr. 12:2, 3

”Älä turvaa ihmisiin. Toimi jumalallisen Oppaan johdolla. Kristus on valinnut sinut. Sinut on lunastettu Karitsan kalliilla verellä. Vetoa Jumalan edessä tuon veren ansioon. Sano hänelle: »Olen sinun luomisen perusteella; olen sinun lunastuksen perusteella. Kunnioitan inhimillistä arvovaltaa ja veljeni neuvoja, mutta näihin en voi kokonaan nojautua. Haluan että sinä, oi Jumala, opetat minua. Olen liittoutunut kanssasi päästäkseni osalliseksi jumalallisesta luonnosta ja saadakseni sinut neuvonantajakseni ja oppaakseni - osallistumaan elämäni jokaiseen suunnitelmaan, ja sen tähden opeta sinä minua.» Pidä Herran kunniaa elämässäsi tärkeimpänä. Pyhittäköön harras pyrkimyksesi tehdä Jumalan tahtoa jokaisen toimenpiteesi, niin ettei vaikutuksesi johtaisi ketään kielletyille poluille.” FE 348, 349

3.1. Sunnuntai, aamu

1 Piet. 1: 18, 19

”Kristuksen päälle meidän sijaisenamme ja takaajanamme pantiin meidän kaikkien synnit. Hänet luettiin pahantekijäin joukkoon, jotta hän lunastaisi meidät lain kirouksesta.” At 725.

”Hän säilytti päälleen koko maailman synnit, vaikka vihasikin koko sielustaan syntiä. Syyttömänä hän kärsi syyllisen rangaistuksen. Viattomana hän uhrasi itsensä rikkojan sijaisena. Jokaisen synnin syyllisyys raskautti maailman Lunastajan jumalallista sielua. Aadamin jokaisen pojan ja tyttären pahat ajatukset, pahat sanat ja pahat teot vaativat sovitusta häneltä, sillä hän oli tullut ihmisen sijaiseksi.” Singns 22.7.1913

”Katsele häntä erämaassa, Getsemanessa, ristillä! Jumalan tahraton Poika otti päälleen synnin taakan. Hän, joka oli ollut yhtä Jumalan kanssa, tunsu sielussaan, miten kauhistava on synnin aiheuttama ero ihmisen ja Jumalan välillä. Tämä pusertui hänen huuliltaan tuskaisena huutona: »Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?» (Matt. 27: 46). Synnin taakka, tietoisuus sen kauhistavasta suuruudesta, sen synnyttämästä kuilusta ihmissielun ja Jumalan välillä, mursi Ihmisen Pojan sydämen.” TKL. 9

3.1. Sunnuntai, ilta

1. Piet. 1:22

”Pietari kehottaa vaeltamaan pelossa »tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla etkä kullalla, lunastetut» (1 Piet. 1: 18). Jospa ihminen olisikin saatu pelastetuksi tämmöisellä - kuinka helppoa kaikki olisikaan ollut hänelle, joka sanoo: »Minun on hopea, ja minun on kulta» (Hagg. 2: 8). Mutta syntinen oli lunastettavissa ainoastaan Jumalan Pojan kalliilla verellä.” AA 34

”Tyhjentämällä taivaan koko aarteiston tähän maailmaan ja antamalla meille Kristuksessa koko taivaan Jumala on ostanut jokaisen ihmisolennon tahdon, tunteet, ajatusmaailman ja sielunelämän.” KV 237, 238

4.1. Maanantai, aamu

Room. 5:9

”Jumala kehottaa meitä uskomaan Kristukseen sovitusuhrinamme. Hänen verensä on ainoa syntiä parantava lääke.” YI 8.3.1900

”Ei Jumala tahdo sinun masentuneena kiduttavan sieluasi sillä pelolla, ettei Jumala ota sinua vastaan, koska olet syntinen ja kelvoton. – Voit sanoa: »Tiedän että olen syntinen, ja siksi tarvitsen Vapahtajaa. En voi vaatia pelastusta minkään ansion tai hyvyden perusteella, mutta esitän Jumalalle sen kaikki sovittavan veren, jolla tahraton Jumalan Karitsa ottaa pois maailman synnin. Vain tähän voin vedota.» Signs 4.7.1892

”Jumalaa lähestytään Jeesuksen Kristuksen, Välimiehen, kautta, ja vain tällä tavoin hän antaa syntejä anteeksi. Jumala ei voi antaa syntejä anteeksi oikeutensa, pyhytensä ja totuutensa perusteella. Mutta silti hän antaa täysin ja kokonaan syntejä anteeksi. Ei ole mitään syntiä, jota hän ei antaisi anteeksi Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa ja hänen kauttaan. Tämä on syntisen ainoa toivo. Jos hän turvaa vilpittömästi uskoen tähän, hän saa olla varma täydestä ja ilmaisesta anteeksiannosta. On vain yksi keino, ja se on kaikkien käytettävissä, ja tällä keinoin tarjotaan runsas ja yltäkylläinen anteeksianto katuvalle ja murtuneelle sielulle, ja synkimmätkin synnit annetaan anteeksi. Näitä läksyjä opetettiin Jumalan valitulle kansalle tuhansia vuosia sitten ja toistettiin eri vertauksin ja kuvauksin, jotta jokaisen mieleen painuisi syvälle se totuus, ettei ilman verenvuodatusta ole syntien anteeksiantoa. Oikeus vaati ihmistä kärsimään, mutta Kristus kärsi Jumalana hänen puolestaan. Hän ei tarvinnut mitään kärsimyksellä hankittavaa sovitusta itselleen, vaan kaikki hänen kärsimyksensä tulivat meidän hyväksemme, ja kaikki hänen ansionsa ja pyhytensä tarjotaan lahjana langenneelle ihmiselle.” 7BC 912, 913

4.1. Maanantai, ilta

1. Piet. 2:4

”Kristus kehottaa meitä säilyttämään syntimme hänen, Synninkantajan, päälle. Mutta jos kieltäydymme luovuttamasta niitä ja otamme kantaaksemme itse vastuun, niin tuhoudumme. Voimme kaatua elävään kiveen, Kristukseen, ja ruhjoutua, mutta jos tuo Kivi kaatuu meidän päällemme, niin se murskaa meidät tomuksi.” Kk. 21, 1895

5.1. Tiistai, aamu

Room. 8: 1

”Jos syntiset saadaan luomaan yksikin harras katse ristiin, jos he voivat saada selkeän näyn ristiinnaulitusta Vapahtajasta, he tajuavat Jumalan myötätunnon syvyyden ja synnin synnillisyyden.” ApT. 160

”Kun Pyhä Henki on herättänyt omantuntosi, sinä olet oppinut ainakin osittain tajuamaan synnin pahuutta, sen voimaa ja sen syyllisyyttä ja kurjuutta; ja sinä katselet sitä inhoten. — Kaipaat anteeksiantamista, puhdistusta ja vapautusta. Mitä voit tehdä saavuttaaksesi sopusoinnun Jumalan kanssa ja hänen kaltaisuutensa? Rauhaa sinä tarvitset - taivaan anteeksiantamista, rauhaa ja rakkautta sieluusi. Rahalla sitä ei voi ostaa. Älyllä sitä ei voi hankkia. Viisaudella sitä ei voi saavuttaa. Et voi ikinä toivoa voivasi hankkia sitä omin voimin. Mutta Jumala tarjoaa sitä sinulle lahjaksi, »ilman rahatta, ilman hinnatta» (Jes. 55: 1) .— Mene nyt hänen tykönsä ja pyydä, että hän pesee pois syntisi ja antaa sinulle uuden sydämen. Usko sitten, että hän täyttää pyyntösi, *koska hän on luvannut*. — Meidän etuoikeutemme on mennä Jeesuksen tykö ja tulla puhdistetuksi ja seistä lain edessä tuntematta häpeää tai omantunnontuskia.” TKL 42, 44

5.1. Tiistai, ilta

Joh. 1:9

”Kun syntinen kohottaa ristin juurella katseensa häneen, joka kuoli pelastaakseen hänet, hän saa kokea ilon täyteen, sillä hänen syntinsä ovat anteeksiannetut. Polvistuessaan uskossa ristin juurelle hän on saapunut korkeimmalle paikalle, minne ihminen voi päästä.” ApT. 160, 161

”Kiitä Jumalaa siitä, että hän antoi lahjaksi rakkaan Poikansa, ja rukoile, ettei hän olisi turhaan kuollut puolestasi. Henki kutsuu sinua tänä päivänä. Tule ja tuo koko sydämesi Jeesukselle, niin sinä voit vaatia hänen siunaustaan. Kun luet lupauksia, niin muista, että ne

ovat suunnattoman rakkauden ja säälin ilmaus. Niin, usko ainoastaan, että Jumala on auttajasi. Hän haluaa palauttaa ennalleen siveellisen kuvansa ihmisessä. Kun sinä lähestyt häntä tunnustaen syntisi ja katuen niitä, hän lähestyy sinua armahtaen ja anteeksi antaen.” TKL. 47

6.1. Keskiviikko, aamu

Gal. 3:13

”Lain tehtävänä on tuomita, mutta siinä ei ole mitään anteeksiantavaa tai lunastavaa voimaa.” 6BC 1094

”Ilman Kristusta laki sinänsä oli rikkojalle vain tuomioksi ja kuolemaksi. Sillä ei ole mitään pelastavaa ominaisuutta - ei mitään voimaa suojata rikkojaa sen rangaistukselta. — Jumalan lain rikkomisen vaati välttämättä Kristuksen kuolemaa, jotta saataisiin ihminen pelastetuksi ja voitaisiin lain arvo ja kunnia silti säilyttää. Kristus otti kantaakseen synnin tuomion. Hän armahti ihmisen kärsimyksiä. Hän joka ei synnistä tiennyt, tuli synniksi meidän tähtemme.” Kk. 58, 1900

”Ihmisten synty pantiin Kristuksen, ihmisen sijaisen ja takaajan, kannettavaksi. Hänet luettiin lainrikkokjaksi, jotta hän voisi pelastaa heidät lain kirouksesta. Hän, syntien kantaja, kärsii lainmukaisen rangaistuksen jumalattomuudesta ja tulee itse synniksi ihmisen puolesta.” LH. 175

6.1. Keskiviikko, ilta

Kol. 2:13

”Synty, jota hän niin vihasi, sälytettiin hänen kannettavakseen, kunnes hän vaikeroi sen painon alla. Jumalan Pojan ahdistava tuska oli niin paljon ankarampaa kuin hänen ruumiillinen kipunsa, että hän tuskin tunsu viimemainittua.” Signs 25.11.1889

”Jumala salli Poikansa joutua alttiiksi meidän rikkomustemme tähden. Hän suhtautuu Synninkantajaan tuomarin tavoin, eikä rakastavasti niin kuin isä. Tässä hänen rakkautensa suosittaa itseään mitä hämmästyttävimmällä tavalla kapinalliselle ihmiskunnalle.” TM 246

”Koko maailman synty laskettiin Jeesuksen kannettavaksi, ja jumaluus katsoo kärsimyksen Kristuksen ihmisyudessa niin täydelliseksi, että koko maailma voisi saada anteeksiannon uskon kautta Sijaiseen. Syllisimmänkään ei tarvitse pelätä, ettei Jumala anna anteeksi, sillä jumalallinen uhri riittää sovittamaan lain rangaistuksen. Kristuksen kautta syntinen voi jälleen päästä Jumalan uskolliseksi alamaiseksi.” RH 28.11.1912

7.1. Torstai, aamu

Room. 5:11

”Kristuksen täyteen rajattomuutta osoittaa se, että hän kantoi koko maailman synnit. Hänellä on kaksoistehtävä: hän oli sekä uhraaja että uhri, sekä pappi että syntiuhri.” Kirje 192, 1906

”Uskova näkee hänen hyväkseen tehdyssä sovituksessa sellaista rajattoman armon ja voiman leveyttä, pituutta, korkeutta ja syvyyttä - näkee niin täydellisen, äärettömällä hinnalla hankitun pelastuksen, että hänen sydämensä tulvii ylistystä ja kiitosta. Kuin kuvastimesta hän näkee Herran kirkkauden ja muuttuu Herran Hengen voimalla saman kuvan kaltaiseksi.” Signs. 4.7.1892

”Suuri Ylimmäinen Pappi on suorittanut ainoan arvollisen uhrin. Niitä suitsutuksia, joita ihmiset nyt suorittavat, ja messuja, joita pidetään sielujen vapauttamiseksi kiirastulesta, ei Jumala pidä minkään arvoisina. Kaikki alttarit ja uhrin, perimätavat ja keksinnöt, joilla ihmiset toivovat ansaitsevansa pelastuksen, ovat harhaluuloja. — Kristus on ainoa synninkantaja,

ainoa syntiuhri. – Papeilla ja hallitusmiehillä ei ole mitään oikeutta tulla Kristuksen ja niiden sielujen väliin, joiden puolesta hän on kuollut, ikään kuin Vapahtaja olisi antanut heille ominaisuuksiaan ja kyvyn antaa anteeksi syntiä ja rikkomuksia. He ovat itsekin syntisiä. He ovat vain inhimillisiä.” 7BC 913

7.1. Torstai, ilta

Room. 4:7

”Rukous ja synnintunnustus on esitettävä vain hänelle, joka on kerta kaikkiaan mennyt kaikkein pyhimpään. Kristus on sanonut: »Jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas» (1 Joh. 2: 1). Hän on täydellisesti pelastava kaikki, jotka tulevat hänen tykönsä uskossa.” 7BC 913

”Hän, vanhin veljemme, on iankaikkisen valtaistuimen luona. Hän kiinnittää huomionsa jokaiseen sieluun, joka kääntyy hänen, Vapahtajansa, puoleen.” KSL 53

”Hän on kantanut meidän syntivelkamme. Hän tahtoo ottaa kuorman meidän väsyneiltä harteiltamme. Hän tahtoo antaa meille levon. Surujen ja murheiden taakasta hän tahtoo meidät myös vapauttaa. Hän kehottaa meitä heittämään kaikki murheemme hänen päälleen, sillä hän kantaa meitä sydämellään.” KSL 52, 53

8.1. Perjantai, aamu

Ef. 2: 13

”Jumalan kansalla, jota hän kutsuu omaisuudekseen, oli etuoikeutenaan kaksinkertainen lakijärjestelmä, siveellinen ja seremoniallinen. – Luomisesta lähtien siveyslaki oli oleellinen osa Jumalan suunnitelmaa ja yhtä muuttumaton kuin hän itse. Seremonialain oli määrä vastata tiettyä tarkoitusta siinä Kristuksen suunnitelmassa, joka koski ihmiskunnan pelastusta. Vertauskuvallisten uhritoimitusten järjestelmä säädettiin sitä varten, että syntinen voisi nähdä niiden välityksellä suuren uhrin, Kristuksen. – Seremonialaki oli erinomainen; sen oli Jeesus laatinut yksissä neuvoin Isänsä kanssa edistämään ihmissuvun pelastusta. Koko vertauskuvallinen järjestelmä pohjautui Kristukseen. Adam näki Kristuksen siinä viattomassa eläimessä, joka joutui kärsimään rangaistuksen siitä, että hän oli rikkonut Herran lakia.” 6BC 1094, 1095

8.1. Perjantai, ilta

Hebr. 7:25

”Uhrivalvelusten tarve lakkasi, kun vertauskuva tapasi perikuvansa Kristuksen kuolemassa. Hänessä varjo kohtasi todellisuuden. Jumalan lain ylevä luonne säilyy yhtä kauan kuin Herran hallintoakin riittää. Tämä laki on Jumalan luonteen ilmaus. - - Vertauskuvilla ja varjoilla, uhreilla ja anneilla ei ollut mitään merkitystä Kristuksen ristinkuoleman jälkeen; mutta Jumalan lakia ei ristiinnaulittu Kristuksen kanssa. Nykyään hän [saatana] pettää ihmisiä, kun kyse on Jumalan laista.” 6BC 1116

”Kymmenen käskyn laki elää ja tulee elämään kautta ikuisuuksien. – Antaessaan ainosyntyisen Poikansa maailmallemme Jumala ei tehnyt tätä ääretöntä uhria varmistaakseen ihmiselle etuoikeuden rikkoa Jumalan käskyjä tässä elämässä ja tulevassa iankaikkisessa elämässä.” 6BC 1116

”Hän [Jeesus] uhrasi kalliin, syyttömän elämänsä pelastaakseen sylliset ihmiset ikuisesta tuhosta, jotta he uskon kautta häneen voisivat seisoa syyttöminä Jumalan valtaistuimen edessä.” 7BC 914

9.1. Sapatti, aamu

Ef. 1:7

”Kristuksen armosta syntinen vanhurskautetaan vapaasti ilman mitään ansiota tai vaatimusta

hänen puoleltaan. Vanhurskautus on synnin täydellistä anteeksisaamista. Syntinen saa anteeksi samalla hetkellä kuin hän vastaanottaa uskossa Kristuksen. Kristuksen vanhurskaus luetaan hänen hyväkseen, eikä hänen enää pidä epäillä Jumalan anteeksiantavaa armoa. Uskossa ei ole mitään, mikä tekisi siitä pelastajamme. Usko ei voi poistaa syyllisyyttämme. Kristus on Jumalan voima pelastukseksi kaikille jotka uskovat. Vanhurskautus tapahtuu Jeesuksen Kristuksen ansioiden perusteella. Hän on maksanut syntisen lunastushinnan. Kuitenkin Jeesus voi vanhurskauttaa uskovan vain uskon kautta hänen vereensä. Syntinen ei voi vedota omiin hyviin tekoihinsa vanhurskautukseen. Hänen tulee päästä siihen tilaan, että hän luopuu kaikesta synnistään ja vastaanottaa asteittain valoa sitä mukaa, kuin se valaisee hänen polkuaan. Hän ottaa yksinkertaisesti uskollaan vastaan sen, mitä hänelle Kristuksen veressä vapaasti ja riittävästi tarjotaan. Hän uskoo Jumalan lupaukset, jotka Kristuksen kautta tulevat hänelle pyhitykseksi, vanhurskaudeksi ja lunastukseksi. Ja jos hän seuraa Jeesusta, hän vaeltaa nöyrästi valossa iloiten siinä ja levittäen sitä toisille.” 6BC 1071

9.1. Sapatti, ilta

Gal. 1:4

”Kun katuva syntinen kiinnittää katseensa »Jumalan Karitsaan, joka pois ottaa maailman synnin» . Kun näemme Jeesuksen, surujen miehen ja tuskien tuttavan, työskentelevän pelastaakseen kadotettuja, halveksittuja, pilkattuja ja ylenkatsottuja, kulkevan kaupungista toiseen, kunnes hänen tehtävänsä oli täytetty; kun katselemme häntä Getsemanessa hikoilemassa suuria veripisaroita tai ristillä riippumassa kuolemantuskissaan, - kun tämän näemme, emme enää halua kunniaa omalle itsellemme. Kun katsomme Jeesukseen, häpeämme omaa kylmyyttämme, laimeuttamme ja itsekkyyttämme. Tulemme halukkaiksi olemaan mitä tahansa tai vaikkapa ei mitään, voidaksemme sydämeistämme palvella Mestariamme. Iloitsemme saadessamme kantaa ristiämme Jeesuksen jäljissä, kestää koetuksia, häpeää ja vainoa hänen kalliin asiansa tähden.” AT 423

10.1. Sunnuntai, aamu

Matt. 5:20

”Ihmisielen suurin erehdys Kristuksen aikana oli, että pelkkä totuuden hyväksyminen merkitsisi vanhurskautta. Kaikki inhimilliset kokemukset ovat osoittaneet, että teoreettinen tieto totuudesta on riittämätön pelastamaan sielua. Se ei tuota vanhurskauden hedelmiä. Fariseukset väittivät olevansa Aabrahamin lapsia, ja kerskasivat siitä, että heille oli uskottu Jumalan sana, eivätkä nämä edut kuitenkaan varjelleet heitä itsekkyydeltä, häijyydeltä, voitonhimolta ja alhaiselta ulkokultaisuudelta. — Sama vaara on vieläkin olemassa. Monet pitävät varmana, että he ovat kristittyjä, siitä yksinkertaisesta syystä, että he hyväksyvät jotkut jumaluusopilliset periaatteet. Mutta he eivät ole panneet totuutta elämässään käytäntöön. He eivät ole sitä uskoneet ja rakastaneet, siksi he eivät ole saaneet sitä voimaa ja armoa, jonka pyhittävä totuus antaa. Ihmiset voivat tunnustaa uskovansa totuuden, mutta ellei se tee heitä vilpittömiksi, ystävällisiksi, kärsivällisiksi, pitkämielisiksi ja hengellisiksi, se on omistajalleen kiroukseksi ja hänen vaikutuksensa kautta kiroukseksi maailmalle. Kristuksen opettama vanhurskaus on sydämen ja elämän mukautumista Jumalan ilmoitettuun tahtoon. Syntiset ihmiset voivat tulla vanhurskaiksi vain uskomalla Jumalaan ja pysymällä elävässä yhteydessä hänen kanssaan. Silloin todellinen jumalaisuus kohottaa heidän ajatuksensa ja jalostaa heidän elämänsä. Silloin uskonnon ulkonaiset muodot ovat sopuosinnussa kristityn sisäisen puhtauden kanssa. Silloin jumalanpalveluksen vaatimat menot eivät ole merkityksettömiä

muodollisuuksia, kuten ne olivat ulkokultaisille fariseuksille.” AT 286

10.1. Sunnuntai, ilta

Tiit. 2:11

”Pelastus on Jumalan vapaa lahja uskovalle, jonka tämä saa ainoastaan Kristuksen ansiosta. Ahdistettu sielu voi saada rauhan uskon kautta Kristukseen, ja hänen rauhansa tulee olemaan suhteellinen hänen uskoonsa ja luottamukseensa. Hän ei voi vaatia sielulleen pelastusta hyvien töidensä perusteella.” 5BC 1122

11.1. Maanantai, aamu

Matt. 5: 6

”Vanhurskaus on pyhyttä, Jumalan kaltaisuutta, ja »Jumala on rakkaus». 1 Joh. 4:16. Se on sopusointua Jumalan lain kanssa, sillä »kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaat» (Ps. 119: 172) ja »rakkaus on lain täyttymys» (Room. 13: 10). Vanhurskaus on rakkautta, ja rakkaus on Jumalan valkeus ja elämä. Me saamme vanhurskauden ottaessamme vastaan hänet. Vanhurskautta ei saavuteta tuskallisilla ponnistuksilla tai vaivalloisella aherruksella, vaan se annetaan ilmaiseksi jokaiselle sielulle, joka sitä isoa ja janoaa. »Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää – ilman rahatta, ilman hinnatta.» »Tämä heidän vanhurskautensa, minulta saatu, sanoo Herra», ja: »Tämä on hänen nimensä, jolla häntä kutsutaan: 'Herra on meidän vanhurskautemme'.» Jes. 55: 1; 54: 17; Jer. 23: 6.” Vs 34-38

11.1. Maanantai, ilta

Kol. 1:15

”Mikään pelkästään inhimillinen ei voi tyydyttää sielun janoa ja nälkää. Mutta Jeesus sanoo: – »Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoaa, ja joka uskoo minuun, se ei koskaan janoa.» – Joh. 6:35. – Mitä enemmän opimme tuntemaan Jumalaa, sitä ylevämmäksi muodostuu luonneihanteemme ja sitä hartaammin kaipaamme saada heijastaa hänen kuvaansa. Sielun kurrottautuessa Jumalan puoleen yhtyy jumalallinen aines inhimilliseen, ja ikävöivä sielu voi sanoa: »Odotan yksin Jumalaa hiljaisuudessa, minun sieluni, sillä häneltä tulee minun toivoni.» Ps. 62:6. – ”Sydämen alituinen pyyntö on: »Enemmän sinua», ja aina kuuluu Hengen vastaus: »Paljon enemmän.» Room. 5:9, 10, engl. käänn. – Isän hyvä tahto oli, että Kristuksessa »kaikki täyteys – asuisi», ja »te olette täytetyt hänessä». Kol. 1: 19; 2:10” Vs 38

”Kristus on suuri anteeksiantamuksen ja pyhittävän armon lähde. Kaikki voivat tulla hänen luokseen ja osallistua hänen täyteydestään.” 1SM 398

12.1. Tiistai, aamu

Ap.t. 5: 31

”Monet eivät ole selvillä pelastustapahtuman ensi askeleista. Niinpä ajatellaan, että syntisen on omin päin tehtävä parannus, ennen kuin hän saa tulla Kristuksen luo. Samoin luullaan, että syntisen on hankittava itselleen kelpoisuus voidakseen saada Jumalan armon siunauksen. Mutta joskin on totta, että katumuksen ja parannuksen täytyy edeltää anteeksiantoa, sillä vain murtunut ja nöyrä sydän on Jumalalle kelvollinen, ei syntinen kuitenkaan voi saattaa itseään katumukseen tai valmistautua tulemaan Kristuksen luo. Aivan ensimmäinen askel Kristuksen luo otetaan Jumalan Hengen vetävän vaikutuksen alaisena; suostuessaan tähän vetämiseen ihminen etenee Kristusta kohti voidakseen katua ja tehdä parannuksen. – Ylipappien ja saddukeusten edessä Pietari esitti selvästi sen tosiasian, että parannus on Jumalan lahja. Hän sanoi Kristuksesta: »Hänet on Jumala oikealla kädellensä korottanut Päämieheksi ja Vapahtajaksi, antamaan Israelille parannusta ja syntien anteeksiantamusta.» Parannus on

Jumalan lahja yhtä hyvin kuin anteeksianto ja vanhurskautuskin, eikä sitä voida kokea muutoin, kuin että sielu saa sen Kristukselta. Jos vetäydymme Kristuksen luo, se tapahtuu vain hänen voimastaan ja ansiostaan. Katumuksen armo tulee häneltä, ja häneltä tulee myös vanhurskautus.” 1SM 390, 391

12.1. Tiistai, ilta

Room. 1:16, 17

”Kuka haluaa tulla todella katuvaaksi? Mitä hänen on tehtävä? Hänen täytyy tulla Jeesuksen luo viipymättä ja juuri sellaisena kuin on. Hänen täytyy uskoa, että sana Kristuksesta on totta, ja lupaukseen uskoen hänen täytyy anoa voidakseen saada. Kun vilpitön halu saa ihmiset rukoilemaan, ei heidän tarvitse rukoilla turhaan. Herra täyttää sanansa ja antaa Pyhän Hengen johtamaan heidät parannukseen. Rukoukseensa hän, katuva syntinen, yhdistää uskon, eikä hän vain usko lain käskyihin, vaan myös noudattaa niitä. - - Hän luopuu kaikista sellaisista tavoista ja yhteyksistä, jotka loitontavat hänen sydäntään Jumalasta.” 1SM 393

13.1. Keskiviikko, aamu

Room. 3: 21, 22

”Mitä on uskosta vanhurskauttaminen? Se on Jumalan toimenpide, jolla hän lyö maahan ihmisen kunnian ja tekee hänen hyväkseen sen, mitä hän ei pysty omin voimin tekemään. Silloin, kun ihmiset toteavat oman mitättömyytensä, he ovat valmiita tulemaan puetuiksi Kristuksen vanhurskaudella.” Sp. T Ser.A, No.9, 62

”Ne, joita taivas pitää pyhinä, ovat viimeisiä ylvästelemään omalla hyvydellään. Apostoli Pietarista tuli uskollinen Kristuksen palvelija, ja hän sai osakseen paljon jumalallista valoa ja voimaa. Hän vaikutti osaltaan voimakkaasti Kristuksen seurakunnan rakentamiseen mutta ei koskaan unohtanut nöyryytöksensä kauheaa kokemusta. Hän oli saanut syntinsä anteeksi, mutta hän tiesi, että se luonteen heikkous, joka oli saanut hänet lankeamaan, oli voitettavissa vain Kristuksen armon avulla. Hän ei nähnyt itsessään mitään kerskattavaa. Kukaan apostoleista tai profeetoista ei koskaan väittänyt itseään synnittömäksi. Jumalaa lähinnä eläneet miehetkin, jotka henkensä menettämisen uhallakaan eivät olisi tehneet mitään väärää ja jotka Jumala oli katsonut arvollisiksi saamaan taivaallista valoa ja voimaa, ovat tunnustaneet oman luontonsa synnillisyyden. He eivät ole vähääkään luottaneet lihaan eivätkä ole sanoneet itsellään olevan mitään omaa vanhurskautta, vaan ovat luottaneet kokonaan Kristuksen vanhurskauteen. Näin tulee käymään kaikkien, jotka katsovat Kristukseen.” KV 113

13.1. Keskiviikko, ilta

Room. 3:23, 24

”Kristuksen vanhurskaudessa, joka on puhdas kuin valkea helmi, ei ole mitään puutteellisuutta, ei tahraa eikä vikaa. Tämän vanhurskauden me voimme saada. Pelastus verellä ostettuine, mittaamattomine aarteineen, on tuo kallisarvoinen helmi.” RH 8.8.1899

”Ajatus, että Kristuksen vanhurskaus luetaan hyväksemme, ei minkään meidän ansiomme perusteella, vaan Jumalan vapaana lahjana, on kallisarvoinen ajatus. Jumalan ja ihmisen vihollinen ei tahtoisi tätä totuutta esitettävän selkeästi, sillä hän tietää valtansa murtuvan, jos ihmiset täysin omaksuvat sen.” GW 103 (1893p.)

14.1. Torstai, aamu

Room. 4: 5

”Usko, joka on pelastukseksi, ei ole satunnaista uskoa eikä pelkkää älyllistä suostumusta, vaan se on sydämeen juurtunutta uskoa, joka omaksuu Kristuksen henkilökohtaisena Vapahtajana, varmana siitä, että hän voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat. – Hukkuva syntinen voi sanoa: »Olen kadotettu syntinen, mutta Kristus

tuli etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on. Hän sanoo: 'En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä parannukseen.' Olen syntinen, ja hän kuoli Golgatan ristillä pelastaakseen minut. Minun ei enää tarvitse olla hetkeäkään pelastumatta. Hän kuoli ja nousi jälleen minun vanhurskauttamisekseni, ja hän pelastaa minut nyt. Otan vastaan hänen lupaamansa anteeksiannon.» – Se suuri työ, joka tehdään pahuuden tahraaman syntisen hyväksi, on vanhurskauttaminen. Se, joka puhuu totta, julistaa hänet vanhurskaaksi. Herra lukee uskovan hyväksi Kristuksen vanhurskauden ja julistaa hänet puhtaaksi kaikkeuden edessä. Hän siirtää hänen syntinsä Jeesukselle, joka on syntisen edustaja, sijainen ja takaaja. »Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi» (2 Kor. 5: 21).” 1SM 391-394

14.1. Torstai, ilta

1. Kor. 1:30

”Katumuksen ja uskon kautta pääsemme eroon synnistä ja katsomme Herraan, vanhurskauteemme. Jeesus kärsi, vanhurskas vääriin puolesta. – Vanhurskautettuaan meidät hyväksemme luetulla Kristuksen vanhurskaudella Jumala julistaa meidät vanhurskaiksi ja kohtelee meitä vanhurskaina. Hän pitää meitä rakkaina lapsinaan. Kristus vastustaa synnin valtaa, ja missä synty on suureksi tullut, siinä armo on tullut ylenpalttiseksi. »Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo» (Room. 5: 1, 2).” 1SM 391-394

”Jumala on riittävästi huolehtinut siitä, että voimme olla täydelliset hänen armoissaan emmekä missään puuttuvaliset, odottaessamme Herramme ilmestystä.” RH 13.12.1887

15.1. Perjantai, aamu

Jes. 61: 10

”Vain Kristuksen itsensä hankkima asu voi tehdä meidät soveliaiksi astumaan Jumalan eteen. Tämän asun, hänen oman vanhurskautensa vaateen, Kristus on pukeva jokaisen katuvan, uskovan sielun ylle. Hän sanoo: »Minä neuvon sinua ostamaan minulta – valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi» (Ilm. 3: 18). Näissä vaatteissa, jotka on kudottu taivaallisissa kangaspuissa, ei ole yhtään ainoata ihmisen tekemää rihmaa. Ihmisenä ollessaan Kristuksella oli täydellinen luonne, ja tämän luonteen hän tarjoaa meille. »Niinkuin tahrattu vaate oli kaikki meidän vanhurskautemme» (Jes. 64: 6). Kaikki mahdolliset omat aikaansaannoksemme ovat synnin tahraamia. Mutta Jumalan Poika ilmestyi »ottamaan pois synnit; ja hänessä ei ole syntiä». Raamatun määritelmän mukaan »synty on laittomuus» (Joh. 3: 5, 4). Mutta Kristus oli kuuliainen lain kaikille vaatimuksille.” KV 230, 231

15.1. Perjantai, ilta

Fil. 1:9-11

”Hänen täydellisen kuuliaisuutensa perusteella jokaisen ihmisolennon on mahdollista olla kuuliainen Jumalan käskyille. Kun jättäydymme Kristukselle, niin sydämemme yhtyy hänen sydämeensä, tahtomme sulautuu hänen tahtoonsa, mielemme yhdistyy hänen mieleensä, ja hän vangitsee ajatuksemme itselleen kuuliaisiksi. Elämme hänen elämäänsä. Tätä merkitsee olla pukeutuneena hänen vanhurskautensa vaatteisiin. Silloin Herra meitä katsellessaan ei näe viikunanlehtiverhoa eikä alastomuuttamme ja synnin vioittamaa muotoamme, vaan oman vanhurskautensa vaipan, joka merkitsee täydellistä kuuliaisuutta Jumalan laille.” KV 230, 231

”Niitä, jotka vastaanottavat Kristuksen, ei Jumala pidä sellaisina kuin he ovat Aadamissa,

vaan sellaisina kuin he ovat Jeesuksessa Kristuksessa, Jumalan poikina ja tyttärinä.” Kk 32a, 1894

”Meidän ei pidä olla huolissamme siitä, mitä Kristus ja Jumala ajattelevat meistä, vaan siitä, mitä Jumala ajattelee Kristuksesta, Sijaisestamme.” GCB 23.4.1901

16.1. Sapatti, aamu

Room. 12: 2

”Kristus tuli maailmaan kumoamaan sielunvihollisen valheen, jonka mukaan Jumala oli tehnyt sellaisen lain, jota ihmiset eivät voineet noudattaa. Pukeutuen ihmisyyteen hän tuli tämän maan päälle ja osoitti kuuliaisella elämällään, ettei Jumala ole tehnyt sellaista lakia, jota ihminen ei voi pitää. Hän osoitti, että ihmisen on mahdollista totella täydellisesti lakia. Ne, jotka vastaanottavat Kristuksen Vapahtajakseen ja osallistuvat hänen jumalallisesta luonnostaan, voivat seurata hänen esimerkkiään ja noudattaa elämässään lain jokaista käskyä. Kristuksen ansioiden avulla ihmisen tulee kuuliaisuudellaan osoittaa, että taivaassa voidaan luottaa häneen ja tietää, ettei hän kapinoisi.” Kk 48, 1893

16.1. Sapatti, ilta

2 Piet. 1:2, 3

”Kaikista jumalallisista teoistaan maailman Lunastaja sanoo: »En minä itsestäni voi mitään tehdä.» »Sen käskyn minä olen saanut Isältäni» (Joh. 5: 30; 10: 18). Kaikki, mitä teen, on täysin taivaallisen Isäni neuvon ja tahdon täyttämistä. Maallisen elämänsä päivittäisissä vaiheissa Jeesus toteutti tarkoin sitä suunnitelmaa, jonka Jumala oli laatinut ihmistä varten. Elämässään ja luonteessaan hän ilmensi sitä luonteen täydellisyyttä, jonka ihminen voi saavuttaa tulemalla osalliseksi jumalallisesta luonnosta ja voittamalla maailman päivittäisissä taisteluissa.” YI 23.4.1912

”Nuorten tulee aina tarkata Kristuksen vaelluksen suuntaa. — Tutkimalla hänen elämänsä saamme tietää, miten paljon Jumala hänen kauttaan tahtoo tehdä lastensa hyväksi. Ja opimme tietämään, että olivatpa koettelemuksemme miten suuret tahansa, ne eivät voi ylittää sitä, minkä Kristus kesti.” SN 8

”Ne, jotka vaeltavat niin kuin Kristus vaelsi, jotka ovat kärsivällisiä, lempeitä, ystävällisiä, hiljaisia ja nöyriä sydämeltä, jotka ottavat Kristuksen ikeen ja kantavat hänen kuormiaan ja jotka etsivät sielujen pelastusta niin kuin hän etsi - nämä pääsevät kerran Herransa iloon. Kristuksen kanssa he saavat nähdä hänen sielunsa vaivan ja tulla ravituiksi. Taivaassa riemuitaan voitosta, sillä saatanan ja hänen enkeleidensä lankeemuksen jättämä vajuus täytetään Herran lunastetuilla.” 7BC 949

17.1. Sunnuntai, aamu

Jaak. 2:18

”Ihmiselle kuuluva osuus sielun pelastustyössä on uskoa, ettei Jeesus Kristus ole vain jonkun toisen ihmisen, vaan hänen itsensä oma täydellinen Lunastaja.” Kk 1a, 1890

”Kristus lukee täydellisyytensä ja vanhurskautensa uskovan syntisen hyväksi, kun tämä lakkaa vaeltamasta synnissä ja siirtyy käskyjen rikkomisesta niiden noudattamiseen.” RH 23.5.1899

”Vaikka Jumala voi olla vanhurskas ja silti vanhurskauttaa syntisen Kristuksen ansioiden perusteella, ei kukaan voi verhota sieluaan Kristuksen vanhurskauden vaatteisiin, jos hän samanaikaisesti tekee tietoisesti syntiä tai laiminlyö tietämiään velvollisuuksia.” RH 4.11.1890

”Apostoli Jaakob huomasi, että esiteläessä uskosta vanhurskauttamista ilmaantuisi vaaroja, ja hän koetti osoittaa, ettei aitoa uskoa voinut olla ilman vastaavia tekoja. Hän muistuttaa

Aabrahamin kokemuksesta ja sanoo: »Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi» (Jaak. 2: 22). Aito usko tekee siis aidon työn uskovaisessa. Usko ja kuuliaisuus antavat vankan, arvokkaan kokemuksen.” 7BC 936

17.1. Sunnuntai, ilta

Hebr. 11:6

”Usko ja teot ovat airopari, jota meidän on käytettävä tasapuolisesti, jos mielimme soutaa vastavirtaan epäuskon virrassa.” WM 316

”Sellainen niin sanottu usko, joka ei toimi rakkauden vaikuttamana eikä puhdistaa sielua, ei vanhurskautta ketään. »Te näette», sanoo apostoli, »että ihminen tulee vanhurskaaksi teoista eikä ainoastaan uskosta» (Jaak. 2: 24). Aabraham uskoi Jumalaa. Mistä tiedämme, että hän uskoi? Hänen tekonsa todistivat hänen uskonsa luonteesta, ja hänen uskonsa luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Tarvitsemme tänä aikana Aabrahamin uskoa valaisemaan ympärillämme vallitsevaa pimeyttä, joka peittää Jumalan rakkauden suloisen auringonpaisteen ja ehkäisee hengellistä kasvua. Uskomme pitäisi tuottaa runsaasti hyviä tekoja, sillä usko ilman tekoja on kuollut.” Signs 19.5.1898

18.1. Maanantai, aamu

Joh. 17:19

”Vanhurskaus, jolla meidät vanhurskautetaan, luetaan ansioksemme; vanhurskaus, jolla meidät pyhitetään, annetaan osaksemme. Edellinen oikeuttaa meidät taivaaseen, jälkimmäinen tekee meidät kelpoiksi taivaaseen.” SN 27

Monet tekevät virheen koettaessaan määrittellä yksityiskohtaisen pikkutarkasti ne kohdat, jotka erottavat toisistaan vanhurskautuksen ja pyhityksen. Näiden kahden käsitteen määrittelyyn he sekoittavat usein omia käsityksiään ja arvelujaan. Miksi pyritään Innoitusta suurempaan tarkkuuteen tässä tärkeässä uskosta vanhurskautuksen kysymyksessä?” 6BC 1072

”Kun katuva syntinen murtuneena Jumalan edessä havaitsee Kristuksen suorittaneen sovituksen hänen hyväkseen ja vastaanottaa tämän sovituksen ainoana toivonaan tässä ja tulevassa elämässä, hänen syntinsä annetaan anteeksi. Tämä on vanhurskauttaminen uskon kautta.” 6BC 1070

”Pyhitys ei ole hetken, tunnin tai päivän työ, vaan se kestää koko elämän. Sitä ei saavuteta onnellisten tunteiden siivin, vaan se edellyttää, että ihminen alati kuolee synnille ja alati elää Kristukselle. Vääryyksiä ei saada korjatuiksi eikä uudistuksia saada luonteessa aikaan tarmottomilla, satunnaisilla ponnistuksilla. Voitto saavutetaan vain pitkäjänteisellä, sinnikkäällä uurastuksella, lujalla itseurilla ja ankaralla taistelulla.” ApT 430, 431

18.1. Maanantai, ilta

Joh. 17:17

”Se [pyhitys] ei ole pelkkää teoriaa, tunnetta tai jokin sanonnan muoto vaan elävä, toimiva periaate, joka vaikuttaa jokapäiväiseen elämään. Se edellyttää, että syömme, juomme ja pukeudumme siten, että se varmistaa fyysisen, henkisen ja siveellisen terveyden säilyvyyden ja että voimme antaa Herralle ruumiimme - ei väärin tapojen turmelemaksi uhriksi, vaan - »eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi».” CD 165

”Raamattu on voimakas välikappale luonteen muuttumisessa. Jos Jumalan sanaa tutkitaan ja noudatetaan, se kukistaa sydämessä jokaisen epäpyhän luonteenominaisuuden.” KV 64

”Ei ole mitään sellaista kuin hetkessä tapahtuvaa pyhittymistä. Tosi pyhitys on päivittäistä ja koko elämäniän jatkuvaa toimintaa.” SL 10

19.1. Tiistai, aamu

Hebr. 1:9

”Kun syntinen kääntyy ja saa rauhan Jumalan kanssa sovintoveren kautta, on kristillinen elämä vasta alkanut.” ST 464

”Armo, jonka Kristus juurruttaa sieluun, – herättää ihmisessä vihollisuuden paholaista vastaan. Ilman tätä käännytävää armoa ja uudistavaa voimaa ihminen pysyisi edelleen sielunvihollisen vankina ja palvelijana, joka on aina valmis täyttämään hänen käskyjään. Mutta tuo sielun vallannut uusi periaate synnyttää taistelun siellä, missä siihen asti oli vallinnut rauha. Kristuksen antamalla voimalla ihminen voi vastustaa tyranniaa ja vallananastajaa. Kenen tahansa vain nähdäänkin inhoavan syntiä sen sijaan että rakastaisi sitä, ja kuka tahansa vastustaa sisällään riehuvia intohimoja ja pääsee niistä voitolle, hän osoittaa kokonaan ylhäältä peräisin olevan periaatteen vaikuttavan hänessä.” Signs 2.12.1913

”Maailmanmielisinä ei voida olla sopusoinnussa Kristuksen kanssa. Maailmalliset elintavat ja harrastukset tukahduttavat hengellisyuden sydäimestä ja elämästä. Maailmanmielisyys merkitsee mukautumista maailman käyttäytymisnormeihin. -- Ei kukaan voi palvella yhtäaikaa maailmaa ja Jeesusta Kristusta. Kristus ja maailma ovat sovittamattomasti vastakkaisia.” RH 22.1.1895

19.1. Tiistai, ilta

Gal. 2:20

”Kuinka harvat voivatkaan sanoa: »Olen kuollut maailmalle; elämä, jota elän, on uskosta Jumalan Poikaan!» – Kun ympärillämme ovat ihmiset saattavat olla turhamaisia ja kiinnostuneita vain nautintojen tavoittelemiseen ja mielettömyyksiin, meidän seurustelumme on taivaallisissa, mistä me odotamme Vapahtajaa. Sielu kurottautuu Jumalaa kohti saadakseen armon ja rauhan, vanhurskauden ja tosi pyhyden. Seurustelu Jumalan kanssa ja ylhäältä olevien asioiden mietiskely muuttavat sielun Kristuksen kaltaiseksi.” 2T 145

”Saakoon Jumalan Hengen taivaallinen vaikutus pehmentää ja sulattaa sydämesi. Sinun ei pitäisi puhua niin paljon itsestäsi, sillä tämä ei vahvista ketään. Puhu Jeesuksesta ja unohda itsesi; anna sen uppoutua Kristukseen.” 2T 320, 321

20.1. Keskiviikko, aamu

1 Joh. 2:1

”Kun olemme pukeutuneina Kristuksen vanhurskauteen, ei synti meitä miellytä, sillä Kristus työskentelee kanssamme. Voimme tehdä erehdyksiä, mutta vihaamme syntiä, joka aiheutti Jumalan Pojan kärsimykset.” SN 332

”Jos joku Jumalan yhteydessä päivittäin oleva poikkeaa polulta ja jos hän hetkeksi kääntyy katsomasta kiinteästi Jeesukseen, ei se johdu siitä, että hän tekisi syntiä tahallaan; sillä kun hän huomaa erehdyksensä, hän kääntyy takaisin ja kiinnittää katseensa Jeesukseen eikä se, että hän on erehtynyt, tee häntä Jumalan sydämelle vähemmän rakkaaksi. Hän tietää olevansa yhteydessä Vapahtajaan, ja kun häntä nuhdellaan erehdyksestään jotenkin tuomitsemalla, ei hän siitä ala murjottaa ja moittia Jumalaa, vaan kääntää erehdyksensä voitoksi.” RH 12.5.1896

20.1. Keskiviikko, ilta

Hebr. 4:15

”On sellaisia, jotka ovat tunteneet Kristuksen armahtavan rakkauden ja jotka todella haluavat olla Jumalan lapsia, mutta jotka kuitenkin huomaavat luonteensa vajavaiseksi ja elämänsä vialliseksi ja ovat valmiita epäilemään, onko heidän sydämensä todella Pyhän Hengen

uudistama. Sellaisille sanoisin: Älkää vetäytykö toivottomina takaisin. Joudumme usein lankeamaan maahan ja itkemään Jeesuksen jalkain juuressa puutteitamme ja erehdyksiämme, mutta emme saa masentua. Vaikka sielunvihollinen olisi meidät voittanut, Jumala ei ole työntänyt meitä luotaan, hän ei ole hylännyt eikä jättänyt meitä. Ei! Kristus on Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme. Rakkauden apostoli Johannes sanoi: »Tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.» – Älkää myöskään unohtako Kristuksen sanoja: »Isä itse rakastaa teitä» (Joh. 16: 27). Hän haluaa palauttaa sinut itselleen, nähdä oman puhtautensa ja hurskautensa kuvastuvan sinusta. Ja jos vain antaudut hänelle, niin hän, joka on alkanut sinussa hyvän työn, on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä.” TKL 54, 55

”Kaikki synti – voidaan voittaa Pyhän Hengen voimalla.” RH 19.9.1899

21.1. Torstai, aamu

Mal. 3: 3

”Monet, jotka todistavat pyhittyneisyydestään, eivät tiedä mitään armon vaikutuksesta sydämeen. He syrjäyttävät järjen ja arvostelukyvyn ja ovat kokonaan tunteidensa varassa, perustaen väitteensä pyhityksestä tunteisiin, joita ovat jonkin aikaa kokeneet. – Raamatullinen pyhitys ei ole väkevää tunnelikutusta. Tässä kohdin monet erehtyvät. He ratkaisevat asian tunteiden perusteella. Kun he tuntevat itsensä oikein iloisiksi tai onnellisiksi, niin he väittävät pyhittyneensä. Mutta eivät onnelliset tunteet eikä ilon puuttuminen ole mikään todiste siitä, onko joku pyhittynyt vai ei. Ne jotka taistelevat päivittäisiä kiusauksia vastaan kukistaen omia synnillisiä taipumuksiaan ja tavoitellen sydämen ja elämän pyhyyttä, eivät kerskuen väitä olevansa pyhiä. He isoavat ja janoavat vanhurskautta. Synti näyttää heistä ylenmäärin synnilliseltä.” SL 9, 10

21.1. Torstai, ilta

2. Tess. 2:15

”Kun kesällä katselemme kauniiseen vehreyteensä verhoutunutta kaukaista metsää, emme ehkä pysty erottamaan lehtipuita havupuista. Mutta talven tullessa ja pakkasen puristaessa puut jäiseen syleilynsä, menettävät lehtipuut kaiken vihreytensä, ja silloin erottuvat havupuut niistä helposti. Näin käy myös kaikkien jotka vaeltavat nöyrästi, itseensä nojaamatta mutta pitäen vavisten kiinni Kristuksen kädestä. Kun ne, jotka luottavat itseensä ja oman luonteensa oivallisuuteen, menettävät koetuksen myrskyihin joutuessaan valheellisen vanhurskauden viittansa, tosi vanhurskailla, jotka vilpittömästi rakastavat ja pelkäävät Jumalaa, on yllään Kristuksen vanhurskauden viitta niin menestyksen kuin vastoinkäymisenkin aikana.” SL 11

”Tarvitaan koettelevaa aikaa ilmaisemaan, onko luonteessa rakkauden ja uskon puhdasta kultaa. Kun koetukset ja ahdistukset kohtaavat seurakuntaa, silloin Kristuksen todellisten seuraajien luja into ja lämpimät tunteet ilmenevät kasvavassa määrässä.” SL 12

22.1. Perjantai, aamu

2 Piet. 1: 3

”Jeesus on tikapuut taivaaseen, – ja Jumala kehottaa meitä nousemaan näitä tikkaita pitkin. Mutta tämä ei onnistu meiltä, kun kasaamme painoksemme maallisia aarteita. Menetellemme väärin itseämme kohtaan asettaessamme oman mukavuutemme ja etumme Jumalan asioiden edelle. Maallisessa omaisuudessa tai ympäristössä ei ole mitään pelastusta. Ei ihmistä Jumalan silmissä korota eikä hyödytä se, että hänellä on hyvyttä tai maallista rikkautta. Jos mielimme päästä kunnollisesti kiipeämään, - - meidän on jätettävä

taaksemme kaikki esteet. Kiipeävien on asetettava jalkansa tukevasti tikapuiden jokaiselle puolalle.” 1BC 1095

”Me pelastumme kiipeämällä tikapuita puola puolalta ylöspäin, katsomalla Kristukseen, pysymällä lujasti kiinni Kristuksessa, nousemalla askel askeleelta itse Kristukseen, niin että hän on tullut meidän viisaudeksemme ja vanhurskaudeksemme ja pyhitykseksemme ja lunastukseksemme. Usko, hyveet, tieto, raittius, kärsivällisyys, veljellinen rakkaus ja ystävällisyys ovat näiden tikapuiden puolia.” 6T 147

22.1. Perjantai, ilta

Kol. 1:23

”Tarvitaan rohkeutta, mielenlujuutta, uskoa ja ehdotonta luottamusta Jumalan pelastavaan voimaan. Näitä taivaallisia avuja ei saada yhdessä hetkessä, vaan vuosikausien kokemuksen kautta. Mutta jokainen vilpiton ja harras etsijä tulee osallistumaan jumalallisesta luonnosta. Hänen sielunsa täyttää syvä kaipaus oppia tuntemaan sen rakkauden täyteys, joka on kaikkea tietoa ylempänä. Päästessään eteenpäin jumalallisessa elämässä hän oppii yhä paremmin ymmärtämään Jumalan sanan yleviä, jalostavia totuuksia, kunnes hän katselemalla muuttuu ja pystyy heijastamaan Lunastajansa kaltaisuutta.” SW 25.9.1906

”Jumalan lapsi, enkelit tarkkailevat luonteesi kehitystä ja punnitsevat sanojasi ja tekojasi; ota siis vaari teistäsi, koettele oletko Jumalan rakkaudessa.” SW 25.9.1906

”Jumalan rakastaminen yli kaiken ja lähimmäisen niin kuin itseämme on aitoa pyhitystä.” Signs 24.2.1890

23.1. Sapatti, aamu

Room. 14: 17

”Lupaukset kuuluvat: »Minä annan teille uuden sydämen» ja »Minä panen Henkeni teidän sisimpäänne.» Tämä tehdään hyväksemme Kristuksen vanhurskauden ansion perusteella: »Silloin vanhurskauden hedelmä on rauha, vanhurskauden vaikutus lepo ja turvallisuus iankaikkisesti.» Jes. 32: 17. Ne, jotka kokevat näissä sanoissa mainitun muutoksen, tulevat havaitsemaan, että heidän rauhattomuutensa ja levottomuutensa otetaan kaikki pois, ja he löytävät levon sielulleen Kristuksessa. Hänen ansionsa ja vanhurskautensa luetaan uskovan sielun hyväksi, ja uskovaalla on sisäinen rauha ja ilo Pyhässä Hengessä.” YI 18.5.1893

23.1. Sapatti, ilta

2 Kor. 1:24

”Herra haluaa, että hänen kaikki poikansa ja tyttärensä olisivat onnellisia, rauhallisia ja kuuliaisimpia. — Onni, jota tavoitellaan itsekkin vaikuttimin, velvollisuuksia laiminlyömällä, on epävakaa, satunnaista ja ohimenevää. Se katoaa, ja sielun täyttää yksinäisyys ja murhe. Mutta Jumalan palveleminen tuo ilon ja tyydytyksen. Kristittyä ei ole jätetty kulkemaan epävarmoja teitä. Häntä ei ole jätetty turhien murheiden ja pettymysten valtaan. Vaikka emme olisikaan osallisia tämän elämän nautinnoista, me voimme kuitenkin olla iloisia odottaessamme tuonpuoleista elämää. Mutta jo täällä kristityt voivat iloita yhteydestään Kristukseen. He voivat olla osalliset hänen rakkautensa valkeudesta ja hänen läsnäolonsa pysyväisestä lohdusta. Jokainen askel elämässä voi tuoda meidät lähemmäksi Jeesusta, antaa meille syvämpää kokemusta hänen rakkaudestaan ja johtaa meidät askeleen verran lähemmäksi autuasta rauhan kotia.” TKL 110

”Rauhaa on uskomisessa ja iloa Pyhässä Hengessä. Uskomisen antaa rauhaa ja luottaminen Jumalaan iloa. Usko, Usko! sieluni sanoo, usko. Lepää Jumalassa. Hän kykenee säilyttämään sen, minkä olet uskonut hänen hoitoonsa. Hänen kauttaan, joka on rakastanut sinua, tulet

saamaan jalon voiton.” 2T 319, 320

24.1. Sunnuntai, aamu

Hebr. 11: 1

”Uskon harjoittaminen ei olennaisesti edellytä tunteiden kiihdyttämistä äärimmilleen, ja Herra kuulee kyllä vähemmälläkin, kuin että rukouksemme ovat meluisia ja että liitämme niihin ruumiillista liikehtimistä. On totta, että sielunvihollinen usein aikaansaa rukoilijan sydämessä niin kiivaan taistelun epäilyä ja kiusausta vastaan, että tämä tahtomattaankin puhkeaa huutoihin ja kyyneliin; ja samoin on totta, että katuva tuntee itsensä toisinaan niin väkevästi syylliseksi, että hänen syntiään vastaava katumus saa hänet tuskaisena huutaen vaikeroimaan, ja tätä kuuntelee myötätuntoinen Vapahtaja säälien. Mutta Jeesus ei ole vastaamatta myöskään hiljaiseen uskon rukoukseen. Se, joka yksinkertaisesti uskoo Jumalan sanan ja kurottuu Vapahtajan yhteyteen, saa vastalahjaksi hänen siunauksensa.” Signs 31.5.1877

24.1. Sunnuntai, ilta

1. Kor. 16:13

”Usko ei ole tunnetta. – Tosi usko ei ole missään tekemisissä ylimielisen itsevarmuuden kanssa. Vain se, jolla on tosi uskoa, on turvassa itsevarmuudelta, sillä se on sielunvihollisen väärennös uskosta. Usko vetoaa Jumalan lupaukseen ja tuottaa hedelmää kuuliaisuudessa. Yltiöpäinen itsevarmuus vetoaa myös lupauksiin mutta käyttää niitä paholaisen tavoin rikkomuksen puolustamiseen. Usko olisi saanut ensimmäiset vanhempamme luottamaan Jumalan rakkauteen ja noudattamaan hänen käskyjään. Itsevarmuus taas johti heidät rikkomaan hänen lakinsa uskoen, että hänen suuri rakkautensa pelastaisi heidät syntinsä seurauksista. Se ei ole uskoa, mikä vetoaa taivaan suosioon suostumatta niihin ehtoihin, joilla armo annetaan. Aito usko pohjautuu Kirjoitusten lupauksiin ja vakuutuksiin.” GW 260

”Uskossa pysyminen merkitsee tunteiden ja itsekkäiden halujen syrjäyttämistä, nöyrää vaellusta Herran kanssa, hänen lupaustensa omaksumista ja soveltamista kaikkiin tilaisuuksiin, uskoen että Jumala toteuttaa suunnitelmansa ja tarkoituksensa sydämessäsi ja elämässäsi.” FE 341, 342

25.1. Maanantai, aamu

Room. 10:17

”Jumalan sanan totuudet täyttävät ihmisen suuren käytännöllisen tarpeen - sielun kääntymyksen uskon kautta. Näitä suuria periaatteita ei tule pitää liian puhtaina ja pyhinä sovellettaviksi arkielämään. Nämä totuudet kyllä yltävät taivaaseen ja iankaikkisuuteen asti, mutta niiden täytyy olennaisesti päästä ulottamaan vaikutuksensa myös ihmiselämän kaikkiin kokemuksiin ja vaiheisiin, niin suuriin kuin pieniinkin.” KV 64

”Miten kauas loittonemmekaan Kristuksen luonteen edustamisesta! Mutta meidän on elävällä uskolla tartuttava hänen ansioihinsa ja vedottava siihen, että hän on Vapahtajamme. Hän kuoli Golgatalla pelastaakseen meidät. Kunkin tulisi tehdä se Jumalan ja oman sielunsa väliseksi persoonalliseksi tapahtumaksi, aivan kuin maailmassa ei olisi ketään muuta kuin hän itse. Kun harjoitamme persoonallista uskoa, ei sydämemme ole kylmä kuin rauta, vaan pystymme käsittämään, mitä psalmista tarkoittaa sanoessaan: »Autuas se, – jonka synty on peitetty!» Ps. 32:1.” RH 12.3.1889

25.1. Maanantai, ilta

Room. 4:16

”Jumala kehottaa meitä omakohtaisesti kokeilemaan hänen sanansa paikkansapitävyyttä, hänen lupaustensa luotettavuutta. Hän käskää meitä: »Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra

on hyvä» (Ps. 34: 9). – Hän julistaa: »Anokaa, niin te saatte» (Joh. 16: 24). Hänen lupauksensa täyttyvät. Ne eivät ole milloinkaan pettäneet; ne eivät voi milloinkaan pettää.» TKL 98

”Vapahtajamme haluaa sinun pysyttelevän läheisessä yhteydessä itseensä voidakseen tehdä sinut onnelliseksi. Kun Kristus antaa meidän kokea siunaustaan, meidän tulisi kiittää ja ylistää hänen rakasta nimeään. Mutta saatat sanoa: Jospa vain voisin tietää, että hän on Vapahtajani! No hyvä, millaisen todisteen siitä haluaisit? Kaipaatko jotakin erikoista tunnetta tai tunneilikutusta todistamaan, että Kristus on sinun? Onko tämä luotettavampaa kuin aito usko Jumalan lupauksiin? Eikö olisi parempi, että sovellat Jumalan siunatut lupaukset itseesi ja turvaudut kokonaan niihin? Tämä on uskoa.” RH 29.7.1890

26.1. Tiistai, aamu

1 Tim. 6: 12

”Aikamme nuorille tulisi tähentää apostoli Paavalin vakavaa neuvoa Timoteukselle siitä, ettei tämä laiminlöisi velvollisuutensa täyttämistä: »Älköön kukaan nuoruuttasi katsoko ylen, vaan ole sinä uskovaisten esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa, puhtaudessa.» 1 Tim. 4:12. Helmasyntejä vastaan on taisteltava ja ne on voitettava. Kiusallisiin luonteenpiirteisiin, olkoot ne sitten perittyjä tai hankittuja, olisi erikseen tartuttava ja verrattava niitä vanhurskauden suureen ohjesääntöön. Jumalan sanan ohjeiden mukaan niitä pitäisi lujasti vastustaa ja ne tulisi kukistaa Kristuksen voiman avulla. – Päivästä toiseen ja hetkestä hetkeen on tarmokkaasti harrastettava itsensä kieltämistä ja sisäistä pyhitystä; silloin todistavat ulkoiset teot, että Jeesus pysyy uskon kautta sydämessä. Pyhitys ei estä sielua lisäämästä tietoaan, vaan on omiaan avartamaan mieltä ja rohkaisemaan sitä tutkimaan totuutta kuin kätkettyä aarretta; ja Jumalan tahdon tuntemus edistää pyhitystä. On olemassa taivas, ja oi miten hartaasti meidän olisikaan tavoiteltava sitä. Kehotan teitä uskomaan Jeesukseen Vapahtajananne. Uskokaa, että hän on valmis auttamaan teitä armollaan, kun vilpittömästi lähestytte häntä. Teidän on kilvoiteltava hyvä uskon kilvoitus. Taistelkaa saadaksenne elämän kruunun. Kilvoitelkaa, sillä saatana on tarttumaisillaan teihin, ja ellette väisty hänestä eroon, lamaannutte ja tuhoudutte. Vihollinen uhkaa teitä oikealta ja vasemmalta, edestä ja takaa, ja teidän täytyy polkea hänet jalkaanne alle. Kilvoitelkaa, sillä voittopalkintona on kruunu.” FE 136, 137

26.1. Tiistai, ilta

2 Tim. 4:7, 8

”Pian saamme olla todistamassa Kuninkaamme kruunajaisia. Ne, joiden elämä on kätketty Kristuksen kanssa, ne, jotka täällä maan päällä ovat taistelleet hyvän uskontaistelun, loistavat Lunastajan kirkkaudella Jumalan valtakunnassa.” 3Ta 423

27.1. Keskiyö, aamu

Kol. 2: 6

”Meidän kasvumme armossa, ilomme ja käyttökelpoisuutemme riippuvat kaikki yhteydestämme Kristukseen. Olemalla yhteydessä häneen joka päivä, joka hetki - pysymällä hänessä - me voimme kasvaa armossa. Hän ei ole vain uskomme Alkaja vaan myös sen Täyttävä. Kristus on ensimmäinen ja viimeinen ja aina. Hän on oleva kanssamme, ei ainoastaan vaelluksemme alussa ja lopussa vaan tiemme jokaisella askeleella. - Ehkä kysyt: »Kuinka minä pysyn Kristuksessa?» Samalla tavoin kuin hänet alun perin vastaanotitkin. »Niinkuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä» (Koi. 2: 6). Vanhurskas »on elävä uskosta» (Hebr. 10: 38). Sinä antauduit Jumalalle ollaksesi hänen kokonaan, palvelaksesi häntä ja ollaksesi hänelle kuuliainen, ja otit

Kristuksen Vapahtajaksesi. Sinä et voinut itse hyvittää syntejäsi etkä muuttaa sydäntäsi; mutta antauduttuasi Jumalalle sinä uskot, että hän Kristuksen tähden teki kaiken tämän sinun puolestasi. *Uskon* kautta sinä tulit Kristuksen omaksi, ja uskon kautta sinun tulee kasvaa hänessä - antamalla ja saamalla.” TKL 59

27.1. Keskiiviikko, ilta

Room. 13:14

”Sinun tulee *antaa* kaikki, sydämesi, tahtosi, palveluksesi - antaa itsesi ollaksesi kuuliainen kaikille hänen käskyilleen; ja sinun tulee *ottaa* kaikki, Kristus, kaiken siunauksen täyteys, asumaan sydämeesi, olemaan voimanasi, vanhurskautenasi, iankaikkisena auttajanasi - antamaan sinulle voimaa kuuliaisuuteen. Pyhittäydä Jumalalle aamulla. Aseta tämä aivan ensimmäiseksi tehtäväksesi. Olkoon rukouksenasi: »Ota minut, oi Herra, kokonaan omaksesi. Minä lasken kaikki suunnitelmani sinun jalkojesi juureen. Käytä minua tänä päivänä palveluksessasi. Ole minun kanssani, ja suo kaiken työni tapahtua sinussa.» Tämä on jokapäiväinen tehtävä. Pyhittäydä joka aamu Jumalalle siksi päiväksi. Luovuta kaikki suunnitelmiasi hänelle toteutettaviksi tai hylättäviksi sen mukaan, minkä hän kaitselmuksessaan osoittaa. Näin sinä luovutat elämäsi päivä päivältä Jumalan käsiin, ja näin sinun elämäsi muovautuu jatkuvasti yhä enemmän Kristuksen elämän kaltaiseksi.” TKL 60

28.1. Torsti, aamu

1 Joh. 5:4

”Kristityn elämän tulisi olla uskon, voiton ja Jumalan yhteydessä koetun ilon elämää. »Sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme.» 1 Joh. 5: 4. Jumalan palvelija Nehemia puhui totta, sanoessaan: »Ilo Herrassa on teidän väkevyytenne.» Neh. 8: 10. Ja Paavali sanoo: »Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa!» »Olkaa aina iloiset. Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää joka tilassa. —» Fil. 4:4; 1 Tess. 5:16-18.” ST 471

”Jumala on kykenevä ja halukas antamaan palvelijoilleen kaiken tarvittavan voiman ja suomaan heille viisautta erilaisten tarpeiden mukaisesti. Hän täyttää runsaasti häneen luottavien korkeimmatkin toiveet. Jeesus ei kutsu meitä seuraamaan häntä vain hylätäkseen sitten meidät. Jos omistamme elämämme hänen palvelukseensa, emme voi koskaan joutua tilanteeseen, johon Jumala ei olisi varautunut. Olkoonpa tilanteemme mikä tahansa, meillä on Opas ohjaamassa kulkuamme; kaikissa vaikeuksissamme meillä on luotettava Neuvonantaja, ja suruissamme, menetyksissämme tai yksinäisyydessämme meillä on aina mukana myötätuntoinen Ystävä. Jos tietämättömydessämme astumme harhaan, ei Kristus hylkää meitä. — »Sillä hän pelastaa köyhän, joka apua huutaa, kurjan ja sen, jolla ei auttajaa ole» (Ps. 72: 12).” GW 262, 263

28.1. Torsti, ilta

Ps. 31:25

”Usko auttaa meitä katsomaan ohi nykyisyyden, sen huolten ja räsitusten, suureen tuonpuoleiseen, jossa selvitetään kaikki, mikä nyt saattaa meidät ymmälle. Usko näkee Jeesuksen seisovan Välimiehenämme Jumalan oikealla puolella. Usko näkee ne asuinsijat, joita Kristus on mennyt valmistamaan niille, jotka häntä rakastavat. Usko näkee voittajalle valmistetut vaatteet ja kruunun, ja kuulee lunastettujen laulun.” GW 259, 260

”Saamme odottaa paljon hellältä taivaalliselta Isältämme. -- Saamme uskoa Jumalaan, luottaa häneen ja siten kirkastaa hänen nimeään.” 2T 319

”Päivä päivältä uudistuu niiden voima, jotka uskossa rakastavat ja palvelevat Jumalaa.” GW

29.1. Perjantai, aamu

Ap.t. 3:19

”Jumalan armon saamisen ehdot ovat yksinkertaiset, oikeudenmukaiset ja kohtuulliset. Herra ei vaadi meitä suorittamaan mitään raskaita tehtäviä saadaksemme synnit anteeksi. Meidän ei tarvitse tehdä pitkiä ja uuvuttavia toivoretkiä tai suorittaa ankaria katumusharjoituksia suosittaaksemme sieluamme taivaallisen Jumalan huomaan tai hyvittääksemme rikkomuksemme, vaan se, joka tunnustaa ja hylkää syntinsä, saa armon.” TKL 31

”Parannukseen kuuluu synnin katuminen ja sen hylkääminen. Emme luovu synnistä, elleimme näe sen synnillisyyttä; ennen kuin hylkäämme sen sydämessämme, ei tapahdu todellista muutosta elämässä.” TKL 17

”Yksikin Jumalan kirkkauden säde, yksikin Kristuksen puhtauden häivä tekee sieluun tunkeutuessaan jokaisen likatahran tuskallisen näkyväksi ja paljastaa ihmisuonteen virheet ja puutteet. Se saattaa julki epäpyhät pyyteet, sydämen uskottomuuden ja huilien saastaisuuden. Tottelemattomat teot, joilla syntinen on tehnyt tyhjäksi Jumalan lain, paljastuvat hänen nähtävikseen, ja hänen henkensä on murtunut ja ahdistunut Jumalan Hengen tutkivan voiman alla.” TKL 22, 23

29.1. Perjantai, ilta

Ps. 32:5

”Katumuksen kyneleet ovat sadepisaroihin, joita seuraa pyhyden auringonpaiste. Tämä suru edeltää iloa, josta tulee elävä lähde sielussa. »Ainoastaan tunne rikoksesi, että olet luopunut Herrasta, Jumalastasi», niin »minä en enää synkistä teille kasvojani, sillä minä olen armollinen, sanoo Herra». Jer. 3: 13, 12. »Siionin murheellisille» hän on luvannut antaa »juhlapäähineen tuhkan sijaan». Jes. 61: 3.” AT 279

30.1. Sapatti, aamu

1 Joh. 1: 9

”Apostoli sanoo: »Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte» (Jaak. 5:16). Tunnustakaa syntinne Jumalalle, joka yksin voi antaa ne anteeksi, ja rikkomuksenne toisianne kohtaan toisillenne. Jos olet loukannut ystävääsi tai naapuriasi, sinun tulee tunnustaa tekemäsi vääräys, ja hänen velvollisuutenaan on antaa auliisti sinulle anteeksi. Sitten sinun tulee anoa Jumalan anteeksiantamusta, koska veli, jota olet haavoittanut, on Jumalan omaisuutta ja häntä vahingoittaessasi olet tehnyt syntiä hänen Luojaansa – vastaan. – Todellinen synnintunnustus on aina tarkkaluontoinen ja tunnustaa yksityiset synnit. Nämä synnit saattavat olla sen luontoisia, että ne on syytä selvittää ainoastaan Jumalalle. Ne saattavat olla vääryksiä, jotka tulisi tunnustaa niille, jotka ovat kärsineet vahinkoa niiden johdosta; tai ne saattavat olla luonteeltaan julkisia, jolloin ne tulisi myös tunnustaa julkisesti. Mutta tunnustuksen tulisi aina olla asiassa pysyvä, täsmällinen ja tulee tunnustaa juuri ne synnit, joihin on syyllistynyt.” TKL 31, 32

30.1. Sapatti, ilta

Sananl. 28:13

”Monen monta synnintunnustusta ei pitäisi koskaan lausua kuolevaisten kuullen, sillä siitä koituu rajallisten olentojen ahtaalle arvostelukyvyllä odottamattomia seurauksia. Se että tunnustamme salaisen, luontaisen sydämen turmeluksemme vain Jeesukselle, kirkastaa Jumalaa enemmän kuin se, että avaamme sen sopukat rajalliselle, erehtyvälle ihmiselle, joka ei pysty tuomitsemaan vanhurskaasti, ellei Jumalan Henki pysy alati hänen sydämessään. – Älä kerro ihmiskorvien kuultavaksi sellaista, mitä vain Jumalan pitäisi kuulla.” 5T 645

”Sellainen synnintunnustus, joka tulee sielun sisimmästä, löytää tien rajatonta sääliä tuntevan Jumalan luo.” TKL 34

”Syntisi saattavat olla kuin vuoria edessäsi, mutta jos nöyryytät sydämesi ja tunnustat syntisi luottaen ristiinnaulitun ja ylösnousseen Vapahtajan ansioihin, hän antaa anteeksi ja puhdistaa sinut kaikesta vääryydestä. — Pyri saavuttamaan Kristuksen armon täyteys. Olkoon sydämesi täynnä voimakasta kaipausta osallistua hänen vanhurskaudesta.” ApT 435

31.1. Sunnuntai, aamu

Miika 7:18

”Jumalan anteeksianto ei ole pelkkä oikeustoimenpide, jolla hän vapauttaa meidät tuomiosta. Hän ei vain anna anteeksi syntejämme, vaan hän myös parantaa meidät niistä. Tuo anteeksianto on lunastavan rakkauden virta, joka muuttaa sydämemme. Daavidilla oli oikea käsitys anteeksiannosta, kun hän rukoili: »Luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.» Ps. 51: 12.” Vs 166

”Jos astut katuvana yhdenkin askeleen häntä kohti, niin hän rientää sulkemaan sinut rajattoman rakkautensa syliin. Hän on valmis kuuntelemaan särkyneen sydämen huutoa. Jumala tietää jo sydämen ensi kurottautumisenkin hänen puoleensa. Horjuvinkin rukous, salaisinkin kyynel ja heikoinkin kaipaus Jumalan puoleen saa Jumalan Hengen tulemaan sitä vastaan. Jo ennen kuin rukous on lausuttu tai sydämen kaipaus tullut ilmi, Kristuksesta tuleva armo lähtee kohtaamaan sydämessä vaikuttavaa armoa.” KV 150, 151

31.1. Sunnuntai, ilta

Jer. 33:16

”Taivaallinen Isäsi riisuu yltäsi synnin saastuttamat vaatteet. Ylimmäinen pappi Joosua, joka Sakarjan kauniin vertauskuvallisen ennustuksen mukaan seisoo saastaisissa vaatteissaan Herran enkelin edessä, kuvaa syntistä. Ja Herra sanoo: »'Riisukaa pois saastaiset vaatteet hänen yltänsä.' Ja hän sanoi hänelle: 'Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin!» (Sak. 3:4, 5). Samoin Jumala pukee sinun yllesi »autuuden vaatteet» ja verhoaa sinut »vanhurskauden viittaan» (Jes. 61: 10). — Ja hän lupaa: »Jos sinä vaellat minun teilläni, minä annan sinulle pääsyn näiden joukkoon, jotka tässä seisovat» - jopa hänen valtaistuintaan ympäröivien pyhien enkelien joukkoon (Sak. 3: 7)” KV 150, 151

HELMIKUU

1.2. Maanantai, aamu

Joh. 1:12

”Ihminen omaksuu totuuden sydämeensä uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, ja niin hänet puhdistetaan. — Hän saa sieluunsa pysyvän periaatteen, joka auttaa häntä voittamaan kiusauksen. »Kuka ikinä hänessä pysyy, hän ei tee syntiä» (1 Joh. 3: 6). Jumala pystyy varjelemaan Kristuksessa olevan sielun, joka on kiusattuna. — Jumalisuuden pelkkä tunnustaminen on arvotonta. Kristitty on se, joka pysyy Kristuksessa. — Ellei Jumalan mieli tule ihmisten mieleksi, on jokainen itsensä puhdistamisen yritys osoittautuva turhaksi, sillä on mahdotonta kohottaa ihmistä muutoin kuin Jumalan tuntemuksen avulla.” 7BC 951

1.2. Maanantai, ilta

Room. 8:38, 39

”Teidän tarvitsee kysyä itseltänne: »Olenko kristitty?» Kristittynä oleminen merkitsee paljon enemmän kuin monet ymmärtävätkään. Se käsittää muutakin kuin sen, että nimesi on seurakunnan jäsenluettelossa. Se merkitsee olemista liittyneenä Kristukseen. Se merkitsee yksinkertaisen uskon omaamista ja järkkymätöntä luottamista Jumalaan. Se merkitsee

lapsenomaista luottamusta taivaalliseen Isääsi hänen rakkaan Poikansa nimen ja ansion turvin. Pidätkö sydämen halusta Jumalan käskyt, koska ne ovat Jumalan säädöksiä ja hänen luonteensa ilmaus, joita ei voida muuttaa sen enempää kuin Jumalan luonnettakaan? Kunnioitatko ja rakastatko Herran lakia?” Yl 18.5.1893

”Jumalan poikina ja tyttärinä kristittyjen pitäisi pyrkiä saavuttamaan evankeliumissa heille asetettu korkea ihanne. Heidän ei pitäisi tyytyä vähempään kuin täydellisyyteen.” SN 66

”Niille, jotka ottavat hänet vastaan, hän antaa vallan tulla Jumalan lapsiksi, niin että Jumala lopulta ottaa heidät omiksi lapsikseen, asumaan hänen kanssaan ikuisesti. Jos he tässä elämässä ovat kuuliaisia Jumalalle, saavat he kerran nähdä »hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissansa.» Ilm. 22: 4. Ja mitä on taivaan autuus, ellei saa nähdä Jumalaa? Voiko Kristuksen armon pelastamaa syntistä kohdata enää suurempi ilo kuin saada katsella Jumalaa kasvoista kasvoihin ja tuntea hänet Isäkseen?” KSL 392

2.2. Tiistai, aamu

Matt. 7:2

”Me voimme saada anteeksiannon Jumalalta vain antaessamme itse anteeksi muille. Juuri Jumalan rakkaus vetää meitä hänen puoleensa, eikä tuo rakkaus voi koskettaa sydäntämme herättämättä meissä rakkautta lähimmäisiimme. Päätettyään Herran rukouksen Jeesus lisäsi: »Jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän taivaallinen Isänne myös antaa teille anteeksi; mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän taivaallinen Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.» Leppymätön ihminen tukkii sen ainoan kanavan, jonka kautta Jumalan armo voi virrata hänelle. Meidän ei pidä ajatella, että jos ne, jotka ovat tehneet meille vääryyttä, eivät tunnusta rikkomustaan, meillä on oikeus pidättää anteeksiantomme heiltä. Epäilemättä on heidän velvollisuutensa nöyryyttää sydämensä katuen ja syntinsä tunnustaen, mutta meillä tulee olla armahtavainen mieli niitä kohtaan, jotka ovat rikkoneet meitä vastaan, tunnustivatpa he syyllisyytensä tai ei.” Vs 166, 167

2.2. Tiistai, ilta

1 Joh. 1:9

”Mikään ei oikeuta olemaan anteeksiantamaton. Joka on armoton toisia kohtaan, osoittaa itse jääneensä vaille Jumalan anteeksiantavaa armoa. Anteeksiannossaan Jumala vetää eksyneen sydämen lähelle suurta ja äärettömästi rakastavaa sydäntään. Jumalallinen sääli tulvii syntisen sydämeen ja hänestä toisiin. – Ei meille anneta anteeksi, *koska* mekin annamme anteeksi, vaan *niin kuin* mekin annamme anteeksi. Kaikki anteeksianto perustuu Jumalan ansaitsemattomaan rakkauteen, mutta oma asenteemme toisia kohtaan ilmaisee, olemmeko osallistuneet tuosta rakkaudesta. Siksi Kristus sanookin: »Millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan.» KV 179, 180

”Anna Kristuksen, joka on jumalallinen elämä, asua itsessäsi ja sinun kauttasi ilmaista tuota taivaallista rakkautta, joka antaa toivoa toivottomalle ja vuodattaa taivaan rauhaa synninsairaisiin sydämiin. Me saamme lähestyä Jumalaa vain sillä ehdolla, että tullessamme itse osallisiksi hänen laupeudestaan me tahdomme puolestamme ilmaista hänen armoaan muille.” Vs 167, 168

3.2. Keskiviikko, aamu

Hes. 33:15

”Katumus ei ole todellista, ellei se aikaansaa uudistusta. – Kristityn on liike-elämässä esitettävä maailmalle sitä tapaa, jolla Herra hoitaisi liikeyritykset. Jokaisessa liiketoimessaan

hänen on osoitettava, että Jumala on hänen opettajansa. »Herralle pyhitetty» on oleva kirjoitettuna päiväkirjoihin ja pääkirjoihin, asiakirjoihin, kuitteihin ja vekseleihin. Ne, jotka tunnustavat olevansa Kristuksen seuraajia ja menettelevät epärehellisesti, antavat väärän todistuksen pyhän, oikeudenmukaisen ja armollisen Jumalan luonteesta. — Jos olemme jollekulle tehneet vääryyttä jollakin epärehellisellä liiketoimella, jos olemme pettäneet kaupassa tai riistäneet lähimmäiseltämme, vaikka se olisikin tapahtunut lain puitteissa, meidän on tunnustettava vääryytemme ja mikäli mahdollista suoritettava korvaus. Ei riitä, että korvaamme vain sen, minkä olemme ottaneet, vaan senkin, minkä se olisi tuottanut, jos se olisi ollut oikein ja viisaasti sijoitettuna sen ajan, jonka se on ollut hallussamme.” AT 530

3.2. Keskiviikko, ilta

2 Moos. 20:16

”Jos olemme jollakin tavoin pettäneet veljeämme tai tuottaneet hänelle vahinkoa, meidän on se hyvitetävä. Jos olemme tahtomattomamme tulleet sanoneeksi väärän todistuksen lähimmäisestämme, jos olemme esittäneet väärin hänen sanansa, jos olemme jollakin tavoin vahingoittaneet hänen mainettaan, meidän on mentävä niiden luo, joiden kanssa olemme puhuneet hänestä, ja peruutettava kaikki väärät väitteemme.” Vs 90

”Ei kestä enää kauan, kun koetusaika päättyy. Ellet nyt palvele Herraa uskollisesti, niin miten voit kohdata muistimerkinnyt uskottomasta menettelystäsi? — Jos et ole rehellisesti antanut Jumalalle sitä, mikä hänelle kuuluu, niin pyydän sinua ajattelemaan näin syntyneitä vajuusta ja jos mahdollista suorittamaan korvauksen. Jos se ei ole tehtävissä, niin rukoile nöyrän katuvasti, että Jumala Kristuksen tähden antaa anteeksi suuren velkasi. Ala nyt toimia kristittyjen tavoin. Älä millään tekosyillä jätä antamatta Herralle hänen omaansa. Nyt, — kun ei vielä ole liian myöhäistä korjata vääryyksiä, kun sanotaan: tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne.” CS 99, 100

4.2. Torstai, aamu

Jer. 13: 23

”Jumala ei pidä kaikkia syntejä yhtä suurina; rikkomukset ovat hänen silmissään samoin kuin ihmisenkin silmissä eriasteisia; mutta miten vähäpätöiseltä tämä tai tuo väärä teko näyttääkin ihmisten silmissä, mikään synti ei ole vähäpätöinen Jumalan edessä. Ihmisen arvostelukyky on puutteellinen, epätäydellinen; mutta Jumala näkee asiat sellaisina kuin ne todellisuudessa ovat. Juomaria halveksitaan ja hänelle sanotaan, että hänen syntinsä estää häntä pääsemästä taivaaseen, jota vastoin ylpeys, itsekkyytensä ja ahneus jätetään liiankin usein vaille nuhdetta. Nämä ovat kuitenkin syntejä, joita Jumala aivan erityisesti inhoaa, sillä ne ovat vastakkaisia hänen luonteensa hyväntahtoisuudelle, sille epäitsekäälle rakkaudelle, joka on lankeamattoman maailmankaikkeuden oikea ilmapiiri. Se, joka lankeaa joihinkin suurempiin synteihin, saattaa tajuta häpeänsä ja köyhyytensä ja ymmärtää tarvitsevansa Kristuksen armoa; mutta ylpeys ei tunne minkäänlaista puutetta, ja niin se sulkee sydämen Kristukselta ja niiltä äärettömiltä siunauksilta, joita hän tuli tuomaan. — Jos tajuat oman syntisyytesi, niin älä odota, kunnes olet tullut paremmaksi. Kuinka monet luulevatkaan, etteivät he ole kyllin hyviä tulemaan Kristuksen tykö. Uskotko tulevasi paremmaksi omilla ponnistuksillasi? — Meille on apu vain Jumalassa. Emme saa jäädä odottamaan voimakkaampia virikkeitä, parempia tilaisuuksia tai hurskaampia mielialoja. Me emme voi itsestämme tehdä mitään. Meidän on tultava Kristuksen tykö juuri sellaisina kuin olemme.” TKL 24-25

4.2. Torstai, ilta

Room. 5:1, 2

”Jättäydy Kristukselle viipymättä; hän yksin voi armonsa voimalla lunastaa sinut perikadosta. Hän yksin voi tervehdyttää siveelliset ja henkiset kykysi. Sydämesi voi olla Jumalan rakkauden lämmittäjä; ymmärryksesi selkeä ja kypsä; omatuntosi valistunut, herkkä ja puhdas; tahtosi oikeamielinen ja pyhittynyt sekä Jumalan Hengen valvonnan alainen. Voit tehdä itsesi valintasi mukaiseksi. Jos nyt haluat tehdä täyskäännöksen, niin lakkaa tekemästä pahaa ja opettele tekemään hyvää, ja niin tulet todella onnelliseksi; menestyt elämän taisteluissa ja kohoat kirkkauteen ja kunniaan tätä elämää paremmassa elämässä.” 2T 564, 565

5.2. Perjantai, aamu

Ps. 51:3

”Meidän olisi muistettava, että kaikki tekevät virheitä, jopa sellaisetkin erehtyvät toisinaan, joilla on kokemusta vuosien varrelta. Mutta ei Jumala hylkää heitä näiden erehdysten tähden, vaan jokaiselle Aadamin erehtyvälle pojalle ja tyttärelle hän suo etuoikeuden uuteen yritykseen.” Signs 21.5.1902

”Jeesus haluaa nimenomaan, että tulemme hänen tykönsä juuri sellaisina kuin olemme, syntisinä, avuttomina ja riippuvaisina. Saamme tulla kaikessa heikkoudessamme, typeryydessämme ja syntisyydessämme ja langeta hänen jalkojensa juureen katuvin sydämin. Hänen kunnianaan on sulkea meidät rakkaudessaan syliinsä ja sitoa haavamme sekä puhdistaa meidät kaikesta saastaisuudesta.” TKL 45, 47

5.2. Perjantai, ilta

1 Joh. 2:1

”Tässä tuhannet erehtyvät. He eivät usko, että Jeesus antaa heille anteeksi henkilökohtaisesti. He eivät luota Jumalan sanaan. Kaikilla ehtoihin mukautuvilla on oikeus kokea omakohtaisesti, että jokainen synti annetaan auliisti anteeksi. Pane pois epäily, etteivät Jumalan lupaukset muka ole tarkoitettut sinulle. Ne kuuluvat jokaiselle katuvalle syntiselle. Kristus antaa voimaa ja armoa, ja palvelevat enkelit välittävät niitä jokaiselle uskovalle. Kukaan ei ole niin syntinen, ettei saisi voimaa, puhtautta ja vanhurskautta Jeesuksessa, joka kuoli hänen tähtensä. Hän odottaa saavansa riisua hänen synnin tahraamat ja saastuttamat vaatteensa ja pukea hänet vanhurskauden valkoiseen viittaan. Hän tarjoaa hänelle elämää, ei kuolemaa. – Voitko uskoa, että kun onneton syntinen haluaa palata ja hylätä syntinsä, Herra tylysti estää häntä tulemasta jalkojensa juureen katuvin sydämin? Pois sellaiset ajatukset! Mikään ei vahingoita omaa sieluasi enemmän kuin sellainen käsitys taivaallisesta Isästämme. Tule ja tuo koko sydämesi Jeesukselle, niin sinä voit vaatia hänen siunaustaan.” TKL 45, 47

”Hän, joka omalla sovituksellaan hankki ihmisille rajattomat siveelliset voimavarat, ei jätä käyttämättä tätä voimaa heidän hyväkseen.” RH 30.10.1900

6.2. Sapatti, aamu

Joh. 15:4

”Jokainen ihmisyksilö joko työntää omatoimisesti Kristuksen luotaan kieltäytymällä vaalimasta hänen henkeään ja seuraamasta hänen esimerkkiään, tai liittoutuu henkilökohtaisesti Kristuksen kanssa osoittamalla itsensä kieltämistä, uskoa ja kuuliaisuutta. Meidän täytyy, kunkin kohdaltaan, valita Kristus, koska hän on ensin valinnut meidät. Tähän liittoon Kristuksen kanssa tulee niiden käydä, jotka luonnostaan ovat hänen vihollisiaan. Ylpeän sydämen on alistuttava täydelliseen riippuvuussuhteeseen. Tämä on läheistä yhteistyötä, ja monet Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvat eivät tiedä siitä mitään. Nimellisesti he vastaanottavat Vapahtajan mutta eivät sydämensä yksinvaltiaana.” 5T 46, 47

”Ihmiskunnan pahat taipumukset ovat vaikeasti voitettavissa. Taistelut ovat uuvuttavia.

Jokainen kamppaileva sielu tietää, miten ankaria ja katkeria nämä taistelut ovat. Kaikki armossa kasvamiseen liittyvä on vaikeaa, koska maailman ohjeita ja sääntöjä työnnetään alati sielun ja Jumalan pyhän mittapuun väliin. Herra tahtoisi meidän ylevöityvän, jalostuvan ja puhdistuvan noudattamalla hänen suuren siveellisen mittapuunsa periaatteita, joka koettelee jokaisen luonteen lopullisen tilinteon suurena päivänä.” RH 16.12.1884

6.2. Sapatti, ilta

1 Joh. 5:4

”Meidän on voitettava itsemme ja ristiinnaulittava halumme ja himomme, ja sitten alkaa sielun liitto Kristuksen kanssa. -- Kun tähän liittoyhteyteen on päästy, se voidaan säilyttää vain jatkuvalla, hartaalla ja tunnollisella vaivannäöllä. — Jokaisen kristityn täytyy olla aina varuillaan ja tarkata jokaista kohtaa, mistä sielunvihollinen voisi päästä vaikuttamaan sieluun. Hänen on rukoiltava jumalallista apua ja samalla päättävästi vastustettava jokaista synnin houkutusta. Rohkeudella, uskolla ja kestävällä uutteruudella hän voi voittaa. Mutta muistakoon, että voiton saamiseksi Kristuksen on pysyttävä hänessä ja hänen Kristuksessa. — Vain persoonallisessa liitossa Kristuksen kanssa, olemalla läheisessä yhteydessä häneen päivittäin ja hetkittäin voimme tuottaa Pyhän Hengen hedelmiä.” 5T 47, 48

7.2. Sunnuntai, aamu

Matt. 5:3

”Kaikki, jotka ovat tietoisia sielunsa suuresta kurjuudesta, jotka tunnustavat, ettei heissä itsessään ole mitään hyvää, voivat saada vanhurskautta ja voimaa katsomalla Jeesukseen.” Vs 21

”»Jumalalle kelpaava uhri on särjetty henki; särjettyä ja murtunutta sydäntä et sinä, Jumala, hylkää.» Ps. 51:19. Ihmisen täytyy tyhjentyä omasta itsestään, ennen kuin hänestä voi tulla sanan täydessä merkityksessä Jeesukseen uskova. Kun ihminen kieltää itsensä, silloin Jumala voi tehdä hänestä uuden luomuksen.” AT 258

”Jaloimmin ihminen voi menetellä tehtyään syntiä pyhää ja armollista Jumalaa vastaan katumalla vilpittömästi ja tunnustamalla virheensä kynnelin ja katkerin mielin. Tätä Jumala vaatii häneltä. Hänelle kelpaa ainoastaan särjetty ja nöyrä henki.” PK 300

7.2. Sunnuntai, ilta

1 Piet. 5:5

”Yleä sydän koettaa ansaita pelastusta, mutta sekä oikeutemme päästä taivaaseen että sopivaisuutemme sinne perustuvat Kristuksen vanhurskauteen. Jumala ei voi tehdä mitään ihmisen pelastukseksi, ellei tämä vakuuttuneena omasta heikkoudestaan ja riisuttuna kaikesta itsekyläisyydestä jättäydy Jumalan hallittavaksi. Silloin hän voi saada sen lahjan, jonka Jumala odottaa saavansa antaa. Mitään ei pidätetä sielulta, joka tuntee tarpeensa. Sillä on esteetön pääsy hänen luokseen, jossa kaikki täydellisyys asuu.” AT 278

”Ainoa syy siihen, ettemme voi saada menneitä syntejämme anteeksi, on se ettemme halua nöyryyttää yleä sydäntämme ja suostua ehtoihin.” 5T 636

”Jumala on hyvin sääliväinen, sillä hän ymmärtää heikkoutemme ja kiusauksemme; ja kun tulemme hänen luokseen murtunein sydämin ja nöyrin mielin, hän hyväksyy katumuksemme ja lupaa, että kun turvaudumme hänen voimaansa tehdäksemme rauhan hänen kanssaan, pääsemme todella rauhaan hänen kanssaan. Oi miten meidän tulisikaan kiittää ja iloita siitä, että Jumala on armollinen!” 3T 239, 240

”Suloisimpana uhrina Jumala hyväksyy sellaisen sydämen, joka on itsekieltäytyksen, ristin ottamisen ja Jeesuksen seuraamisen nöyryyttämä.” Ev 510

8.2. Maanantai, aamu

Joh. 3:3

”Nikodeemuksella oli arvokas luottamustehtävä Juudan kansan keskuudessa. - - Jeesuksen opetukset olivat häneen kuten muihinkin tehneet syvän vaikutuksen. – Vapahtajan suusta lähteneet opetukset olivat suuresti vaikuttaneet häneen, ja hän tahtoi kuulla enemmän näitä ihmeellisiä totuuksia. – Nikodeemus oli tullut Jeesuksen luo aikoen ryhtyä keskustelemaan hänen kanssaan, mutta Jeesus esitti hänelle totuuden peruseräpäätteen. Hän sanoi Nikodeemukselle, ettei tämä tarvinnut teoreettista tietoa vaan hengellistä uudestisyntymistä. Sinun ei tarvitse tyydyttää uteliaisuuttasi, vaan saada uusi sydän. Sinun on saatava uutta elämää ylhäältä, ennen kuin voit pitää arvossa taivaallisia asioita.” AT 147, 150

8.2. Maanantai, ilta

Joh. 3:5

”Vain Pyhä Henki voi tehokkaalla toiminnallaan saada aikaan sen sydämen muutoksen, jota uudestisyntyminen tarkoittaa. Ylpeys ja itserakkaus vastustavat Jumalan Henkeä; sielun jokainen luontainen taipumus vastustaa omahyväisyyden ja ylpeyden muuttumista Kristuksen hiljaisuudeksi ja nöyryydeksi. Mutta jos mielimme päästä eteenpäin iankaikkisen elämän polulla, emme saa kuunnella oman minän kuiskeita. Nöyrästi ja hartaasti meidän on anottava taivaalliselta Isältä: »Jumala, luo minuun puhdas sydän ja anna minulle uusi, vahva henki.» Ps. 51: 12. Kun vastaanotamme jumalallista valoa ja toimimme yhteistyössä taivaallisten voimien kanssa, »synnymme uudesti» Kristuksen voiman vapauttamina synnin tahroista.” YI 9.9.1897

”Mahtavalla voimallaan Pyhä Henki muuttaa ihmisen luonteen kokonaan tehden hänet uudeksi luomukseksi Kristuksessa Jeesuksessa. Sanat ja teot ilmaisevat Vapahtajan rakkautta. Ei ole mitään korkeimman paikan tavoittelua. Omasta itsestä on luovuttu. Jeesuksen nimi on kirjoitettu kaikkeen, mitä sanotaan ja tehdään.” RH 10.6.1902

”Eikö tämä ihmisen uudistuminen ole suurin aikaansaatavista ihmeistä? Mitäpä sellainen ihminen ei voisi tehdä, joka saa uskollaan otteen jumalallisesta voimasta?” 9T 152

9.2. Tiistai, aamu

Matt. 18:2, 3

”Avuttoman syntisen on turvauduttava Kristukseen ainoana toivonaan. Jos hän päästää otteensa hetkeksikin, niin hän vaarantaa oman sielunsa ja toisten sielun. Olemme turvassa vain harjoittamalla elävää uskoa. Mutta minkä tahansa tietoisien synnin salliminen ja tietämiensä velvollisuuksien laiminlyöminen kotona tai muualla tuhoaa uskon ja irrottaa sielun Jumalasta. Mikään ei loukkaa Jumalaa enemmän kuin omahyväinen mieli. Pietarin elämästä saamme surullisen opetuksen, jonka tulisi varoittaa kaikkia Kristuksen seuraajiksi tunnustautuvia. Vapahtaja oli tunnollisesti varoittanut häntä lähestyvistä vaarasta, mutta itseensä luottavana ja itsevarmana hän vakuutti jatkuvaa uskollisuuttaan ja intoaan ja julisti olevansa valmis seuraamaan Mestariaan vankeuteen ja kuolemaan.” Kk 1, 1878

9.2. Tiistai, ilta

Ps. 147:6

”Pietaria koeteltiin silloin, kun opetuslapset joutuivat koetuksen myrskyyn heidän Johtajaansa nöyryytettäessä. Murheellinen on tämä innoitettu maininta: »Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat.» Matt. 26: 56. Ja tulinen, innokas, itsevarma Pietari kielsi Herransa moneen kertaan. Myöhemmin hän tosin katui katkerasti, mutta tämän esimerkin pitäisi kehottaa kaikkia varomaan itsevarmuutta ja itsevanhurskautta.” Kk 1, 1878

”Ne, jotka nöyryyvät pienen lapsen tavoin, saavat opetusta Jumalalta. Herra ei ole riippuvainen kenenkään ihmisen kyvyistä, sillä hän on jokaisen täydellisen lahjan Antaja. Vaatimattominkin

ihminen, joka rakastaa ja pelkää Jumalaa, saa osakseen taivaallisia lahjoja. Herra voi käyttää sellaista ihmistä, koska tämä ei pyri omapäisesti seuraamaan vain omia näkemyksiään. Hän toimii tuntien pelkoa ja arkuutta siitä, että vastaisi Herran odotuksia. Elämässään hän heijastaa Kristuksen elämää.” Kirje 9, 1899

”Meidän on jatkuvasti vaalittava lempeyttä ja nöyryyttä, jos mielimme omata Kristuksen mielenlaadun.” Kk 1, 1878

10.2. Keskiviikko, aamu

Ef. 4: 22-24

”Kääntyminen on sellainen tehtävä, jota useimmat ihmiset eivät pidä arvossa. Ei ole mikään vähäpätöinen asia maailmallisen, syntiä rakastavan mielen muuttaminen ja saada sitä käsittämään Kristuksen sanomatonta rakkautta, hänen armonsa suloisuutta ja Jumalan ihanuutta, niin että sielu joutuu jumalallisen rakkauden vaikutuspiiriin ja taivaan salaisuuksien vangitsemaksi. Kun hän tulee ymmärtämään nämä asiat, hänen mennyt elämänsä näyttää inhottavalta ja vihattavalta. Hän vihaa syntiä, ja murtaen sydäntään Jumalan edessä hän vastaanottaa Kristuksen sielunsa elämänä ja ilona. Hän luopuu aikaisemmista huvituksistaan ja ajanvietteistään. Hänellä on uusi mieli, uusi rakastava sydän, uudet harrastukset ja uusi tahto. Hänen surunsa, toivomuksensa ja rakkautensa ovat kaikki uudet. — Taivas, joka ei ennen viehättänyt häntä lainkaan, on nyt avautunut hänelle rikkaudessaan ja ihanuudessaan, ja hänen ajatuksensa askartelevat tulevassa kodissaan, jossa hän saa katsella, rakastaa ja ylistää häntä, joka on lunastanut hänet kalliilla verellään. Pyhyden teot, jotka tuntuivat niin ikäviltä, ovat nyt hänen mielihyvyyttä. Jumalan sana, joka aikaisemmin oli kuiva ja vailla mielenkiintoa, on nyt hänen tutkistelukohteensa ja hänen neuvonantajansa. Se on Jumalan hänelle kirjoittama kirje, jossa on iankaikkisen käsialaa. Hänen ajatuksensa, sanansa ja tekonsa on koeteltu sen asetusten mukaan. Hän vapisee sen määräyksistä ja uhkauksista, samalla kun hän lujasti tarttuu sen lupauksiin ja vahvistaa sieluaan käyttämällä hyväkseen niitä.” 1 Ta 236, 237

10.2. Keskiviikko, ilta

Ilm. 3:12

”Kun Kristuksen uudestiluova armo asuu sydämessä, valtaa sielun pyhä viha, koska syntinen on niin kauan halveksinut sitä suurta pelastusta, jonka Jumala on hänelle valmistanut. Hän tahtoo silloin antaa itsensä, ruumiinsa, sielunsa ja henkensä Jumalalle ja hänen armonsa avulla pysytellä poissa saatanan seurasta.” SN 272

”Kaikille on kääntymistapahtuman ymmärtäminen tarpeellista. Muuttunut elämä ilmaisee sen tuloksen.” Kk 56, 1900

11.2. Torstai, aamu

Hebr. 12:14

”Kukaan joka väittää olevansa pyhä, ei todella ole pyhä. Ne, jotka taivaan kirjoissa on merkitty pyhiksi, eivät ole siitä tietoisia ja ovat viimeisiä kerskumaan omasta hyvydestään.” Signs 26.2.1885

”Jos joku esiintyy hengellisesti hurmioituneena epätavallisessa tilanteessa, ei se vielä aukottomasti todista, että hän on kristitty. Pyhyys ei ole hurmiota, vaan tahdon täydellistä alistumista Jumalan tahtoon. Se on elämistä jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee. Se on taivaallisen Isämme tahdon tekemistä. Se on Jumalaan luottamista koetuksissa, pimeydessä yhtä hyvin kuin valossakin. Se on vaeltamista uskossa eikä näkemisessä. Se on Jumalaan luottamista mitään kyselemättä ja lepäämistä hänen rakkaudessaan.” ApT 42

”Kukaan ei voi olla kaikkivoipa, mutta kaikki voivat puhdistautua lihan ja hengen saastutuksesta ja kehittyä pyhiksi Herran pelossa. Jumala vaatii jokaista sielua olemaan puhdas ja pyhä. Meillä on perinnöllisiä taipumuksia vääryteen. Tätä osaa itsestään ei kenenkään tarvitse säilyttää. Ihmisluonnon heikkoutena on itsekkyyden helliminen, siksi että se on luonteen luontainen piirre. Mutta ellei itsekkyyttä poisteta ja ellei omaa minää ristiinnaulita, emme koskaan voi olla pyhiä, niin kuin Jumala on pyhä. Ihmisluonnolla on taipumusta epäluuloiseen kuvitteluun, minkä olosuhteet virittävät vilkkaaseen lentoon. Jos tämä piirre pääsee valtaan, se pilaa luonteen ja tuhoaa sielun.” Kirje 9, 1899

11.2. Torstai, ilta

Matt. 5:48

”Jumala vaatii kaikilta siveellistä täydellisyyttä. Niiden, jotka ovat saaneet valoa ja tilaisuuksia, pitäisi Jumalan taloudenhoitajina pyrkiä täydellisyyteen ja olla koskaan, koskaan alentamatta vanhurskauden tasoa niiden väärien taipumustensa tueksi, joita ovat perineet ja hankkineet. Kristus omaksui inhimillisen luontomme ja eli meidän elämäämme osoittaakseen meille, että voimme olla hänen kaltaisiaan. - - Meidän tulisi olla pyhiä kuten Jumala on pyhä; ja kun käsitämme tämän ajatuksen täyden merkityksen ja päätämme ryhtyä tekemään Jumalan työtä ollaksemme pyhiä niin kuin hän on pyhä, niin lähestymme sitä tasoa, joka on asetettu jokaiselle ihmisyksilölle Kristuksessa Jeesuksessa.” Kirje 9, 1899

12.2. Perjantai, aamu

Ef. 3:16

”Jeesus sanoo: »Kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva» (Mark. 11:24). Tällä lupauksella on ehto: meidän on rukoiltava Jumalan tahdon mukaisesti. Mutta Jumala nimenomaan tahtookin puhdistaa meidät synnistä, tehdä meidät hänen lapsikseen ja auttaa meitä elämään pyhää elämää. Niinpä voimme pyytää näitä siunauksia ja uskoa, että ne saamme, sekä kiittää Jumalaa siitä, että *olemme* ne saaneet. Meidän etuoikeutenamme on mennä Jeesuksen tykö ja tulla puhdistetuksi ja seistä lain edessä tuntematta häpeää tai omantunnontuskia. — Kun yksinkertaisesti uskot Jumalaan, Pyhä Henki on synnyttänyt uuden elämän sydämessäsi. Sinä olet kuin Jumalan perheeseen syntynyt lapsi, ja hän rakastaa sinua niin kuin hän rakastaa Poikaansa.” TKL 44, 45

12.2. Perjantai, ilta

1. Joh. 5:14

”Nyt kun olet antanut itsesi Jeesukselle, älä vetäydy takaisin, älä ota itseäsi häneltä pois, vaan sano joka päivä: »Minä olen Kristuksen. Olen antanut itseni hänelle.» Ja pyydä häntä antamaan sinulle Henkensä ja ylläpitämään sinua armollaan. Niin kuin tulet Jumalan lapseksi antautumalla hänelle ja uskomalla häneen, sinun tulee samoin elää hänessä. Apostoli sanoo: »Niin kuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä» (Kol. 2: 6). Jotkut näyttävät ajattelevan, että heidän on oltava koeajalla, ja osoitettava Herralle tehneensä parannuksen, ennen kuin he voivat vaatia hänen siunaustaan. Mutta he voivat vaatia Jumalan siunausta jo nyt. Heillä on oltava hänen armonsa, Kristuksen Henki, tukemassa heidän heikkouksiaan, sillä muuten he eivät kykene vastustamaan pahaa.” TKL 45

”Henki antaa voimaa, mikä ylläpitää pyrkiviä, taistelevia sieluja jokaisessa hätätilanteessa, maailman vihan keskellä ja omien tappioiden ja erehdysten kokemuksissa. Kun suru ja ahdistukset saavat kaiken näyttämään synkältä ja tulevaisuuden pulmalliselta ja kun tunnemme itsemme avuttomiksi ja yksinäisiksi - juuri tällaisina aikoina Pyhä Henki tuo lohdun

sydämelle vastauksena uskon rukoukseen.” ApT 41, 42

13.2. Sapatti, aamu

Ps. 17:15

”Jeesus tuli palauttamaan ihmiseen hänen Luojansa kuvan. Ei kukaan muu kuin Kristus voi uudistaa synnin turmelemaa luonnetta. Hän tuli karkottamaan ne pahat vallat, jotka olivat hallinneet ihmisen tahtoa.” AT 28

”Herra Jeesus kokeilee ihmissydämiä runsaan armonsa osoituksilla. Hän aikaansaa niin hämmästyttäviä muutoksia, että voitonriemuisesti kerskuva saatana kaikkine Jumalaa ja hänen hallintonsa lakeja vastaan yhdistyneine salaliittoineen katselee niitä kuin linnoitusta, jota hänen viisastelunsa ja petoksensa eivät pysty valloittamaan. Ne ovat hänelle käsittämätöntä salaisuutta. Jumalan enkelit, serafit ja kerubit, ne voimat, joiden tehtävänä on toimia yhdessä ihmisten kanssa, katselevat hämmästellin ja ihastellen sitä, että langenneet ihmiset, jotka ennen olivat vihan lapsia, kehittyvät Kristuksen harjoittamina luonteeltaan jumalallisen kaltaisiksi, ollakseen Jumalan poikia ja tyttäriä ja suorittaakseen tärkeää osuutta taivaan tehtävissä ja iloissa.” TM 18

13.2. Sapatti, ilta

Jes. 48:10

”He – puhdistuivat kärsimyksen ahjossa. Jeesuksen asian tähden he kärsivät vastustusta, vihaa ja herjausta. He seurasivat häntä vaikeiden taistelujen läpi; he kestivät kieltäymyksiä ja kokivat katkeria pettymyksiä. Oman tuskallisen kokemuksensa kautta he oppivat tuntemaan synnin pahuutta, voimaa ja turmiollisuutta; ja he inhoavat sitä. Sen poistamiseksi annetun äärettömän uhrin ajatteleminen nöyryyttää heitä heidän omissa silmissään ja täyttää heidän sydämensä kiittollisuudella ja ylistyksellä, mitä ne eivät käsitä, jotka eivät koskaan ole tehneet syntiä. He rakastavat paljon, koska heille on paljon annettu anteeksi. Osallistumalla Kristuksen kärsimyksiin he ovat valmistuneet osallistumaan yhdessä hänen kanssaan hänen kunniaansa.” ST 628

”Kristus katselee tahrattoman puhdasta ja moitteettoman täydellistä kansaansa palkkana kaikista hänen kärsimyksistään, hänen nöyryytyksestään ja hänen rakkaudestaan. Se on hänen kirkkautensa täydennys - Kristuksen, sen suuren keskuksen, josta kaikki kirkkaus säteilee.” TM 18, 19

14.2. Sunnuntai, aamu

Room. 6:4

”Jeesus ei vastaanottanut kastetta tunnustaakseen oman syyllisyytensä. Hän samasti itsensä syntisten kanssa, otti askeleet, jotka meidänkin on otettava, ja teki työn, joka meidänkin on tehtävä. Hänen elämänsä kasteen jälkeen, täynnä kärsimyksiä ja kärsivällistä kestämistä, oli myös meille esimerkiksi.” AT 91

”Ihmiskunnan päänä Kristus joutui astumaan samat askeleet, jotka mekin joudumme. Vaikka hän oli synnitön, hän täytti meidän esimerkkinämme kaikki syntisen ihmissuvun lunastuksen vaatimukset. Hän kantoi koko maailman synnit. Hänen kasteensa tuli käsittää koko syntinen maailma, joka katumuksen ja uskon kautta saisi anteeksiannon. »Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi, pelasti hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemämme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta, jonka Hengen hän runsaasti vuodatti meihin meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta, että me vanhurskautettuina hänen armonsa kautta tulisimme iankaikkisen elämän perilliseksi toivon mukaan. Tämä sana on varma, ja

minä tahdon, että sinä näitä teroitat, niin että ne, jotka Jumalaan uskovat, ahkeroisivat hyvien tekojen harjoittamista. Nämä ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille» (Tiit. 3: 4-8). Ihminen saatettiin jälleen Jumalan suosioon uudestisyntymisen peson kautta. Tämä peso oli hautaamista Kristuksen kanssa veteen hänen kuolemansa kaltaisuudessa, mikä kuvasi sitä, että kaikki, jotka katuvat Jumalan lain rikkomistaan, saavat puhdistuksen Pyhän Hengen toiminnan kautta. Kaste kuvaa Pyhän Hengen uudistustyönä tapahtuvaa kääntymystä.” Kk 57, 1900

14.2. Sunnuntai, ilta

Kol. 2:12

”Ne, jotka on haudattu Kristuksen kanssa kasteessa ja herätetty hänen ylösnousemuksensa kaltaisuudessa, ovat lupautuneet elämään uutta elämää. »Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella. Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä» (Kol. 3: 1, 2).” CT 258

15.2. Maanantai, aamu

Matt. 3:16, 17

”Kun Jeesus pyysi kastetta, Johannes vetäytyi taaksepäin huudahtaen: »Minun tarvitsee saada sinulta kaste, ja sinä tulet minun tyköni!» Päätävästi mutta kuitenkin lempeän arvokkaasti Jeesus vastasi: »Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus.» Ja Johannes suostui, johti Vapahtajan alas Jordaniin ja hautasi hänet veden alle. »Ja heti, vedestä noustessaan», Jeesus »näki taivasten aukeavan ja Hengen niin kuin kyyhkyn laskeutuvan häneen.» – Jumalan läsnäolon juhlallisuus lepäsi kokoontuneen joukon yllä. Kansa seisoivat katsellen Kristusta. Hänen olemuksensa kylpi valovirrassa, joka aina ympäröi Jumalan valtaistuinta. Hänen kohotetut kasvonsa loistivat, niin kuin he eivät olleet koskaan nähneet ihmisen kasvojen loistavan.” AT 91-94

15.2. Maanantai, ilta

Gal. 3:27

”Avoimesta taivaasta kuului ääni, joka sanoi: »Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt.» – Jeesukselle Jordanilla lausutut sanat kuuluvat koko ihmiskunnalle. Jumala puhui Jeesukselle meidän edustajanamme. Meitä ei kaikkine synteinemme ja heikkouksinemme heitetä arvottomina syrjään. Jumala ottaa meidät lapsikseen »siinä rakastetussa». Ef. 1:6. Kristuksen yllä levännyt kirkkaus on pantti Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan. Hänen rakkautensa sulki piiriinsä ihmisen ja ulottui ylös taivaaseen asti. Valo, joka taivaan avoimesta ovesta lankesi Vapahtajamme päälle, on loistava meillekin, kun rukoilemme apua vastustaaksemme kiusauksia. Ääni, joka puhui Jeesukselle, sanoo jokaiselle uskovalle sielulle: »Tämä on minun rakas lapseni, johon olen mielistynyt.» – Lunastajamme on avannut tien, niin että syntisin, puutteellisin, ahdistetuin ja halveksituinkin voi löytää pääsyn Isän luo. Kaikki voivat saada kodin niissä asunnoissa, joita Jeesus on mennyt valmistamaan.” AT 91-94

16.2. Tiistai, aamu

Joh. 3:5

”Nikodeemus tiesi Jeesuksen tässä viittaavan vesikasteeseen ja sydämen uudistukseen Jumalan Hengen kautta.” AT 151

”Katumus, usko ja kaste ovat kääntymyksen välttämättömiä vaiheita. - - Kun kristityt suostuvat kasteen juhlalliseen toimitukseen, hän merkitsee muistiin lupauksen, jolla he sitoutuvat olemaan uskollisia hänelle. Tämä lupaus on heidän uskollisuudenvälansä.” Ev 306, 307

”Kristus on pannut kasteen hengelliseen valtakuntaansa pääsyn merkiksi. Hän on asettanut sen selväksi ehdoksi, johon kaikkien niiden on mukauduttava, jotka toivovat, että heidät tunnustetaan Isän, Pojan ja Pyhän Hengen vallan alaisiksi. Ennen kuin ihminen voi saada seurakunnasta kodin, ennen kuin hän astuu Jumalan hengellisen valtakunnan kynnyksen yli, hänen on vastaanotettava Jumalan nimen leima: »Herra on meidän vanhurskaitemme» (Jer. 23: 6).” 2Ta 385

16.2. Tiistai, ilta

Ef. 4:5

”Ne, jotka kastetaan Isän, Pojan ja Pyhän Hengen kolminkertaiseen nimeen, aivan heidän kristillisen elämänsä alkaessa, julistavat julkisesti, että he ovat hylänneet saatanan palvelemisen ja että heistä on tullut kuninkaallisen perheen jäseniä, taivaan Kuninkaan lapsia. He ovat noudattaneet käskyä: »Lähtekää pois heidän keskeltänsä, älkääkää saastaiseen koskeko.» Ja heille on toteutunut lupaus: »Minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias» (2 Kor. 6: 17, 18).” 2Ta 385

”Tästedes uskovaisen tulee pitää mielessä, että hän on vihkiytynyt Jumalalle, Kristukselle ja Pyhälle Hengelle. Hänen tulee tehdä kaikki maailmalliset näkökohdat toissijaisiksi tähän uuteen suhteeseen verrattuina. – Kasteessa tehdyn hengellisen sopimuksen velvoitukset ovat molemminpuolisia. Kun ihmiset osaltaan ovat kokosydämisesti kuuliaisia, on heillä oikeus rukoilla: »Herra, – tulkoon tänä päivänä tietäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa.» Se tosiasia, että sinut on kastettu Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, on takeena siitä, että jos pyydät heiltä apua, nämä vallat tulevat avuksesi jokaisessa ahdingossa.” Ev 316

17.2. Keskiviikko, aamu

Room. 6: 3

”Ne, jotka ovat ottaneet osaa juhlalliseen kastetoimitukseen, ovat sitoutuneet etsimään sitä, mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu Jumalan oikealla puolella. He ovat sitoutuneet työskentelemään vakavasti pelastaakseen syntisiä. Jumala kysyy niiltä, joita nimitetään hänen nimellään: Kuinka käytät niitä voimiasi, jotka Poikani on kuolemallaan lunastanut? Teetkö kaiken voitavasi päästäksesi pitemmälle hengellisten asian ymmärtämisessä? Saatko harrastuksesi ja toimesi sopusointuun ikuisuuden tärkeitten vaatimusten kanssa?” SN 311

”Kaste merkitsee juhlallista luopumista maailmasta. Ihminen tunnustautuu kuolleeksi synnilliselle elämälle. Kastettava peittyi veteen, ja koko taivaallisen kaikkeuden läsnä ollessa tehdään molemminpuolinen sitoumus. Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimessä ihminen lasketaan vesihautaan, haudataan Kristuksen kanssa kasteessa ja nostetaan vedestä elämään uutta kuuliaista elämää Jumalalle. Taivaan kolme suurta valtaa ovat todistajina; he ovat näkymättömiä mutta läsnä.” 6BC 1074

17.2. Keskiviikko, ilta

2. Kor. 5:17

”Olemme kuolleet maailmalle. – Meidät on haudattu Kristuksen kuoleman kaltaisuudessa ja herätetty hänen ylösnousemuksensa kaltaisuudessa, ja meidän tulee vaeltaa uudessa elämässä. Elämämme tulee olla yhdistetty Kristuksen elämään.” Kk 70, 1900

”Pietarin toisen kirjeen ensimmäisessä luvussa esitetään kristillisen elämän edistymisvaiheet. Koko luku on syvällistä ja tärkeää opetusta. Jos ihminen kristillisiä hyveitä tavoitellessaan noudattaa yhteenlaskutapaa, on Jumala sitoutunut toimimaan hänen hyväkseen kertolaskua noudattaen. »Armo ja rauha lisääntyköön [engl. Raam.: »moninkertaistukoon»] teille Jumalan

ja meidän Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta» (2 Piet. 1: 2). Tämä on annettu tehtäväksi jokaiselle sielulle, joka on kasteellaan tunnustanut uskovansa Jeesukseen Kristukseen.” 6BC 1074

”Jos pysymme lupauksellemme uskollisina, avataan meille ovi yhteydenpitoon taivaan kanssa - eikä tätä ovea pysty mikään ihmiskäsi tai sielunvihollisen voima sulkemaan.” 6BC 1075

18.2. Torstai, aamu

Kol. 3:1

”Kaikkien uutta elämää aloittavien olisi jo ennen kastettaan ymmärrettävä, että Herra vaatii jakamatonta rakkautta. Totuuden noudattaminen on välttämätöntä. Puun laatu ilmenee sen hedelmistä. Tarvitaan läpikotaista kääntymystä totuuteen.” Ev 308

”On lapsia – joita on nuoruudesta asti opetettu pitämään sapattia. Eräät näistä ovat sangen hyviä ja velvollisuudentuntoisia lapsia, kun on kyse ajallisista asioista: mutta heillä ei ole syvällistä käsitystä synnistä eivätkä he tunne tarvitsevansa mitään parannusta synnistä. Kun heidän elämässään ei ole mitään julkisyntiä, he pitävät itseään kutakuinkin kunnollisina. Näille nuorille sanon täysin valtuuksin: Tehkää parannus ja kääntykää, että syntinne pyyhittäisiin pois. Teitä vaaditaan katumaan, uskomaan ja tulemaan kasteelle. Kristus oli täysin vanhurskas, mutta silti hän, maailman Vapahtaja, antoi ihmiselle esimerkin käymällä itse lävitse sen, mitä hän vaatii syntistä tekemään tullakseen Jumalan lapseksi ja taivaan perilliseksi.” 4T 40, 41

18.2. Torstai, ilta

Apt. 19:5

”Jos Kristus, ihmisen tahraton ja puhdas Lunastaja, suostui ottamaan ne askeleet, jotka syntisen on otettava kääntymyksessä, niin miksi kukaan niistä, joiden polulle totuuden valo loistaa, epäröisi jättäytyä Jumalalle ja nöyrästi tunnustaa olevansa syntinen sekä sanoin ja teoin osoittaa uskovansa Kristuksen sovituksen ja liittyä niiden joukkoon, jotka tunnustautuvat hänen seuraajikseen?” 4T 40, 41

”Kaikki, jotka tutkivat Kristuksen elämää ja noudattavat käytännössä hänen opetuksiaan, tulevat Kristuksen kaltaisiksi. Heidän vaikutuksensa tulee samanlaiseksi kuin hänen. Luonteeltaan he ovat moitteettomia. Vaeltaessaan kuuliaisuuden vaatimatonta polkua Jumalan tahtoa toteuttaen he kertovat vaikutuksellaan Jumalan asian edistymisestä ja hänen työnsä tervehdyttävästä ja puhdistavasta vaikutuksesta.” Ev 313

19.2. Perjantai, aamu

Apt. 22: 16

”Nykyään on monia, jotka tahtomattaan ovat loukanneet yhtä Jumalan lain kohtaa. Kun heitä valistetaan ja kun omatunto pääsee perille neljännen käskyn vaatimuksista, he ymmärtävät olevansa syntisiä Jumalan edessä. »Synti on laittomuus», ja joka »rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syyppää kaikissa kohdin» (1 Joh. 3: 4; Jaak. 2: 10). Vilpitön totuuden etsijä ei puolustele rikkomustaan sillä, ettei hän ollut tietoinen laista. Tieto siitä oli hänen ulottuvillaan. Jumalan Sana on selvä, ja Kristus on kehottanut häntä tutkimaan kirjoituksia. Hän kunnioittaa Jumalan lakia pyhänä, vanhurskaana ja hyvänä ja katu rikkomustaan. Uskossa hän vetoaa Kristuksen sovitusvereen ja tarttuu anteeksiannon lupaukseen. Hänen aikaisempi kasteensa ei tyydytä häntä nyt. Hän on huomannut itsensä syntiseksi ja Jumalan lain tuomitsemaksi. Hän on kokenut uudelleen kuolleensa synnille, ja hän toivoo tulevansa jälleen haudatuksi Kristuksen kanssa kasteessa, jotta voisi nousta vaeltamaan uudessa elämässä. – Tästä asiasta on

jokaisen omakohtaisesti ja tunnontarkasti harkiten muodostettava oma käsityksensä Jumalan pelossa. -- Tähän kehottaminen ei kuulu kenellekään muulle kuin Jumalalle; suokaa Jumalalle tilaisuus vaikuttaa Pyhän Henkensä kautta ihmisten mieleen, niin että asianomainen tulee tästä askeleesta täysin vakuuttuneeksi ja tyydytetyksi. – Sitä [uudelleen kastamista] tulee pitää suurena etuoikeutena ja siunauksena, ja jos kaikilla uudestaan kastettavilla on tästä aiheesta oikea käsitys, he tulevat sitä sellaisena pitämäänkin.” Ev 372-375

19.2. Perjantai, ilta

Apt. 18:25, 26

”Jokaisen kristityn etuoikeus ja velvollisuus on omistaa rikas kokemus jumalallisissa asioissa. Jeesus sanoo: »Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus.» Joh. 8: 12. – Jokainen uskon ja kuuliaisuuden askel saattaa sielun läheisempään yhteyteen maailman valkeuden kanssa, jossa »ei ole mitään pimeyttä».” ST 469, 470

20.2. Sapatti, aamu

Matt. 28:19

”Näin Kristus antoi opetuslapsille heidän tehtävänsä. Hän huolehti täydellisesti työn jatkumisesta ja otti itselleen vastuun sen menestymisestä. Niin kauan kuin he tottelisivat hänen sanaansa ja työskentelisivät yhdessä hänen kanssaan, he eivät voisi epäonnistua. Menkää kaikkeen maailmaan, hän heitä pyysi. Menkää asutun maailman kaukaisimpaan kolkkaan – . Tehkää työtä uskoen –, sillä sellaista aikaa ei koskaan tule, jolloin minä hylkäisin teidät. Vapahtajan opetuslapsilleen antama tehtävä käsitti kaikki uskovat. Se käsittää kaikki Kristukseen uskovat ajan loppuun asti. On kohtalokas erehdys luulla, että sielujenpelastustyö riippuu yksinomaan vihityistä saarnaajista. Kaikille, jotka ovat saaneet taivaallisen innoituksen, uskotaan evankeliumin julistaminen. Kaikki, jotka vastaanottavat Kristuksen elämän, ovat määrättyt työhön lähimmäistensä pelastamiseksi. Tätä työtä varten seurakunta perustettiin, ja kaikki, jotka tekevät sen jäsenyyteen kuuluvat pyhät lupaukset, ovat siksi velvolliset toimimaan Kristuksen työtovereina.” AT 788, 789

20.2. Sapatti, ilta

Apt. 10:37, 38

”Meidän tulee olla pyhittyneitä kanavia, joita myöten taivaallinen elämä virtaa muihin. Pyhän Hengen tulee elähdyttää ja täyttää koko seurakunta, puhdistaen ja yhdistäen sydämet. Niiden, jotka on haudattu Kristuksen kanssa kasteessa, tulee herätä uuteen elämään ja antaa elävä osoitus Kristuksen elämästä. Te olette omistautuneet pelastuksen evankeliumin tunnetuksi tekemiselle. Taivaan täydellisyyden tulee olla teidän voimanne.” 3Ta 280

”Wellingtonin herttua [engl. sotapäällikkö ja valtiomies 1769-1852] oli kerran läsnä tilaisuudessa, jossa ryhmä kristittyjä keskusteli pakanalähetystyön menestymisen mahdollisuuksista. Lopulta he kysyivät herttualta, arveliko hän sellaisen yrityksen menestyvän sen aiheuttamia kustannuksia vastaavasti. Vanha soturi vastasi: »Hyvät herrat, miten kuuluu marssikäskyenne? Jos muistan sen oikein, niin siinä sanotaan: 'Menkää kaikkeen maailmaan ja saamatkaa evankeliumia kaikille luoduille.' Hyvät herrat, noudattakaa marssikäskyenne.»” GW 115

163

21.2. Sunnuntai, aamu

2 Kor. 3: 18

”Kun mieli keskittyy pysyvästi Kristukseen, muovautuu luonne jumalallisen kaltaiseksi. Ajatukset valtaa käsitys hänen hyvydestään ja rakkaudestaan. Mietiskelemme hänen

luonnettaan, ja niin hän on kaikissa ajatuksissamme. Hänen rakkautensa sulkee meidät piiriinsä. Jos katsomme hetkenkin suoraan keskipäivän kirkasta aurinkoa, väikky auringon kuva vielä kaikessa, mitä sen jälkeen katsomme. Näin käy myös kun katselemme Jeesusta; kaikki, mihin sen jälkeen katsomme, heijastaa hänen kuvaansa, Vanhurskauden Aurinkoa. Emme voi nähdä mitään muuta emmekä puhua mistään muusta. Hänen kuvansa on piirtnyt sielun silmiin ja vaikuttaa koko päivittäiseen elämäämme pehmentäen ja hilliten koko luontoamme. Katselemalla me muutamme jumalallisen kaltaisuuteen, itsensä Kristuksen kaltaisiksi. Kaikkiin, joiden kanssa seurustelemme, heijastamme hänen vanhurskautensa ilahduttavia säteitä. Olemme muuttuneet luonteeltamme, sillä sydän, sielu ja mieli ovat saaneet heijastussäteilyä hänestä, joka rakasti meitä ja uhrasi itsensä edestämme.” TM 388-390

21.2. Sunnuntai, ilta

Gal. 2:19, 20

”Jeesus Kristus on kaikkea meille - ensimmäinen, viimeinen ja paras kaikessa. Jeesus Kristus, hänen Henkensä, hänen luonteensa, värittävät kaiken; hän on loimet ja kuteet, koko olemuksemme kudos ja koostumus. Kristuksen sanat ovat henkeä ja elämää. Emme siis voi keskittää ajatuksiamme itseemme; emme enää elä me, vaan Kristus elää meissä, ja hän on kirkkauden toivo. Oma minä on kuollut, mutta Kristus on elävä Vapahtaja.” TM 388-390

”Jos pidämme mieleemme kiinnitettyinä Kristukseen, »hän tulee meille kuin sade, kuin kevätsade, joka kostuttaa maan» (Hoos. 6: 3). Vanhurskauden aurinkona hän on koittava meille »parantumisen siipien alla» (Mal. 4: 2). Me kasvamme »kuin lilja» ja kukoistamme »kuin viiniköynnös» (Hoos. 14: 6, 8). Luottamalla jatkuvasti Kristukseen henkilökohtaisena Vapahtajanamme me kaikin tavoin kasvamme häneen, joka on päämme.” KV 42

22.2. Maanantai, aamu

Luuk. 9:23

”Pelastussuunnitelman perustus laskettiin uhrille. Jeesus jätti kuninkaalliset asunnot ja tuli köyhäksi, jotta me hänen köyhydestään rikastuisimme. Kaikki, jotka osallistuvat tästä pelastuksesta, joka on hankittu heille Jumalan Pojan äärettömällä uhrilla, tulevat seuraamaan totista Esikuvaa. Kristus oli tärkein kulmakivi, ja sille meidän tulee rakentaa. Jokaisen tulee omata kieltämyksen ja uhrauksen henki. Kristuksen elämä maan päällä oli epätavallista; se oli omistettu nöyryydelle ja uhrautumiselle. Aikovatko ne ihmiset, jotka osallistuvat siitä suuresta pelastuksesta, jonka Jeesus tuli tuomaan heille taivaasta, kieltäytyä osallistumasta hänen kieltämyksiinsä ja uhrauksiinsa? Onko palvelija Herraansa suurempi?” 1Ta 346, 347

22.2. Maanantai, ilta

Luuk. 14:27

”»Silloin Jeesus sanoi opetuslapsillensa: 'Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.'» Matt. 16: 24. Minä olen viitoittanut kieltämyksen tien. Minun seuraajani, minä en vaadi teiltä muuta kuin sitä, mistä minä, teidän Herranne, omassa elämässäni olen jättänyt teille esikuvan.” 1Ta 346, 347

”Itsekieltämys ja risti ovat suoraan Kristuksen jokaisen seuraajan polulla. Risti on sitä, mikä on poikkiteloin luonnollisten kiintymysten ja tahdon kanssa.” 2T 651

”Jeesus on esikuvamme. Jos hän luopuisi nöyryytyksestään ja kärsimyksistään ja huutaisi: »Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän tehköön kaiken mielensä mukaisesti ja nauttikoon maailmasta, niin hän on oleva minun opetuslapseni», niin suuret joukot uskoisivat ja seuraisivat häntä. Mutta Jeesus ei tahdo lähestyä meitä minään muuna henkilönä kuin

sävyisänä Ristiinnaulittuna. Jos mielimme olla hänen kanssaan taivaassa, on meidän oltava hänen kaltaisinaan täällä maailmassa.” LS 114

”Seuratkaamme Vapahtajaa hänen yksinkertaisuudessaan ja kieltämyksessään. Korottakaamme Golgatan Mies kunniaan sanoillamme ja hurskaalla elämällämme.” 3Ta 355

”Ja kaikille, jotka korottavat ristiä ja kantavat sitä Kristuksen jäljissä, risti on kuolemattomuuden sepeleen tae, sepeleen, jonka he tulevat saamaan.” CT 23

23.2. Tiistai, aamu

Ps. 119: 101

”Lähestymme ajan loppua emmekä halua nyt noudattaa maailman muotia ja tapoja, vaan Jumalan mieltä, katsoa, mitä Raamattu sanoo, ja sitten vaeltaa Jumalalta saamamme valon mukaisesti.” 5T 506

”Nuoret muodostavat tapoja, jotka yhdeksässä tapauksessa kymmenestä ratkaisevat heidän tulevaisuutensa. Ne vaikutteet, joita he saavat toveri- ja tuttavapiiriltään, ja ne periaatteet, joita he omaksuvat, seuraavat heitä läpi elämän.” 4T 426

”Me tulemme yksilöinä olemaan tässä ajassa ja ikuisuudessa sitä, miksi tapamme tekevät meidät. Niiden elämä, jotka muodostavat oikeita tapoja ja jotka täyttävät uskollisesti jokaisen velvollisuutensa, levittää loistavien valojen tavoin kirkkaita säteitään toisten polulle.” 4T 452

”Ei ole tarpeellista jäädä hengelliseksi kääpiöiksi, jos mieli jatkuvasti askartele hengellisissä asioissa. Mutta pelkästään rukoilla niitä ja niiden puolesta ei vastaa tapauksen tarpeita. Sinun tulee omaksua tavaksi ajatusten keskittäminen hengellisiin asioihin. Harjoitus antaa voimia. Monet kristityt ovat vähällä menettää sekä tämän että tulevan maailman. Puoleksi kristitty ja puoleksi maailmallinen tekee sinusta noin sadasosa kristityn kaiken muun kuuluessa tälle maailmalle.” 1Ta 226

23.2. Tiistai, ilta

Kol. 1:6

”Mieltä täytyy kasvattaa ja kurittaa, jotta se rakastaisi puhtautta. Tulee vaalia rakkautta hengellisiin, jos tahdot kasvaa armossa ja totuuden tuntemisessa. – Tahto on harjoitettava oikeaan suuntaan. Minä tahdon olla kokosydäminen kristitty. Minä tahdon tuntea täydellisen rakkauden pituuden, leveyden, korkeuden ja syvyyden. Kuuntele Jeesuksen sanoja: »Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan.» Matt. 5:6. Kristus on varannut yltäkyläisyyttä tyydyttääkseen sen sielun, joka isoa ja janoaa vanhurskautta.” 1Ta 227

24.2. Keskiviikko, aamu

Room. 1:16

”Monilla nuorilla ei ole Kristuksen Henkeä. Heidän sydämessään ei ole Jumalan rakkautta ja siksi kaikki luonnolliset pyyteet ovat heissä voitolla Jumalan Hengen ja pelastuksen asemesta. Ne, joilla todella on Jeesuksen uskonto, eivät häpeä eivätkä pelkää kantaa ristiä niiden nähden, jotka ovat heitä kokeneempia. Jos he vilpittömästi haluavat elää oikein, niin he tahtovat vastaanottaa kaiken sen avun, minkä voivat saada vanhemmilta kristityiltä. Ilmielin he sallivat heidän auttaa itseään; Jumalan rakkauden lämmittämät sydämet eivät vähästä häiriinny kristillisessä vaelluksessaan. He puhuvat siitä, mitä Jumalan Henki vaikuttaa sisällä päin. Se ilmenee heidän lauluissaan ja rukouksissaan. Uskonnon ja pyhän elämän puute tekee nuoret vastahakoisiksi. Heidän elämänsä tuomitsee heidät. He tietävät, etteivät he elä, niin kuin kristittyjen pitäisi, ja sen vuoksi he eivät luota Jumalaan eivätkä seurakuntaan.” 1Ta 40

24.2. Keskiviikko, ilta

2 Tim. 4:7

”Meidän pitäisi puhua Jumalan armosta ja laupeudesta sekä Vapahtajamme rakkauden verrattomasta syvyydestä. Meidän tulisi sanoillamme kiittää ja ylistää häntä. Jos mieli ja sydän on täynnä Jumalan rakkautta, silloin se ilmenee myös keskustelussa. Silloin meidän ei ole vaikea kuvata hengellisiä vaikutelmiamme.” KV 247

”Älkää koskaan hävetkö uskoanne; älköön teitä koskaan löydetäkö vihollisen puolelta. »Te olette maailman valkeus» (Matt. 5: 14). Ilmaiskaa uskonne kallisarvoisena totuutena, joka kaikilla pitäisi olla ja kaikilla täytyy olla pelastuakseen. Meidän tulisi kilvoitella hyvä uskon kilvoitus ja olla »lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä» (1 Kor. 15: 58).” 5T 520, 521

”Hurskaan elämän luonnollinen, tiedostamaton vaikutus on vakuuttavin saama, joka voidaan pitää kristillisyyden puolesta. Todisteet, vaikka ne olisivatkin kiistämättömiä, saattavat synnyttää vain vastustusta; mutta hurskaassa esimerkissä on voimaa, jota on mahdotonta kokonaan torjua.” ApT 391

25.2. Torstai, aamu

Fil. 2:13

”Jumala on luvannut: »Te etsitte minua ja löydätte minut, kun te etsitte minua kaikesta sydämestänne» (Jer. 29: 13). Koko sydämen on antauduttava Jumalalle, tai muuten meissä ei ikinä tapahdu muutosta, joka tekee meidät hänen kaltaisikseen.” TKL 36

”Tosi uskonto vaikuttaa tahtoon. Tahto on ihmisluonnon hallitseva voima, jonka alaisia ovat kaikki muut sielunkyyvyt. Tahto ei ole mikään makusuunta tai taipumus vaan ratkaiseva voima, joka vaikuttaa ihmislapsissa ja saa heidät joko tottelemaan Jumalaa tai olemaan tottelemattomia.” 5T 513

”Vapahtaja sanoo: »Niin ei myös teistä yksikään, joka ei luovu kaikesta, mitä hänellä on, voi olla minun opetuslapseni» (Luuk. 14: 33). On luovuttava kaikesta, joka vieroittaa sydäntä Jumalasta. Mammona on monien epäjumala. Rahanhimo, halu rikastua, on kultainen kahle, joka sitoo heidät saatanaan. Toiset taas palvovat mainetta ja maallista kunniaa. Joidenkin epäjumalana on itsekkään mukavuuden ja vastuuttomuuden leimaama elämä. Mutta nämä orjuuttavat kahleet on murrettava. Emme voi kuulua puoliksi Herralle ja puoliksi maailmalle. Emme ole Jumalan lapsia, ellemmme ole Jumalan lapsia kokonaan.” TKL 37, 40

25.2. Torstai, ilta

2 Kor. 4:16

”Hyvyyden ja pyhyiden kaipuu, miten pitkälle tahansa, on oikein; mutta jos pysähdyt tähän, kaipuustasi ei ole mitään hyötyä. Monet joutuvat kadotukseen, vaikka yhä haluavat tulla kristityiksi. He eivät tule niin pitkälle, että antautuisivat Jumalan tahdon ohjaukseen. He eivät *päätä* nyt tulla kristityiksi.” TKL 37, 40

”Herra ei aio pelastaa meitä ryhminä. Meidän on tehtävä valintamme henkilökohtaisesti. Yksilöinä meidän on omaksuttava Jumalan armo sielullemme, eikä kukaan voi ratkaista, mihin suuntaan jonkun toisen pitää lähteä.” YI 17.101895

”Puhdas ja jalo, kaikki himot ja pyyteet voittava elämä on jokaiselle mahdollinen, kunhan hän vain tahtoo yhdistää heikon ja horjuvan inhimillisen tahtonsa Jumalan kaikkivoipaan, järkähtämättömään tahtoon.” KSL 155

26.2. Perjantai, aamu

Gal. 6:7

”Jumalan säätämien luonnonlakien mukaisesti syy johtaa vääjäämättömästi seuraukseen. Sato osoittaa aina, minkälaista kylvö on ollut. – Jokainen kylvetty siemen tuottaa lajinsa

mukaisen sadon. Näin käy myös ihmiselämässä. Meidän kaikkien on tarpeellista kylvää säälän, myötätunnon ja rakkauden siemeniä, sillä joudumme niittämään sen, mitä kylvämme. Vähäinenkin luonteessa ilmenevä itsekkyyks, itserakkaus, omahyväisyys ja mielitekojen tyydyttäminen tuottaa vastaavanlaista satoa. Itselleen elävä kylvää lihaansa ja niittää lihasta turmeluksen. Jumala ei tuhoa ketään. Jokainen, joka tuhoutuu, tulee olemaan itsensä tuhoama. Jokainen, joka tukahduttaa omantunnon kehotukset, kylvää epäuskon siemeniä, ja nämä tuottavat varman sadon. Hylkäämällä Jumalan ensimmäisen varoituksen muinainen farao kylvi paatumuksen siemeniä ja niitti paatumusta.” KV 56

26.2. Perjantai, ilta

Ps. 62:13

”Historian kulussa on jokaisella oma osansa ja paikkansa, sillä ihmiset, jotka ovat asennoituneet tekemään joko hyvää tai pahaa, vievät täytäntöön Jumalan suurta työtä hänen suunnitelmansa mukaan. Vastustaessaan vanhurskautta ihmiset tulevat vääryyden välikappaleiksi. Mutta ei heitä pakoteta ryhtymään tällaiseen toimintaan. Ei heidän tarvitse joutua vääryyden välikappaleiksi sen enempää kuin Kainiakaan siihen velvoitettiin.” 5BC 1104

”Ihmiset toimivat vapaasta tahdostaan joko Jumalan muovattavaksi alistuneen luonteensa mukaisesti tai saatanan raakaan hallintaan suostuneen luonteensa mukaisesti.” RH 13.10.1900

”Jokainen teko ja jokainen sana on satoa tuottava siemen. Jokainen harkittu ystävällisyyden, kuuliaisuuden tai kieltämyksen osoitus toistuu toisissa ja heidän kauttaan edelleen muissa. Samoin jokainen kateuden, ilkeyden tai eripuraisuuden ilmaus on siemen, ja siitä pääsee kasvamaan »katkeruuden juuri» (Hebr. 12: 15), jonka kautta monet tulevat saastutetuiksi.” KV 57

”Rakkaat nuoret ystävät: mitä kylvätte, sitä joudutte myös niittämään. Nyt olette kylvöajassa. Millainen tulee satonne olemaan?” 3T 363

27.2. Sapatti, aamu

Joos. 1:9

”Määräajan mentyä vuonna 1844 kerääntyi ryhmä veljiä ja sisaria erääseen kokoukseen. Kaikki olivat hyvin surullisia, sillä pettymys oli ollut katkera. Samassa muuan mies tuli sisään huudahtaen: »Rohkeutta Herrassa, veljet; rohkeutta Herrassa!» Tätä hän toisteli moneen kertaan, kunnes sai kaikkien kasvot loistamaan ja jokaisen äänen ylistämään Jumalaa. Tänäpäin sanon Mestarin jokaiselle työntekijälle: »Rohkeutta Herrassa!» – Monet kiinnostavat aina huomionsa asioiden arveluttaviin ja masentaviin puoliin, ja niin he masentuvat. He unohtavat, että taivaan kaikkeus odottaa saavansa heidät levittämään siunausta maailmaan ja että Herralla Jeesuksella on ehtymätön varasto, josta ihmiset voivat saada voimaa ja rohkeutta. Ei ole mitään syytä toivottomuuteen ja epäilyksiin. Ei koskaan tule sellaista aikaa, jolloin saatana ei synkentäisi varjollaan polkuamme. Näin vihollinen koettaa estää Vanhurskauden Auringon valoa loistamasta. Mutta uskomme pitäisi tunkea tämän varjon lävitse.” GW 265, 266

27.2. Sapatti, ilta

1 Kor. 6:20

”Toivo ja rohkeus kuuluvat olennaisesti täydelliseen Jumalan palvelukseen. Ne ovat uskon hedelmä. Epätoivo on synnillistä ja perusteetonta. Jumala pystyy ja on halukas antamaan »runsain määrin» (2 Piet. 1: 1) palvelijoilleen sitä voimaa, jota he tarvitsevat koetuksiinsa ja

vaikeuksiinsa. – Masentuneelle on olemassa varma apukeino - usko, rukous ja työ. Usko ja toiminta antaa varmuutta ja tyydytystä, mikä lisääntyy päivä päivältä. – Vaikka synkimpien päivien ulkonaiset seikat näyttäisivät hyvinkin luotaantyöntäviltä, niin älä pelkää. Usko Jumalaan.” PK 113

”Kristus ei horjunut eikä masentunut, ja hänen seuraajiensa on osoitettava yhtä kestävää uskoa. He eivät saa mistään joutua epätoivoon, vaan heidän on toivottava aina. Kristus on liittänyt heidät Jumalan valtaistuimeen verrattoman rakkautensa kultaketjulla.” AT 657, 658
28.2. Sunnuntai, aamu 2 Piet. 1:10

”Taivaan neuvonpidossa varauduttiin siihen, etteivät ihmiset Jumalan lain rikottuaankaan hukkuisi tottelemattomuuteensa, vaan että heistä uskon kautta Kristukseen sijaisenaan ja takaajanaan voisi tulla Jumalan valittuja, edeltäpäin määrättyinä lapseuteen, hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuosion mukaan. Jumala tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat. Sitä varten hän on riittävästi varautunut antamalla ainosyntyisen Poikansa maksaa ihmisen lunnaat. Ne, jotka tuhoutuvat, hukkuvat siksi, että he kieltäytyvät tulemasta otetuiksi Jumalan lapsiksi Kristuksen Jeesuksen kautta.” 6BC 1114, 1115

28.2. Sunnuntai, ilta

Matt. 7:14

”Jumalan sanassa ei ole mitään mainintaa ehdottomasta valinnasta, jonka mukaan kerran armoon päässyt pysyy aina armossa. Pietarin toisen kirjeen toisessa luvussa tämä asia selostetaan täsmällisesti. Kerrottuaan ensin eräistä väärän tien vaeltajista hän sanoo: »He ovat hyljänneet suoran tien, ovat – seuranneet Bileamin, Beorin pojan, tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa» (2 Piet. 2: 15) – Nämä ovat sellaisia, joista apostoli varoittaa: »Parempi olisi heille ollut, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että sen tunnettuaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä» (2 Piet. 2: 2 1) . - - Sielujen pelastuminen edellyttää totuuden vastaanottamista. Jumalan käskyjen pitäminen on iankaikkista elämää vastaanottajalleen. Mutta Raamattu tekee selväksi sen, että ne, jotka kerran ovat oppineet tuntemaan elämän tien ja iloinneet totuudessa, ovat vaarassa langeta luopumukseen ja hukkaa. Siksi tarvitaan päättäväistä, päivittäistä kääntymistä Jumalan puoleen. Kaikki, jotka koettavat tukea tätä valinnan oppia, jonka mukaan kerran armoon päässyt pysyy aina armossa, tekevät sen vastoin selvää »Näin sanoo Herra.»” 6BC 1114, 1115
”Sinun toimenpiteistäsi riippuu, tuletko saamaan ne edut, jotka suodaan niille, jotka Jumalan valittuina saavat iankaikkisen henkivakuutuksen.” 7BC 944

29.2. Maanantai, aamu

Ps. 90:12

”Aikamme kuuluu Jumalalle. Jokainen hetki on hänen, ja vakava velvoituksemme on käyttää se hänen kunniaakseen. Mistään muusta antamastaan leiviskästä hän ei vaadi niin tarkkaa tiliä kuin ajastamme. Ajan arvo ylittää kaiken arvioinnin. Kristus piti jokaista hetkeä arvokkaana, ja niin tulisi meidänkin pitää. Elämä on liian lyhyt hukattavaksi. Meillä on vain muutamia armon päiviä valmistuaksemme ikuisuutta varten. Meillä ei ole yhtään aikaa hukattavaksi eikä käytettäväksi itsekäisiin huveihin tai syntielämäämme. Nyt meidän tulee kehittää luonnettamme tulevaa kuolematonta elämää varten. Nyt meidän on valmistauduttava tutkivalle tuomiolle. Ihmisperhe pääsi tuskin elämisen alkuun, kun sen jäsenet alkoivat jo kuolla. Ihminen, joka arvostaa aikaa hänelle suotuna toiminnan päivänä, tahtoo myös tulla kelvolliseksi pääsemään

taivaallisiin asuinsijoihin ja kuolemattomaan elämään. Silloin hän ei ole syntynyt turhaan. Meitä kehoitetaan ottamaan »vaari oikeasta hetkestä» (Ef. 5:16). Hukattua aikaa ei koskaan saada takaisin. Emme voi kutsua takaisin ainuttakaan hetkeä. Voimme ottaa vaarin ajastamme vain käyttämällä parhaiten jäljellä olevan ajan, toteuttamalla yhteistyössä Jumalan kanssa hänen suurta lunastussuunnitelmaansa.” KV 250, 251

29.2. Maanantai, ilta

Matt. 20:6, 7

”Jokaisella hetkellä on vakavat ja ikuiset seurauksensa. Niin kuin sotilaat hälytysvalmiudessaan meidänkin on oltava valmiit lähtemään palvelukseen heti kutsun saatuaamme. Tilaisuus, joka meillä on nyt puhuaksemme tarvitsevalle elämän sanaa, ei ehkä koskaan enää toistu. Jumala saattaa sanoa tuolle henkilölle: »Tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois», mutta meidän laiminlyöntimme vuoksi hän ei ehkä olekaan valmis (Luuk. 12: 20). Miten pystymme vastaamaan siitä Jumalalle suurena tuomiopäivänä?” KV 250, 251

MAALISKUU

1. 3. Tiistai, aamu

Room. 12: 11

Kristuksen elämä oli varhaisista vuosista lähtien ahkeraa toimintaa. Ei hän noudattanut vain omia mielihalujaan. Hän oli kaikkivaltiaan Jumalan Poika, mutta kuitenkin hän harjoitti puusepän ammattia isänsä Joosefin kanssa. Hänen ammatillaan oli tärkeä merkityksensä. Hän oli tullut maailmaan luonteen rakentajaksi, ja sellaisena hänen työnsä oli täydellistä. Jumalallisella voimallaan hän aikaansai ihmisissä täydellisen luonteenmuutoksen, mutta myös kaiken ajallisen työnsä hän suoritti yhtä täydellisesti. Hän on meidän esikuvamme.” KV 252, 253

”Jokaisen kristityn velvollisuutena on oppia olemaan säännöllinen, huolellinen ja ripeä. Velttoon nahjusteluun ei ole syytä minkäänlaisessa työssä. Joka on aina työnsä ääressä saamatta sitä kuitenkaan valmiiksi, ei ole keskittänyt ajatuksiaan siihen. Tahdonvoima kyllä antaa käsille näppäryyttä.” KV 252

1. 3. Tiistai, ilta

Saarn 3:1

”Raamattu ei ensinkään hyväksy laiskuutta. Se on suurin maailmaamme rasittava kirous. Jokainen todella kääntynyt mies ja nainen on myös ahkera työntekijä. Menestyksemme tiedon hankkimisen ja hengen viljelyn alalla riippuu aikamme oikeasta käytöstä. Köyhyyden, alhaisen syntyperän tai epäsuotuisan ympäristön ei tarvitse estää älykkyyden kehittämistä. Käytettäköön vain joka hetki hyödyksi. Turhanpäiväiseen jutteluun saattaa tuolloin tällöin kuluu aikaa, ja useinkin venytellään parhaat aamutunnit vuoteessa. Aika rientää silloinkin, kun istutaan junassa tai linja-autossa tai odotellaan asemalla. Toisinaan tullaan liian aikaisin aterialle tai joudutaan odottelemaan myöhästynyttä jollakin kohtauspaikalla. Jos tällöin olisi aina käsillä kirja, ja nämä ajan rahtuksetkin käytettäisiin opiskeluun, lukemiseen tai mietiskelyyn, miten hyödyllistä se olisikaan! Jotka määrätietoisesti, kestävästi ja aikansa huolellisesti käyttäen avartavat tietoaan ja henkistä näköpiiriään, kykenevät lopulta toimimaan miltei miten vaativassa ja vaikutusvaltaisessa asemassa tahansa.” KV 251, 252

2.3. Keskiviikko, aamu

Sananl. 3:9, 10

”Raamattu opettaa, että Jumalalla, joka on antanut meille kaikki saamamme lahjat, on niitä kaikkia koskeva vaatimus. Tämä vaatimus meidän tulisi ensisijaisesti ottaa huomioon ja sen

kunnioittajat saavat kaikki erityisen siunauksen. Tätä periaatetta voi todeta Jumalan noudattavan kaikissa yhteyksissään ihmisten kanssa. Herra sijoitti ensimmäiset vanhempamme Eedenin paratiisiin. Hän ympäröi heidät kaikella, mikä saattoi edistää heidän onneaan, ja hän vaati heitä tunnustamaan hänet kaiken omistajaksi. Kaikki puut olivat hänen kasvattamiaan. Niitä oli ihana katsella ja niistä oli hyvä syödä. Mutta niiden joukkoon hän asetti yhden rajoituksen. Kaikista muista saivat Aadam ja Eeva syödä vapaasti, mutta tästä ainoasta puusta Jumala sanoi: »Älä syö.» Näin koeteltiin heidän kiitollisuuttaan ja kuuliaisuuttaan Jumalaa kohtaan. Samoin Herra on suonut meille taivaan kalleimman aarteiden antamalla meille Jeesuksen. Hänen kanssaan hän on antanut meille kaikkea runsaasti nautittavaksemme.” CS 65

2.3. Keskiyö, ilta

Luuk. 12:34

”Jumala uskoo ihmisille – varoja. Hän antaa heille voiman hankkia rikkautta. – Emme ole saaneet rahaamme lisätäksemme sillä omaa kunniamme. Uskollisina palvelijoina meidän tulee käyttää sitä Jumalan kunniaksi ja kirkastamiseksi. Eräiden mielestä vain osa heidän varoistaan on Herran. Erotettuaan osan uskonnollisiin ja hyväntekeväisyystarkoituksiin he pitävät loppuosaa omanaan, jota he saavat käyttää mielensä mukaan. Mutta tässä he erehtyvät. Kaikki hallussamme oleva on Herran, ja olemme vastuussa hänelle sen käytöstä. Jokaisen pennin käyttö ilmaisee, rakastammeko Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistämme niin kuin itseämme. Rahan arvo on suuri, koska sillä voidaan tehdä paljon hyvää. Jumalan lasten käsissä se merkitsee ruokaa nälkäisille, juomaa janoisille ja vaatteita alastomille. – Mutta raha ei ole arvoltaan hiekkaa kummempaa, ellei sitä käytetä tyydyttämään elämän välttämättömiä tarpeita, siunaamaan toisia ja edistämään Kristuksen asiaa.” KV 257, 258

3.3. Torstai, aamu

1 Kor. 15: 34

”Ratkaisevaa hengellisyden, hurskauden, hyväntekeväisyyden ja toiminnan edistystä on havaittu :n seurakunnassa. Saarnoissa käsiteltiin kymmenyksissä ja lahjoissa tapahtuvaa Jumalalta riistämisen syntiä. – Monet tunnustivat, etteivät olleet maksaneet kymmenyksiä vuosikausiin; ja tiedämme, ettei Jumala voi siunata niitä, jotka riistävät häneltä, ja että seurakunta joutuu kärsimään yksityisten jäsentensä synnin seurauksista. – Eräs veli mainitsi, ettei hän ollut kahteen vuoteen maksanut kymmenyksiään, ja hän oli epätoivoissaan; mutta tunnustettuaan syntinsä hän alkoi jälleen tulla toiveikkaaksi. »Mitä minun on tehtävä?» hän kysyi. Vastasin: »Anna siitä kirjallinen tiedotus seurakunnan rahastonhoitajalle; se on liiketapojen mukaista.» Hän piti sitä varsin outona kehotuksena, mutta istahti sitten ja alkoi kirjoittaa: »Vastaanottamastani summasta lupaan suorittaa —» Sitten hän katsahti ylöspäin aivan kuin kysyäkseen: »Tähänkö tapaan sopii kirjoittaa tiedonanto Herralle?»” CS 95-98

3.3. Torstai, ilta

Mal. 3:10

”»Niin», hän jatkoi, »vastaanottamastani summasta. Enkö ole vastaanottanut siunauksia Jumalalta päivästä toiseen? Eivätkö enkelit ole varjelleet minua? Eikö Herra ole siunannut minua kaikilla hengellisillä ja ajallisilla siunauksilla? Tästä määrästä lupaan maksaa 571,50 dollaria seurakunnan rahastonhoitajalle. » Tehtyään puolestaan voitavansa hän oli onnellinen. Muutamaa päivää myöhemmin hän vei tiedotuksensa ja maksoi kymmenyksensä seurakunnan rahastoon. Hän antoi lisäksi 125 dollaria joululahjaksi. Eräs toinen veli antoi 1 000 dollarin maksulupauksen, jonka hän arveli voivansa maksaa muutamassa viikossa, ja vielä eräs antoi

300 dollarin maksusitoumuksen. – Jos olet riistänyt Herralta, niin korvaa se. Mikäli mahdollista, oikaise menneisyytesi, ja pyydä sitten Vapahtajaa antamaan sinulle anteeksi. Etkö tahtois palauttaa Herralle hänen omaansa, ennen kuin tämä vuosi raskauttavine merkintöineen on siirtynyt ikuisuuteen?” ?»” CS 95-98

4.3. Perjantai, aamu

Ap.t. 20:35

”Meidän tulee pitää itseämme Herran omaisuuden taloudenhoitajina ja Jumalaa sen ylimpänä omistajana, jolle meidän tulee luovuttaa hänen omansa silloin, kun hän sen vaatii. – Jumalan palvelijoiden tulee joka päivä tehdä testamenttinsa suorittamalla hyviä tekoja ja antamalla vapaaehtoisia uhrilahjoja Jumalalle.” 1Ta536

”Kuolinhetken jälkisaadokset ovat kurja korvaus elävälle hyväntekeväisyydelle.” 1Ta536

”Säilöön koottu rikkaus ei ole vain hyödytöntä, vaan suorastaan kiroukseksi. Tässä elämässä se on sydämen paulana, joka irrottaa sen kiintymyksen taivaallisesta aarteesta. Jumalan suurena päivänä se on todistuksena käyttämättömistä kyvyistä ja laiminlyödyistä tilaisuuksista ja koituu näin omistajansa tuomioksi. Joka käsittää, että hänen rahansa on Jumalan antama leiviskä, käyttää sitä taloudellisesti ja tuntee olevansa velvollinen säästämään voidakseen antaa.” KV 258

4.3. Perjantai, ilta

Mal. 10:11, 12

”On täysin mieletöntä lykätä tuonemmaksi valmistautuminen tulevaan elämään, kunnes nykyisen elämän melkein viimeinen hetki on käsissä. On myös suuri erehdys jättää vastaamatta Jumalan pyyntöihin hänen vaatiessaan lahjoja työnsä tukemiseksi, kunnes aika tulee, jolloin joudut siirtämään taloudenhoitosi toisille. Kenties eivät ne, joille sinä olet uskonut varasi, käytä niitä yhtä hyvin kuin sinä. Miten varakkaat ihmiset uskaltavat panna niin paljon alttiiksi! Ne, jotka järjestävät testamenttinsa vasta kuolinhetkenään, luovuttavat omaisuutensa ennemmin kuolemalle kuin Jumalalle. Niin tehden monet toimivat aivan vastoin Jumalan suunnitelmaa, jonka hän on selvästi esittänyt meille sanassaan. Jos he aikovat tehdä hyvää, heidän täytyy tarttua nykyhetken kultaisiin tilaisuuksiin ja toimia kaikella voimallaan, ikään kuin he pelkäisivät menettävänsä edulliset tilaisuutensa. Meillä kaikilla tulee olla runsaasti hyviä tekoja, jos mielimme päästä osallisiksi tulevasta, iankaikkisesta elämästä. Kun oikeus istuu tuomiolle ja kirjat avataan, maksetaan jokaiselle ihmiselle hänen tekojensa mukaan.” 1Ta 535, 537

5.3. Sapatti, aamu

Luuk. 19: 17

”Käytössä kyvyt moninkertaistuvat. Menestys ei ole sattuman satoa eikä kohtalon sanelemaa. Se on Jumalan kaitsemuksen johdatusta sekä uskon ja arvostelukyvyn, hyveen ja kestävänn ponnistelun tulosta. Herra toivoo meidän käyttävän jokaista saamaamme lahjaa, ja jos sen teemme, saamme käyttöömmemme entistä suurempia lahjoja. Ei hän ylikuunnollisesti varusta meitä sellaisilla kyvyillä, joita meiltä puuttuu, mutta kun käytämme sitä, mitä meillä on, niin hän aikaansaa meissä sen, että jokainen kykymme lisääntyy ja vahvistuu. – On ihmeellistä, miten voimakkaaksi heikko mutta Jumalan voimaan uskova ihminen voi tulla, miten päättävästi hän ponnistelee ja miten suuriin tuloksiin hän pääsee. Joka aloittaa vähin tiedoin ja vaatimattomasti, kertoo sen, minkä tietää, ja koettaa ahkerasti hankkia lisätietoa, saa havaita koko taivaan aarraiton olevan hänelle avoinna. Mitä enemmän hän koettaa levittää valoa, sitä enemmän sitä annetaan hänelle.” KV 259-261, 264

5.3. Sapatti, ilta

Matt. 25:24, 25

”Mies [vertauksessa], joka sai yhden leiviskän, »meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen Herransa rahan». Pienimmän lahjan saaja jätti leiviskänsä käyttämättä. Tällä varoitetaan kaikkia, jotka luulevat, ettei heidän tarvitse vähäisten lahjojensa tähden palvella Kristusta. Jos he voisivat aikaansaada jotakin suurta, niin he tekisivät sen, mutta koska he voivat suorittaa vain pikku palveluksia, he katsovat oikeudekseen olla tekemättä mitään. Mutta tässä he erehtyvät. Jakaessaan lahjojaan Herra koettelee luonnetta. Mies, joka laiminloi leiviskänsä käyttämisen, osoittautui uskottomaksi palvelijaksi. Jos hän olisi saanut viisi leiviskää, hän olisi kätkenyt ne maahan samoin kuin tämän yhdenkin. – Vaikka kykysi olisivat miten vähäiset, Jumalalla on niille käyttöä. Tuo yksi leiviskäsi täyttää kyllä viisaasti käytettynä sille tarkoitetun tehtävän. Suorittaessamme uskollisesti pikku velvollisuuksiamme noudatamme ikään kuin yhteenlaskumenetelmää, kun taas Jumala noudattaa meidän hyväksemme kertolaskumenetelmää. Näin moninkertaistuvat pikku summamme arvokkaaksi vaikutukseksi hänen työssään.” KV 259-261, 264

6.3. Sunnuntai, aamu

Ps. 36:10

”Kaikki luodut olennot elävät Jumalan tahdosta ja voimasta. He ovat riippuvaisia Jumalan antamasta elämästä. Korkeimmasta serafista alimpaan elolliseen olentoon kaikki ammentavat Elämän Lähteestä.” AT 754

”Nuorten on tarpeellista ymmärtää se syvä totuus, mikä sisältyy Raamatun todistukseen Jumalasta: »Sinun tykönäsi on elämän lähde» (Ps. 36: 10). Hän ei ole ainoastaan kaiken alkuunpanija, vaan hän on myös kaiken elossa olevan elämä. Hänen elämänsä me vastaanotamme auringonpaisteessa, puhtaassa, raittiissa ilmassa ja ruuassa, joka rakentaa ruumistamme ja ylläpitää voimiamme. Hänen elämänsä avulla me elämme tunnista tuntiin ja hetkestä hetkeen. Kaikki hänen lahjansa, lukuun ottamatta synnin turmelemia, edistävät elämää, terveyttä ja iloa.” EK 186

6.3. Sunnuntai, ilta

Neh. 9:6

”Salaperäinen elämä vallitsee kaikkialla luonnossa - elämä, joka ylläpitää lukemattomat maailmat mittaamattomassa avaruudessa, ilmenee mitättömässä tomuhiukkasessa, joka leijaiilee vienossa kesätuulessa, kiidättää pääskystä lennossaan, ruokkii huutavat kaarneenpoikaset tai kehittää nupusta kukan ja kukasta hedelmän. Sama voima, joka ylläpitää luontoa, vaikuttaa myös ihmisessä. Samat tärkeät lait, jotka ohjaavat sekä tähtiä että atomeja, ohjaavat ihmisenkin elämää. Lait, jotka hallitsevat sydämen toimintaa ja säätelevät elämän virran juoksua elimistössä, ovat sen mahtavan Älyn lakeja, jonka vallassa on sielun tuomiovalta. Hänestä on kaikki elämä lähtöisin. Vain sopusoinnussa hänen kanssaan voidaan löytää sen oikea toiminta-alue. Kaikille luoduille on voimassa sama ehto - elämän tueksi on otettava vastaan Jumalan elämää ja elämässä on toimittava Luojan tahdon mukaan. Hänen fyysisen, henkisen tai siveellisen lakinsa rikkominen merkitsee asettumista ristiriitaan maailmankaikkeuden toiminnan kanssa. – Sille, joka oppii näin tulkitsemaan luonnon opetuksia, tulee koko luonto valaistuksi. Maailma on oppikirja, elämä on koulu. Ihmisen yhteys luontoon ja Jumalaan, lain yleismaailmallinen valta ja sen rikkomisen seuraukset eivät voi olla vaikuttamatta mieleen ja muovaillematta luonnetta.” EK 93, 94

7.3. Maanantai, aamu

Ps. 100:3

”Tiede ei voi selittää luomistyötä. Mikä tiede voi ratkaista elämän salaisuuden?” KSL 385

”Elämä on Jumalan lahja.” CH 41

”Luonnon elämää varjelee joka hetki jumalallinen voima. Sitä ei kuitenkaan ylläpidetä jonkin suoranaisen ihmeen avulla vaan niillä siunauksilla, jotka on saatettu ulottuvillemme.” ApT 216

”Vapahtajan suorittamissa ihmetöissä ilmeni se voima, joka jatkuvasti työskentelee ihmisten hyväksi ylläpitäen ja parantaen heitä. Luonnon tarjoamien voimien välityksellä Jumala työskentelee joka päivä, joka tunti ja joka hetki pitääkseen meitä hengissä, vahvistaakseen ja uudistaakseen meitä. Jos jokin ruumiinosasta vahingoittuu, alkaa heti parantamistyö, luonto ryhtyy toimintaan terveyden palauttamiseksi. Mutta se voima, joka vaikuttaa näissä luonnon varokeinoissa, on Jumalan voima. Kaikki elämää antava voima tulee häneltä. Jos joku toipuu sairaudestaan, on Jumala se, joka hänet parantaa. Sairaus, kärsimys ja kuolema ovat vihollisen aiheuttamia. Saatana on hävittäjä, mutta Jumala on parantaja.” KSL 88

7.3. Maanantai, ilta

1. Kor. 3:16, 17

”Olemme oppineet suuren läksyn, kun ymmärrämme suhteemme Jumalaan ja hänen suhteensa meihin.” CD 56

”Meillä on oma yksilöllisyytemme ja henkilöllisyytemme. Kukaan ei voi kätkeä henkilöllisyyttään kenenkään toisen henkilöllisyyteen. Kaikkien tulee toimia omasta puolestaan, oman omantuntonsa sanelujen mukaan. Mitä tulee vastuuseemme ja vaikutukseemme, olemme vastuussa Jumalalle saadessamme elämämme häneltä. Tätä emme saa ihmiskunnalta vaan yksin Jumalalta. Olemme hänen sekä luomisen että lunastuksen perusteella. Ruumiimekaan ei ole meidän voidaksemme kohdella sitä miten haluamme ja vahingoittaa sitä turmelevilla tavoilla, niin ettei se pysty antamaan Jumalalle täyttä palvelusta. Elämämme ja kaikki kykymme kuuluvat hänelle. Hän huolehtii meistä joka hetki. Hän pitää elimistömme toiminnassa. Jos joutuisimme hetkenkin yksin huolehtimaan sen toiminnasta, kuolisimme. Olemme ehdottoman riippuvaisia Jumalasta.” CD 56

8.3. Tiistai, aamu

Fil. 3:14

”Lähtiessään Luojansa kädestä Aadam oli ruumiilliselta, henkiseltä ja hengelliseltä olemukseltaan Tekijänsä kaltainen. »Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa» (1 Moos. 1: 27), ja hänen tarkoituksensa oli, että mitä kauemmin ihminen eläisi, sitä täydellisemmin hänessä näkyisi tämä kuva ja sitä täydellisemmin hän heijastaisi Luojansa kirkkautta. Kaikki ihmisen kyvyt saattoivat edelleen kehittyä; niiden tehokkuuden ja elinvoiman oli määrä jatkuvasti lisääntyä. Miten laaja toiminta-alue ja tutkimuskenttä niille avautuikaan. Näkyvän maailmankaikkeuden salaisuudet - »hänen ihmeensä, joka on kaikkietävä» (Job 37: 16) - tarjoutuivat ihmisen tutkittaviksi. Hänen suuri etuoikeutensa oli seurustella Tekijänsä kanssa kasvoista kasvoihin, sydämeltä sydämelle. Jos ihminen olisi pysynyt uskollisena Jumalalle, kaikki tämä olisi pysynyt hänellä ikuisesti. Kautta ikuisten aikojen hän olisi jatkuvasti saavuttanut uusia tiedon aarteita, löytänyt tuoreita onnen lähteitä ja yhä selvemmän käsityksen Jumalan viisaudesta, voimasta ja rakkaudesta. Hän olisi – yhä täydellisemmin heijastanut Luojansa kirkkautta.” EK 14, 16

8.3. Tiistai, ilta

1 Moos. 3:9-11

”Mutta tottelemattomuuden tähden kaikki tämä menetettiin. Synti turmeli ja miltei hävitti Jumalan kaltaisuuden. Ihmisen ruumiilliset voimat heikkenivät, hänen henkiset kykynsä

vähenevät, hänen hengellinen näkönsä himmeni. Ihminen joutui kuoleman alaisuuteen. Ihmiskuntaa ei jätetty kuitenkaan toivottomuuteen. Ikuinen rakkaus ja armo oli laatinut pelastussuunnitelman, ja ihmiselle suotiin koeaika. Lunastustyön tehtävänä tuli olemaan Luojan kuvan uudistaminen ihmisessä, hänen palauttamisensa siihen täydellisyyteen, johon hänet luotiin, ruumiin, mielen ja sielun kehityksen edistäminen, jotta ihmisen luomisessa ilmennyt jumalallinen suunnitelma voisi toteutua. Tämä on kasvatuksen tarkoitus, elämän suuri tarkoitus.” EK 14, 16

”Kristuksen kunnioittaminen, hänen kaltaisekseen tuleminen ja hänen hyväkseen työskenteleminen on elämän korkein pyrkimys ja sen suurin ilo.” EK 279

9.3. Keskiviikko, aamu

Saarn. 12:1

”Elämä on jotakin selittämätöntä ja pyhää. Se ilmentää Jumalaa itseään, kaiken elämän lähdettä. Kallisarvoiset ovat sen suomat tilaisuudet, ja niitä tulisi käyttää vakaviin tarkoituksiin. Jos ne menetetään, menetetään ne ainiaaksi. Jumala asettaa eteemme iankaikkisuuden vakavine tosiasioineen ja antaa meille käsityksen kuolemattomista ja katoamattomista asioista. Hän lahjoittaa meille kallisarvoisia, jalostavia totuuksia, jotta me voisimme edetä turvallisella ja varmalla tiellä kohti päämäärää, jota kannattaa tavoitella kaikin voimin. Jumala katsoo oman luomansa pienen siemenen sisään, ja näkee siihen kätkeytyneen kauniin kukan, pensaas tai korkean, tuuhean puun. Samalla tavalla hän näkee jokaiseen ihmisolentoon kätkeytyneet mahdollisuudetkin. Meidän elämällemme täällä on määrätty tarkoitus. Jumala on antanut suunnitelmansa elämäämme varten, ja hän toivoisi meidän saavuttavan korkeimman kehitysasteen.” KSL 368, 369

9.3. Keskiviikko, ilta

1. Tess. 3:13

”Hän toivoo, että me jatkuvasti kasvaisimme pyhydessä, onnessa ja kuntoisuudessa. Kaikki omaavat kykyjä, joita heidän on opittava pitämään pyhinä lahjoina, arvioimaan Herran lahjoina ja käyttämään oikealla tavalla. Hän toivoo nuorison kehittävän kaikkia lahjojaan ja käyttävän kaikkia kykyjään. Hän toivoo heidän ilolla nauttivan kaikesta, mikä on hyödyllistä ja kallisarvoista tässä elämässä, olevan hyviä ihmisiä ja tekevän hyvää ja kokoavan aarteita taivaan aarreaittaan tulevaa elämää varten. Heidän pyrkimyksensä tulisi olla edistystä kaikessa, mikä on epäitsestä, ylevää ja jaloa. Katsokoot he Kristukseen esikuvanaan, jonka mukaan heidän on muovauduttava. Heidän on vaalittava samaa pyhää pyrkimystä, jota Kristus ilmensi elämässään - pyrkimystä oman elämänsä vaikutuksesta saada maailma paremmaksi. Tähän työhön me olemme saaneet kutsun.” KSL 368, 369

”Meidän on suotu elää vain kerran, joten jokaisen mielessä tulisi väikkyä kysymys: Kuinka voin käyttää elämäni niin, että se tuottaa suurimman hyödyn, ja kuinka voin tehdä eniten Jumalan kunniaksi ja lähimmäisten siunaukseksi?” R 143

10.3. Torstai, aamu

Jes. 42: 16

”Ihmiskunnan historian aikakirjoissa kansojen kasvu sekä valtakuntien nousu ja kukistuminen näyttävät riippuvan ihmisen tahdosta ja urhoollisuudesta. Tapahtumien kehityksen näyttää suureksi osaksi määräävän hänen voimansa, kunnianhimensa ja mielihohteensa. Mutta Jumalan sanassa verho on vedetty syrjään, ja me näemme ihmisten harrastusten, voiman ja intohimojen takana ja yläpuolella armahtavan Jumalan, joka hiljaa ja kärsivällisesti työskentelee oman suunnitelmansa mukaisesti. —Kansat ovat toinen toisensa jälkeen saaneet

määrätyt aikansa ja asuinpaikkansa ja tietämättään todistaneet totuudesta, jota itse eivät ole ymmärtäneet. Jokaiselle nykyajankin kansalle ja yksilölle Jumala on antanut paikan suuressa suunnitelmassaan. Nytkin ihmisiä ja kansoja mitataan luotilangalla, joka on erehtymättömän olennon kädessä. Kaikki määräävät omalla valinnallaan kohtalonsa, ja Jumala hallitsee kaiken yläpuolella niin, että hänen tarkoituksensa täyttyvät.” EK 165, 169, 173

10.3. Torstai, ilta

2 Piet. 1:19

”Historia, jonka suuri 'Minä olen' on esittänyt sanassaan liittäen renkaan renkaaseen profeettallisessa ketjussa, joka ulottuu menneestä ikuisuudesta tulevaan ikuisuuteen, kertoo meille, millä kohtaa me nyt olemme aikojen saatossa ja mitä voidaan odottaa tapahtuvaksi tulevana aikana. Kaikki, minkä profetia on ennustanut tapahtuvaksi nykyaikaan saakka, on kirjoitettu historian sivuilla, ja me voimme olla vakuuttuneita siitä, että kaikki, minkä on määrä vielä tulla, on täyttyvä kohta kohdalta. – Meidän on tarpeellista tutkia Jumalan tarkoitusten täyttymistä kansojen historiassa ja tulevia tapahtumia koskevassa ilmoituksessa voidaksemme oikein arvioida näkyviä ja näkymättömiä, oppiaksemme tuntemaan elämän todellisen tarkoituksen ja osataksemme asettaa iäisyden valossa tarkastelemamme ajalliset asiat oikeimpaan ja jaloimpaan käyttöön.” EK 165, 169, 173

11.3. Perjantai, aamu

Saarn. 9:10

”Vakavaa on kuolla, mutta paljon vakavampaa elää. Me joudumme vielä kohtaamaan elämämme jokaisen ajatuksen, sanan ja teon. Millaisiksi muovaamme itsemme koetusajanamme, sellaisiksi meidän on jäätävä koko ikuisuudeksi. Kuolema hajottaa ruumiimme, mutta se ei muuta luonnettamme. Kristuksen takaisintulo ei myöskään muuta luonnettamme; se vahvistaa sen ainoastaan muuttumattomaksi ikuisiksi ajoiksi. Jälleen tahdon vedota seurakuntamme jäseniin, että he olisivat kristittyjä, Kristuksen kaltaisia. Jeesus oli työntekijä, joka ei toiminut itsensä vaan toisten hyväksi. Jos olette kristittyjä, niin seuraatte hänen esikuvaansa. – Veljeni ja sisareni, pyydän teitä hartaasti heräämään kuolonunestanne. Ei ole enää aikaa uhrata aivojen, jäsenien ja lihaksien voimia itsensä palvelemiseen. Älkää antako viimeisen päivän osoittaa, että olette vailla aarretta taivaassa. Pyrkikää raivaamaan tietä ristien voittokululle, koettakaa valaista sieluja ja toimikaa lähimmäistenne pelastamiseksi, niin tekonne tulevat kestämaan koettelevan tulen.” 2Ta 167, 168

11.3. Perjantai, ilta

Luuk. 17:10

”Muistakaamme, että vaikka osaksemme tullut työ ei ehkä olekaan sellaista, kuin itse olisimme valinneet, on meidän kuitenkin otettava se vastaan Jumalan meille valitsemana tehtävänä. Meidän on suoritettava tehtävä, joka on meitä lähinnä, oli se sitten mieleinen tai vastenmielinen. »Tee kaikki, mitä voimallasi tehdyksi saat, sillä ei ole tekoa, ei ajatusta, ei tietoa eikä viisautta tuonelassa, jonne olet menevä.» Jos Herra tahtoo lähettää meidät viemään sanomaa Niiniveen, niin ei se ole hänelle mieleen, että menemme Joppeen tai Kapernaumiin. Hänellä on syynsä lähettää meidät sinne, jonne hän on jalkamme suunnannut. Sillä seudulla juuri saattaa olla joku henkilö sellaisen avun tarpeessa, mitä voimme hänelle antaa.” KSL 448, 449

”Millä alalla sitten työskentelemmekin, Jumalan sana kehottaa meitä: »Älkää harrastuksessanne olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa Herraa» »tietäen, että te saatte Herralta palkaksi perinnön; te palvelette Herraa Kristusta» (Room. 12: 11; Kol. 3: 24).”

”Herra ilmaisee, miten suhteellinen käsitys ihmisellä on ajasta ja ikuisuudesta, maasta ja taivaasta. Hän on kehottanut meitä: »Jos rikkautta karttuu, älkää siihen sydäntänne kiinnittäkö» (Ps. 62: 11). Niillä on arvo vain, kun niitä käytetään toisten hyväksi ja Jumalan kunniaksi, mutta minkään maisen aarteen ei tule olla sinun osuutesi, jumalasi tai vapahtajasi.” 5T 261

”Jumala koettelee ihmisiä, toisia yhdellä tapaa, toisia toisella. Eräitä hän koettelee suomalla heille ylen määrin rikkautta ja toisia pidättämällä heiltä lahjojaan. Rikkaita hän koettelee nähdäkseen, rakastavatko he Jumalaa Antajana ja lähimmäistään niin kuin itseään. Näiden antien oikea käyttö miellyttää Jumalaa; hän voi tällöin uskoa ihmiselle lisää vastuuta.” 5T 261

”Maailmallinen ihminen haluaa kiihkeästi jotakin, mitä hänellä ei ole. Tottumuksen voimasta hän on kohdistanut jokaisen ajatuksensa ja tavoitteensa tulevaisuuden turvaamiseen, ja iän lisääntyessä hän innostuu yhä enemmän hankkimaan kaikkea, mitä vain voi saada. – Kaikki tämä tarmo, tämä sitkeys, tämä päättäväisyys ja tämä uutteruus maallisen vallan havitteluun on seurausta hänen kykyjensä vinoutumisesta väriin tavoitteisiin. Jokaista kykyä olisi voitu harjoituksen avulla kehittää mahdollisimman pitkälle tavoittelemaan taivaallista, kuolematonta elämää ja iankaikkista ja määrättömän ylenpalttista kirkkautta. Maailmallisen ihmisen tavat, hänen hellittämättömyytensä ja tarmokkuutensa, hänen keskittymisensä jokaiseen mahdolliseen tilaisuuteen kartuttaa varastojaan, pitäisi Jumalan lapsiksi tunnustautuvien ottaa opikseen tavoitellessaan kirkkautta, kunniaa ja kuolemattomuutta. Tämän maailman lapset ovat omaa sukukuntaansa kohtaan ovelampia kuin valkeuden lapset, ja tässä nähdään heidän viisautensa. Maallinen voitto on heidän tavoitteenaan, ja siihen he suuntaavat kaiken tarmonsä. Oi jospa tällainen into olisi luonteenomaista taivaallisten rikkauksien tavoittelijoille!” CS 149

”Ei Herra »sydämensä halusta vaivaa eikä murehduta ihmislapsia». Välit. 3: 33. »Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä. Sillä hän tietää, minkä kaltaista tekoa me olemme: hän muistaa meidät tomuksi» (Ps. 103: 13, 14). Hän tuntee sydämemme, sillä hän lukee sielun jokaisen salaisuuden. – Hän tietää lopun alusta. Monet lasketaan lepoon, ennen kuin ahdingon ajan tulikoe kohtaa maailmaamme. – Jos Jeesus, maailman Lunastaja, rukoili: »Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja», ja lisäsi, »ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, vaan niinkuin sinä» (Matt. 26: 39), niin miten aiheellista onkaan rajallisten kuolevaisten samoin alistua Jumalan viisauteen ja tahtoon.” CH 375, 376

”Pisimmilläänkin meidän elinaikamme on lyhyt, emmekä tiedä miten pian kuoleman nuoli osuu sydämeemme. Me emme tiedä, miten pian meidät kutsutaan jättämään maailma ja kaikki sen riennot. Ikuisuus on edessämme. Esirippu on nousemaisillaan. Vain muutama lyhyt vuosi, ja pian kaikuu tämä käsky kaikille nykyään elossa oleville: »Väärydentekijä tehkөөn edelleen vääryyttä, . . . ja joka on vanhurskas, tehkөөn edelleen vanhurskautta, ja joka on

pyhä, pyhittäköön edelleen.» Olemmeko me valmiit? Olemmeko oppineet tuntemaan Jumalan, taivaan Hallitsijan ja Lainantajan sekä Jeesuksen Kristuksen, jonka hän lähetti maailmaan edustajakseen? Voimmeko me elämäntyömme päätyttyä sanoa Kristuksen, esikuvamme, tavoin: »Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni. Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille.» Jumalan enkelit koettavat johtaa huomiomme pois omasta itsestämme ja maallisista asioista. Älkäämme antako heidän nähdä vaivaa turhaan!» KSL 428, 429

14.3. Maanantai, aamu

Valit. 3: 32, 33

”Kuudentoista ikäisenä joutui vanhin poikani tautivuoteeseen. Hänen tapaustaan pidettiin kriittisenä, ja hän pyysi meitä vuoteensa viereen ja sanoi: »Isä ja äiti, teidän tulee olemaan vaikea erota vanhimmasta pojastanne. Jos Herra näkee hyväksi pitää minut hengissä, niin teidän vuoksenne olen siitä hyvilläni. Jos elämäni päätyminen nyt on minulle hyväksi ja hänen nimensä kunniaksi, sanon vain: Sieluni asiat ovat kunnossa. Isä, mene sinä yksinäsi, ja äiti, mene sinä yksinäsi, ja rukoilkaa. Sitten saatte vastauksen Vapahtajani tahdon mukaisesti, jota rakastatte ja jota minäkin rakastan.» Hän pelkäsi, että jos rukoilisimme yhdessä, se vahvistaisi myötätuntoamme niin, että pyytäisimme sellaista, mikä Herran mielestä ei olisi parasta suoda. — Emme saaneet mitään vahvistusta sille toiveelle, että poikamme parantuisi. Hän kuoli täysin luottaen Jeesukseen, Vapahtajaamme. Hänen kuolemansa oli meille kova isku, mutta siinä oli voitto kuolemassakin, sillä hänen elämänsä oli kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa.” 2SM 258, 259

14.3. Maanantai, ilta

Joh. 11:25

”Ennen vanhimman poikani kuolemaa oli pienokaiseni kuolemansairaana. Rukoilimme ja arvelimme, että Herra säästäisi rakkaamme. Mutta suljimme hänenkin silmänsä kuolon uneen ja laskimme hänet lepäämään Jeesuksessa kunnes elämän Antaja tulee herättämään rakastettunsa ihanaan kuolemattomuuteen. Sitten puolisoni, uskollinen Jeesuksen Kristuksen palvelija, joka oli seissyt vierelläni kolmekymmentäkuusi vuotta, otettiin minulta pois, ja niin jäin yksin jatkamaan työtä. Hän nukkuu Jeesuksessa. Minulla ei ole kyneleitä vuodatettaviksi hänen haudalleen. Mutta miten kaipaankaan häntä! — Herra on usein antanut minun ymmärtää, että monet pienokaiset lasketaan lepoon ennen ahdingon ajan tuloa. Tulemme näkemään lapsemme jälleen. Saamme tavata heidät ja tuntea heidät taivaan kartanoissa. Luottakaa Herraan älkääkään pelätkö!” SM 263, 264

15.3. Tiistai, aamu

Ilm. 14: 13

”Tuskin tiedän, mitä sanoisin sinulle.* Uutinen vaimosi kuolemasta saattoi minut täysin ymmälle. Saatoin tuskin uskoa sitä ja vaikea minun on vieläkään uskoa sitä. Mutta viime sapatin iltana Jumala antoi minulle näyn, jonka tahdon kirjoittaa. — Näin että hän oli sinetöitynä ja tulisi esiin Jumalan äänen kutsumana ja seisoi maan päällä niiden 144 000:n joukossa. Näin, ettei meidän tarvitse murehtia häntä; hän lepäisi ahdingon aikana, emmekä me voisi surra muuta kuin hänen seuransa menetystä. Näin hänen kuolemansa koituvan hyväksi. Kehotan F:ää ja muita lapsia valmistautumaan kohtaamaan Jeesusta, ja silloin he tapaavat jälleen äitinsä joutumatta enää koskaan eroamaan hänestä. Oi lapset, tahdotteko ottaa vaarin siitä uskollisesta varoituksesta, jonka hän antoi teille ollessaan vielä kanssanne, ja tahdotteko varoa, etteivät kaikki hänen rukouksensa, jotka hän on puolestanne esittänyt

Jumalalle, valuisi hukkaan kuin maahan kaadettu vesi? Valmistautukaa kohtaamaan Jeesusta, ja kaikki on oleva hyvin. Antakaa sydämenne Jumalalle älkääkään levätkö päivääkään, ellette tiedä, että rakastatte Jeesusta. Rakas veli, olemme rukoilleet Jumalaa vyöttämään sinut ja vahvistamaan sinua kestämaan menetyksesi. Jumala on oleva kanssasi ja tukeva sinua. Säilytä vain uskosi.” SM 263, 264

15.3. Tiistai, ilta

1 Tass. 4:17, 18

”Älkää murehtiko niin kuin ne, joilla ei ole toivoa. Hauta voi pidättää hänet vain vähäksi aikaa. Kiinnitä sinä toivosi Jumalaan ja rohkaise mielesi, rakas veli, ja niin saat tavata hänet vähän ajan kuluttua. Emme lakkaa rukoilemasta Jumalaa, että hän siunaisi perhettäsi ja sinua. Jumala on oleva sinun aurinkosi ja kiipesi. Hän on oleva vierelläsi tässä syvässä ahdingossasi ja koetuksessasi. Kestä hyvin tämä koetus, niin saat kirkkauden kruunun elämäntoverisi kanssa Jeesuksen ilmestyessä. Pidä kiinni totuudesta, niin sinut tullaan hänen kanssaan kruunaamaan kirkkaudella, kunnialla, kuolemattomuudella ja iankaikkisella elämällä.” SM 264

16.3. Keskiviikko, aamu

Job 4:17

”Ihminen on vain kuolevainen, ja niin kauan kuin hän pitää itseään liian viisaana vastaanottamaan Jeesusta, hän pysyykin vain kuolevaisena.” Signs 13.2.1912

”Fyysinen elämä ei ole – iankaikkista eikä kuolematonta, sillä Jumala, elämän Antaja, ottaa sen jälleen pois. Ihmisen elämä ei ole hänen vallassaan.” 5BC 1130

”Jumalan sana ei missään opeta, että ihmisen sielu on kuolematon. Kuolemattomuus on ainoastaan Jumalan ominaisuus.” 1Ta 109

”Myös oppi tietoisuudesta kuolemassa nojautuu siihen peruserheeseen, että ihminen on luonnostaan kuolematon. Niin kuin iankaikkisen piinan oppi, on tämäkin oppi ristiriidassa Raamatun opetusten, järjen ja inhimillisten tunteittemme kanssa. – Mitä Raamattu sanoo näistä asioista? Daavid vakuuttaa, että kuollut ihminen on tiedoton. »Kun hänen henkensä lähtee hänestä, niin hän tulee maaksi jälleen; sinä päivänä hänen hankkeensa raukeavat tyhjiin» [engl. käänn. muk.: »hänen ajatuksensa häviävät»]. Ps. 146: 4.” ST 533, 534

16.3. Keskiviikko, ilta

2 Kun. 20:1-3

”Kun Hiskian elämää, vastaukseksi hänen rukoukseensa, pidennettiin viidellätoista vuodella, tämä kiittollinen kuningas kirjoitti ylistyslaulun Jumalan suuresta laupeudesta. Tässä laulussa hän esittää ilonsa syyn seuraavasti: »Ei tuonela sinua kiitä, ei kuolema sinua ylistä; eivät hautaan vaipuneet pane sinun totuuteesi toivoansa. Elävät, elävät sinua kiittävät, niinkuin minä tänä päivänä.» Jes. 38: 18, 19. Kansanomainen teologia esittää vanhurskaiden kuolleiden olevan taivaan autuudessa ja ylistävän Jumalaa kuolemattoin kielin; mutta Hiskia ei voinut nähdä kuolemassa sellaista ihanoitusta. Pietari sanoi helluntaipäivänä patriarkka Daavidista: »Hän on sekä kuollut että haudattu; onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä.» »Sillä ei Daavid ole astunut ylös taivaisiin.» Ap.t. 2: 29, 34. Se tosiasia, että Daavid on haudassa ylösnousemukseen saakka, osoittaa, että vanhurskaat eivät kuollessaan mene taivaaseen. Vain ylösnousemuksen kautta ja vain Kristuksen ylösnousemuksen nojalla Daavid lopulta pääsee istumaan Jumalan oikealle puolelle.” ST 533, 534

17.3. Torstai, aamu

Saarn. 9: 5, 6

”Sielun kuolemattomuusoppi oli yksi niistä vääristä opeista, joita Rooman kirkko sai pakanuudelta ja liitti kristinuskoon. Martti Luther luki sen niiden »luonottomien tarujen joukkoon, jotka ovat osana Rooman paavien käskykirjeiden muodostamassa tunkiossa». Selittäessään Saarnaajan kirjassa olevia Salomon sanoja: »Kuolleet eivät tiedä mitään», uskonpuhdistaja sanoo: » Salomo päätteli, että kuolleet nukkuvat eivätkä ole mistään tietoisia. He lepäävät laskematta päiviä tai vuosia, ja kun he heräävät, heistä tuntuu siltä, kuin he olisivat nukkuneet vain hetkisen.»” ST 538

17.3. Torstai, ilta

Saarn. 9:5

”Puhuessaan kuolleiden tilasta marttyyri Tyndale sanoi: »Tunnustan avoimesti, etten voi vakuuttua siitä, että he nyt jo ovat siinä täydellisessä kirkkaudessa, missä Kristus ja Jumalan valitut enkelit ovat, eikä se ole mikään osa uskostani. Sillä jos niin olisi, minusta näyttäisi turhalta saamata ruumiin ylösnousemuksesta.»” ST 534

”Kansanomaisen uskon mukaan pelastetut taivaassa tuntevat kaikki maailman tapahtumat ja aivan erityisesti tänne maan päälle jättämiensä ystävien elämän. Mutta kuinka ihmisten huolien tunteminen ja rakkaiden ystävien syntien, surujen, pettymysten ja ahdistusten näkeminen voisi olla vainajan onnen lähteenä? – Ja miten järkyttävää onkaan sellainen usko, että katumattoman sielu joutuu helvetin tuleen

heti kun henki on lähtenyt ruumiista! Mihin tuskan syvyysiin täytyykään niiden vaipua, jotka näkevät ystäviensä kuolevan valmistumattomina, joutuakseen läisytyteen, missä on vain kärsimystä ja syntiä!” ST 534

”Jeesus esittää kuoleman unena uskoille lapsilleen. Heidän elämänsä on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa, ja ne, jotka kuolevat, tulevat nukkumaan hänen huomassaan, kunnes viimeinen pasuuna kajahtaa.” AT 506

18.3. Perjantai, aamu

Matt. 10: 28

”Miten vastakkainen kaikille rakkauden ja laupeuden tunteille, vieläpä oikeudentunnonllemmekin, on se oppi, että jumalattomia kuolleita piinataan tulella ja tulikivellä ikuisesti palavassa helvetissä; että heidän täytyy lyhyen maallisen elämän aikana tehdyistä synneistä kärsiä kidutusta niin kauan kuin Jumala elää. – Missähän Jumalan sanan kohdassa sellaista opetetaan? Kadottavatko pelastetut taivaassa kaikki säälin ja armeliaisuuden tunteet, jopa tavallisen inhimillisyydenkin? Vaihtuvatko nämä stoalaiseen välinpitämättömyyteen tai epäinhimilliseen julmuuteen? Ei, ei! Sellaista ei Jumalan kirjassa opeteta. - - Ikuisen piinan teoria on yksi niistä vääristä opeista, joista Babylonin haureuden viini on muodostunut.” ST 524-526

18.3. Perjantai, ilta

Room. 6:23

”Kun ajattelempa, miten väärällä tavalla saatana on kuvannut Jumalan luonteen, niin voimmeko ihmetellä, että meidän laupiasta Luojaamme epäillään, – vieläpä vihataankin?” ST 525

Ne hyvyyden, laupeuden ja rakkauden periaatteet, joita Jeesus opetti ja noudatti, ilmaisevat Jumalan tahdon ja luonteen. - - Jumala käyttää oikeutta jumalattomia kohtaan maailmankaikeuden hyväksi ja myös niiden eduksi, joita hänen tuomionsa kohtaavat. Ne, jotka ovat valinneet saatanan johtajakseen ja ovat olleet hänen hallittavinaan, eivät ole valmiita saapumaan Jumalan eteen. – Voisivatko he kestää Jumalan ja Karitsan kirkkautta?

Eivät suinkaan. Heille myönnettiin vuosia kestävä koetusaika taivaskelpoisen luonteen kehittämistä varten; mutta he eivät harjoittaneet mieltään rakastamaan puhtautta. He eivät oppineet taivaan kieltä, ja nyt se on liian myöhäistä.” ST 530, 531

”Kaikelle synnille, löytyipä sitä mistä tahansa, »meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli«. Hebr. 12:29. Kaikista niistä, jotka antautuvat hänen voimansa alaisiksi, Jumalan Henki on kuluttava pois synnin. Mutta jos ihmiset pysyvät synneissään, he tulevat yhdeksi synnin kanssa. Silloin Jumalan kirkkauden, joka tuhoaa synnin, täytyy tuhota heidätkin.” AT 87

19.3. Sapatti, aamu

Hes. 18:4

”Vanhurskaiden perintönä on elämä ja jumalattomien osana kuolema. ST 532

”Sielun, joka syntiä tekee, on kuoltava iankaikkinen kuolema, joka kestää ikuisesti ja josta ei ole mitään ylösnousemuksen toivoa, ja sitten Jumalan viha tyyntyy.” EW 51

”Minusta oli hämmästyttävää, että sielunvihollisen onnistui niin hyvin saada ihmiset uskomaan että Jumalan sanat: »Se sielu, joka syntiä tekee - sen on kuoltava», tarkoittavatkin, ettei syntiä tekevä sielu kuole vaan elää ikuisesti kurjuudessa. Enkeli sanoi: »Elämä on elämää, joko se on tuskaisaa tai onnellista. Kuolema on vailla tuskaa, vailla iloa ja vailla vihaa.» EW 218

19.3. Sapatti, ilta

1 Kor. 15:22

”Hän [Kristus] kärsi tuskallisen kuoleman mitä nöyryyttävimmissä olosuhteissa, jotta meillä olisi elämä. Hän antoi kalliin henkensä kukistaakseen kuoleman. Mutta hän nousi haudasta, ja kymmenet tuhannet enkelit, jotka tulivat katselemaan, kuinka hän ottaa takaisin sen elämän, mistä hän oli luopunut, kuulivat hänen voitollisen ilon huudahduksensa hänen seistessään Joosefin haudan yllä ja julistaessaan: »Minä olen ylösnousemus ja elämä.» Kysymys: »Kun mies kuolee, virkoako hän jälleen henkiin?» on saanut vastauksen. Ottamalla kantaakseen synnin rangaistuksen ja astumalla hautaan Kristus on valaissut haudan kaikille, jotka uskossa kuolevat. Jumala tulemalla ihmisen luontoon on tuonut elämän ja kuolemattomuuden valoon evankeliumin kautta. Kuollessaan Kristus varmisti iankaikkisen elämän kaikille, jotka uskovat häneen. Kuollessaan hän tuomitsi synnin ja tottelemattomuuden alkuunpanijan kärsimään synnin rangaistuksen - iankaikkisen kuoleman. Iankaikkisen elämän omistajana ja antajana Kristus oli ainoa, joka saattoi voittaa kuoleman. Hän on meidän Lunastajamme.” 2Ta 478 479

”Kristus on itse elämä. Hän joka kulki kuoleman kautta kukistaakseen sen, jolla on kuolema vallassaan, on kaiken elinvoiman Lähde. Gileadissa on palsamia, siellä on Parantaja.” 2Ta 478

20.3. Sunnuntai, aamu

Sanani. 21:6

”Suuri perusvalhe, minkä hän [saatana] esitti Eevalle Eedenissä: »Ette suinkaan kuole» oli ensimmäinen saarna, mitä koskaan on julistettu sielun kuolemattomuudesta. Se saarna lankesi otolliseen maaperään, mutta sen seuraukset olivat hirvittävät. Hän on saanut ihmiset omaksuma tuon saarnan totuutena, ja saarnaajat julistavat sitä, laulavat siitä ja rukoilevat sen mukaisesti.” 1Ta107, 108

”Mutta syntiinlankeemuksen jälkeen saatana käski enkeleitään erikoisesti teroittamaan ihmisille uskoa synnyntäiseen kuolemattomuuteen; ja heidän tuli saattaa heidät siihen johtopäätökseen, että syntiset elävät ikuisessa kurjuudessa. Tämän nojalla taas pimeyden

ruhtinas esittää asiamiestensä kautta Jumalan kostonhaluiseksi tyranniksi, joka syöksee helvettiin kaikki, jotka eivät häntä miellytä, ja antaa heidän ikuisesti tuntea hänen vihaansa.” ST 523, 526

20.3. Sunnuntai, ilta

Sananl. 16:25

”Monet, joista ikuisen piinan oppi on inhottava, ovat joutuneet päinvastaiseen erehdykseen. He näkevät, että Raamattu esittää Jumalan rakastavana ja säälivänä olentona, eivätkä voi uskoa, että hän haluaa määrätä luomiaan olentoja ikuisesti palavan helvetin tuleen. Mutta kun he uskovat, että sielu on luonnostaan kuolematon, heidän on pakko tulla siihen johtopäätökseen, että kaikki ihmiset lopulta pelastuvat. Monien mielestä Raamatun uhkaukset on tarkoitettu ainoastaan pelottamaan ihmisiä kuuliaisuuteen eikä kirjaimellisesti toteutettaviksi. Siten synnintekijä voi elää itsekkäissä nautinnoissa, välittämättä Jumalan vaatimuksista, ja kuitenkin odottaa lopulta pääsevänsä hänen suosionsa. – Jumala on ilmoittanut ihmisille luonteensa ja suhtautumisensa syntiin. »Kaikki jumalattomat hän hukuttaa.» Jumalan hallituksen voimaa ja arvovaltaa käytetään kapinan kukistamiseen; mutta rankaisevan oikeuden kaikki toimenpiteet ovat täydellisessä sopusoinnussa Jumalan luonteen kanssa, jonka ominaisuuksia ovat laupeus, pitkämielisyys ja hyvyys. »Kaikki, joilla on oikea käsitys näistä ominaisuuksista, rakastavat häntä, koska hänen ihailtava luonteensa vetää heitä hänen puoleensa.” ST 529, 530

21.3. Maanantai, aamu

2 Kor. 6:2

”Jumala on säästänyt sekä elävien olentojen että kaikkien luonnon toimintojen hallintalait. Kaikki on määrättyjen lakien alaista, lakien, joita ei voida sivuuttaa. – Enkelien tavoin paratiisiin asukkaatkin pantiin koetteelle. Heidän onnellisuutensa saattoi jatkua vain niin kauan kuin he noudattivat tarkoin Luojan lakia. He saattoivat joko totella ja elää tai olla tottelemattomia ja tuhoutua. Jumala oli suonut heille runsaita siunauksia, mutta jos he eivät välittäisi hänen laistaan, ei hän, joka ei säästänyt enkeleitä jotka syntiä tekivät, voisi säästää heitäkään. Rikkomus estäisi heitä saamasta hänen lahjojaan ja aiheuttaisi heille kurjuutta ja lopullisen perikadon.” PP 32

”Adam ja Eeva rikkoivat Jumalan lain. Tästä syystä heidät oli karkotettava Eedenistä ja erotettava elämän puusta, josta syöminen heidän rikkomuksensa jälkeen olisi ikuistanut synnin. Rikkomuksen seurauksena tuli kuolema maailmaan. Mutta Kristus uhraisi henkensä, jotta ihminen saisi toisen koeajan. Hän ei kuollut ristillä kumotakseen lain vaan varmistaakseen ihmiselle toisen koetusajan. Hän ei kuollut tehdäkseen synnin kuolemattomaksi vaan saadakseen oikeuden kukistaa sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen.” TM 133, 134

21.3. Maanantai, ilta

Ilm. 22:11, 12

”Ihmisen on mahdotonta vasta kuolemansa jälkeen hankkia pelastusta. – Ihmisellä on vain tässä elämässä tilaisuus valmistua ikuisuutta varten.” KV 189, 190

”Koetusaikaa annetaan kaikille, jotta he voisivat muodostaa luonteen iankaikkista elämää varten. Kaikille suodaan tilaisuus tehdä ratkaisu joko elämäksi tai kuolemaksi. – Mutta niiltä, jotka valitsevat elämän synnissä välittämättä heille tarjotusta suuresta pelastuksesta, koetusaika päättyi silloin kun Kristuksen ylimmäispapillinen palvelus loppuu, juuri ennen hänen ilmestymistään taivaan pilvissä.” 1Ta 266, 267

”Nyt on koetuksen hetki. Nyt on pelastuksen päivä. Nyt, nyt on Jumalan aika.” 2T 102

22.3. Tiistai, aamu

1 Kor. 15: 19, 20

”Kristus nousi kuolleista esikoisena kuoloon nukkuneista. Hän oli heilutuslyhteen vastakuva, ja hänen ylösnousemisensa tapahtui juuri sinä päivänä, jolloin heilutuslyhde tuotiin Herran eteen. Tätä vertauskuvallista toimitusta oli suoritettu jo yli tuhannen vuoden ajan. Viljapellolla kerättiin kypsän viljan ensimmäiset tähkypäät, ja kun kansa meni Jerusalemiin pääsiäisjuhliille, niin tätä uutislyhdettä heilutettiin kiitosuhriksi Herran edessä. Vasta kun tämä oli tapahtunut, voitiin sirppi panna viljaan ja koota se lyhteiksi. Jumalalle uhrattu lyhde edusti koko satoa. Samoin Kristus esikoishedelmänä kuvasi sitä suurta hengellistä satoa, joka koottaisiin Jumalan valtakuntaan. Hänen ylösnousemisensa on kaikkien vanhurskaiden kuolleitten ylösnousemisen panttina.” AT 754

22.3. Tiistai, ilta

Job 19:25

”Jeesuksen ylösnousemus oli näyte kaikkien hänessä nukkuvien lopullisesta ylösnousemuksesta. Ylösnousseen Vapahtajan ruumiinrakenne, käytös ja puhetapa olivat tuttuja hänen seuraajilleen. Samalla tavoin tulevat Jeesuksessa nukkuvat heräämään eloon. Tulemme tuntemaan ystävämme samoin kuin opetuslapset tunsivat Jeesuksen. Vaikka he tässä kuolevaisessa elämässään ovat saattaneet olla epämuodostuneita, ovat saattaneet sairastella ja ulkonäöltään muuttua tai rumentua, tulee heidän ylösnousseensa ja kirkastetussa ruumiissaan heidän henkilöllisyytensä täydellisesti säilymään ja tulemme tuntemaan rakkaittemme piirteet heidän kasvoissaan, jotka heijastavat Jeesuksen kasvoilta säteilevää valoa.” 6BC 1092

”Kun hän tulee toisen kerran, kaikki vanhurskaat kuolleet kuulevat hänen äänensä ja astuvat esiin kirkkauteen ja kuolemattomuuteen. Sama voima, joka herätti Kristuksen kuolleista, on herättävä hänen seurakuntansa ja kirkastava sen yhdessä hänen kanssaan yli kaikkien valtojen, voimien ja jokaisen nimen, mikä mainitaan ei vain tässä, vaan myös tulevassa maailmassa.” AT 756

”Saamme häneltä kunniaakaan vastaanoton. Meille annetaan kirkkauden kuihtumaton seppele.” Signs 9.7.1902

23.3. Keskiviikko, aamu

2 Kor. 5:4

”Elämän Antaja tulee murtamaan haudan kahleet. Hän tuo esiin sen vangit ja julistaa: »Minä olen ylösnousemus ja elämä.» 6BC 1093

”Pyhässä Raamatussa ei ole sellaista kohtaa, jossa sanottaisiin, että vanhurskaat saavat palkkansa tai jumalattomat rangaistuksensa kuollessaan. Patriarkat ja profeetat eivät ole jättäneet mitään sellaista vakuutusta. Kristus ja hänen apostolinsa eivät ole antaneet mitään viittausta siihen. Raamattu opettaa selvästi, että ihmiset eivät heti kuolemansa jälkeen pääse taivaaseen. Heidät esitetään nukkuvina ylösnousemukseen saakka. — Kun hopealanka katkeaa ja kultamalja särkyy, ihminen lakkaa ajattelemasta. — Kuolleet ovat haudan hiljaisuudessa. He eivät tiedä mitään siitä, mitä auringon alla tapahtuu.” ST 539

23.3. Keskiviikko, ilta

Ilm. 20:5

”Autuas lepo väsyneille vanhurskaille! Aika, olipa se pitkä tai lyhyt, on heille vain silmänräpäys. He nukkuvat. Jumalan pasunan soidessa he heräävät ihanaan kuolemattomuuteen. »Sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina. — Mutta kun

tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen, ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: 'Kuolema on nieltä ja voitto saatu.'» 1 Kor. 15: 52-55. Kun heidät herätetään syvästä unestaan, heidän ajattelunsa alkaa siitä, mihin se päättyi. Viimeinen aistimus oli kuoleman tuska; viimeinen ajatus oli se, että he joutuivat kuoleman vallan alle. Kun he nousevat haudoistaan, heidän ensimmäinen iloinen ajatuksensa puhkeaa riemuhuudoksi: »Kuolema, missä on sinun voittonsi? Kuolema, missä on sinun otasi?» 1 Kor. 15:52-55.” ST 539

”Heidän viimeisiä aistimuksiaan olivat kuolontuskat. -- Heidän herätessään oli kaikki kipu poissa. Jumalan kaupungin portit lennähtävät auki saranoillaan, – ja Jumalan lunastetut astelevat kerubien ja serafien välitse. Kristus lausuu heidät tervetulleiksi ja antaa heille siunauksensa. »Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. – Mene herrasi iloon.» Matt. 25: 21.” ML 349

24.3. Torstai, aamu

Dan. 12: 2

”On keskiyö, kun Jumala ilmaisee voimansa vapauttaakseen kansansa. Aurinko tulee näkyviin ja paistaa täydeltä terältään. Merkit ja ihmeet seuraavat nopeasti toisiaan. Jumalattomat katselevat kauhulla ja hämmästyksellä tätä näkyä, kun taas vanhurskaat ylevällä ilolla tarkkaavat vapautuksensa merkkejä. Luonnossa näyttää kaikki poikenneen säännöllisestä kulustaan. Virrat lakkaavat juoksemasta. Taivaalle nousee synkkiä, raskaita pilviä, jotka vyöryvät toisiaan vastaan. Keskellä uhkaavaa taivasta on selkeä sanomattoman kirkas kohta, mistä kuuluu paljojen vetten pauhua muistuttava Jumalan ääni, joka sanoo: »Se on tapahtunut.» Ilm. 16: 17. Tämä ääni järkyttää taivaita ja maata. Tapahtuu suuri maanjäristys, »niin ankara ja suuri maanjäristys, ettei sen vertaista ole ollut siitä asti, kuin ihmisiä on ollut maan päällä.» Ilm. 16: 18. Koko maa nousee ja laskee kuin meren aallot. Sen pinta murtauilee. Sen perustukset näyttävät pettävän.” ST 615, 616

24.3. Torstai, ilta

Ilm. 20:6

”Hautoja aukenee, ja »monet maan tomussa makaavista heräjävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset

häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen». Dan. 12: 2. Kaikki, jotka ovat kuolleet uskossa kolmannen enkelin sanomaan, nousevat kirkastettuina haudoistaan kuulemaan Jumalan rauhanliittoa niiden kanssa, jotka ovat pitäneet hänen lakinsa.” ST 616

”Ne jotka olivat kuolleet uskossa kolmannen enkelin sanomaan ja pitäneet sapatin, tulivat esiin tomuvuoteiltaan.” EW 285

”Nekin, jotka lävistivät Vapahtajan (Ilm. 1: 7), samoin kuin ne, jotka pilkkasivat ja ivasivat häntä hänen kuolontuskissaan, sekä hänen totuutensa ja kansansa katkerimmat vastustajat herätetään katsomaan häntä hänen kirkkaudessaan ja näkemään uskollisten ja kuuliaisten osaksi tulevaa kunniaa. Taivaasta kuuluu Jumalan ääni, joka ilmoittaa Jeesuksen tulemisen päivän ja hetken sekä esittää iankaikkisen liiton Jumalan kansalle. – Ja kun siunaus julistetaan niille, jotka ovat kunnioittaneet Jumalaa pyhittämällä hänen sapatinsa, kuuluu valtava voitonhuuto.” ST 616, 618

25.3. Perjantai, aamu

1 Tess. 4:14

”Uskovalle Kristus on ylösnousemus ja elämä. Vapahtajan välityksellä saadaan takaisin synnin kautta menetetty elämä, sillä hänellä on elämä itsessään herättääkseen, kenet hän tahtoo.

Hänellä on oikeus antaa kuolemattomuus. Hän ottaa jälleen elämän, jonka hän ihmisenä antoi, ja antaa sen ihmisille.” AT 755

”Kun Kristus tulee kokoamaan luokseen ne, jotka ovat olleet uskollisia, kajahtaa viimeisen pasuunan ääni, joka kuuluu kaikkialla maassa, korkeimpien vuorten huipuilta syvimpien kaivosten sopukoihin. Myös vanhurskaat kuolleet kuulevat viimeisen pasuunan äänen ja tulevat esiin haudoistaan.” 7BC 909

”Kaikki nousevat haudoistaan saman kokoisina kuin he olivat niihin pantaessa. Aadam, joka seisoo ylösnousseiden joukossa, on suuri ja ylevä, vain vähän pienempi kuin Jumalan Poika. Hän on huomattava vastakohta myöhempiin sukupolviin kuuluville; ja tämä jo yksinään osoittaa, miten paljon ihmiskunta on huonontunut alkuperästään. Mutta kaikki nousevat ylös ikuisen nuoruuden virkeydessä ja voimassa.” ST 624

25.3. Perjantai, ilta

Ilm. 22:1 ,2

”Synnin saastuttama, kuolevainen, turmeltuva, vailla kauneutta oleva muoto tulee täydelliseksi, kauniiksi ja kuolemattomaksi. Saaden pääsyn elämän puulle kauan sitten menetetyssä Eedenissä lunastetut kasvavat saman kokoisiksi, kuin ihmiset olivat alkuperäisessä onnellisessa tilassaan. Elossa olevat pyhät muutetaan »yhtäkkiä, silmänräpäyksessä». Jumalan äänen kuuluessa heidät kirkastettiin. Nyt he tulevat kuolemattomiksi, ja yhdessä ylösnousseiden pyhien kanssa heidät temmataan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin. – Pyhät enkelit kantavat pienet lapset heidän äitiensä syliin. Ystävät, jotka ovat kauan olleet kuoleman erottamina, yhtyvät, eivätkä enää koskaan eroa, vaan ilolauluja laulaen nousevat yhdessä ylös Jumalan kaupunkiin.” ST 624

”Kaikki rakkaat vainajamme, vanhurskaasta Aabelista aina viimeiseen kuolevaan pyhään asti, heräävät ihanaan kuolemattomaan elämään.” 5BC 1110

26.3. Sapatti, aamu

Ps. 37:9

”Tuhannen vuoden päättyessä tapahtuu toinen ylösnousemus. Silloin jumalattomat herätetään kuolon unestaan ja asetetaan Jumalan eteen. Tämän mukaisesti sanotaan Ilmestyskirjassa vanhurskaiden ylösnousemuksesta koskevan kuvauksen jälkeen: »Muut kuolleet eivät vironneet eloon, ennen kuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet.» ST 637, 638

”Ensimmäisessä ylösnousemuksessa kaikki tulivat esiin kuolemattomassa kukoistuksessaan, mutta toisessa näkyvät kaikissa kirouksen merkit. Kuninkaat ja maan ylhäiset, huonot ja alhaiset, oppineet ja oppimattomat tulevat esiin yhdessä. Kaikki katselevat Ihmisen Poikaa, ja samat miehet, jotka ivasivat ja pilkkasivat häntä ja painoivat orjantappurakruunun hänen pyhille kulmilleen ja löivät häntä ruokokepillä, näkevät hänet nyt kaikessa kuninkaallisessa majesteettisuudessaan. Ne, jotka sylkivät häntä hänen koetuksensa hetkenä, kaihtavat nyt hänen läpitukevaa katsettaan ja hänen kasvojensa kirkkautta. Ne, jotka lävistivät nauloilla hänen kätensä ja jalkansa, katselevat nyt hänen ristiinnaulitsemisensa merkkejä. Ne, jotka tunkivat keihään hänen kylkeensä, näkevät julmuutensa merkit hänen ruumiissaan. Ja he tietävät, että hän on juuri se, jonka he ristiinnaulitsivat ja joka kuolintuskissaan sai kärsiä heidän pilkkaansa. Ja niin he valittaen ja vaikeroiden pyrkivät kätkeytymään kuningasten Kuninkaan ja herrain Herran näkyvistä.” EW 292

26.3. Sapatti, ilta

Mal. 4:1

”Kaikki koettavat piiloutua kallioiden kätköön ja suojautua kerran halveksimansa Olennon

hivittävältä kirkkaudelta. Tuskissaan ja hänen majasteettiutensa ja valtavan kirkkautensa valtaamina he huutavat yhteen ääneen ja kauhistavan selvästi: »Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen» (Ps. 118: 26).” EW 292

”Tuli lankeaa taivaasta Jumalan tyköä ja kuluttaa heidät [jumalattomat] - polttaen heidät juurineen ja oksineen. Saatana on juuri, ja hänen lapsensa ovat oksat.” EW 52

”Jumalattomien oma valinta ratkaisee heidän kohtalonsa. Heidän poissulkemisensa taivaasta on heidän vapaan valintansa seuraus sekä samalla oikeudenmukainen ja armollinen Jumalan teko.” ST 531

27.3. Sunnuntai, aamu

Joh 14: 14

”Ensimmäisessä ylösnousemuksessa elämän Antaja kutsuu esiin ne, jotka hän on ottanut omikseen. Siihen riemulliseen voitonhetkeen saakka, jolloin viimeinen pasuuna kajahtaa ja tuo valtaisia joukko astuu esiin haudoistaan iankaikkiseen voittoon, on jokainen nukkuva pyhä pysyvä turvassa ja varjeltuna kuin kallisarvoinen jalokivi, jonka Jumala tuntee nimeltä. Koska Vapahtaja heidän eläessään pysyi heissä ja koska he osallistuivat jumalallisesta luonnosta, hän herättää heidät voimallaan kuolleista.” 4BC 1143

”Hartaimmat toiveemme raukeavat täällä usein. Kuolema riistää meiltä rakkaitamme. Suljemme heidän silmänsä ja laskemme heidät näkyvistämme hautaan. Mutta toivo rohkaisee meitä. Emme eroa lopullisesti, vaan tapaamme jälleen rakkaamme, jotka nukkuvat Jeesuksessa. He palaavat jälleen vihollisen maasta. Elämän Antaja tulee. Lukematon määrä pyhiä enkeleitä saattaa häntä matkallaan. Hän katkoo kuoleman siteen, murtaa haudan kahleet, ja nuo rakkaat vangit astuvat esiin terveinä ja kuolemattoman kauniina.” YI Huhtik. 1858

27.3. Sunnuntai, ilta

Mal. 4:2

”Persoonallinen henkilöllisyytemme säilyy ylösnousemuksessa, joskaan ei samoista aineosista tai aineksista koostuneena kuin hautaan laskettaessa. — Ylösnousemuksessa on jokaisella oleva oma luonteensa. Omana aikanaan Jumala kutsuu esiin kuolleet, puhailtaen heihin jälleen elämän hengen ja tehden kuivat luut eläviksi.” 6BC 1093

”Perhe pääsee jälleen yhtymään. Katsellessamme vainajiamme voimme ajatella sitä aamua, jolloin Jumalan pasuuna soi »ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme» (1 Kor. 15: 52).” RH 22.11.1906

”Synnin kirouksen viimeisetkin jäljet poistetaan ja Kristuksen uskolliset palvelijat esiintyvät 'pyhässä kaunistuksessa', heijastaen hengessään, sielussaan ja ruumiissaan Herransa täydellistä kuvaa.” ST 624

”Olemmeko niin valmiita, että jos vaivumme kuolon uneen, voimme tehdä sen niin, että meillä on toivo Jeesuksessa Kristuksessa?” ML 349

28.3. Maanantai, aamu

1 Tess. 4: 13

”Ahdistetuille tahtoisin sanoa: Rohkaiskoon teitä ylösnousemusaamun toivo. Ne vedet, joita teidän on täytynyt juoda, ovat teistä olleet yhtä karvaita kuin oli Maaran vesi erämaassa olleille israelilaisille, mutta Jeesus voi makeuttaa ne rakkaudellaan. Jumalalla on voidetta joka haavaan. Gileadissa on kyllä palsamia, ja siellä on Parantaja. Etkö tahtoisit tutkia nyt Raamattua ahkerammin kuin koskaan ennen? Etsi Herralta viisautta jokaiseen hätätilanteeseen. Pyydä jokaisessa koetuksessasi Jeesusta opastamaan sinut pois

ahdingostasi, niin silmäsi avautuvat huomaamaan lääkkeen ja soveltamaan tapaukseesi hänen Sanassaan olevia parantavia lupauksia. Näin ei vihollinen pääse saattamaan sinua murheelliseksi ja epäuskoiseksi, vaan tulet sen sijaan saamaan uskoa ja toivoa ja rohkeutta Herrassa. Pyhä Henki antaa sinulle selvän havaitsemiskyyn, niin että voit havaita ja ottaa vastaan jokaisen siunauksen, joka on torjuva murheen ja on kuin parantava oksa jokaiseen katkeraan maljaan, joka tarjotaan juotavaksesi. Jokaiseen katkeraan maljaan sisältyy Jeesuksen rakkautta. Sen sijaan että valittaisit juoman katkeruutta, huomaat suruun kätkeytyvän Jeesuksen rakkautta ja armoa siinä määrin, että se muuttuu rauhalliseksi, pyhäksi ja puhtaaksi iloksi.” 2SM 273, 274

28.3. Maanantai, ilta

1 Kor. 15:58

”Kun Henry White, vanhin poikamme, lepäsi kuolinvuoteellaan, hän sanoi: »Tuskan vuode on rakas paikka kun meillä on Jeesuksen läsnäolo.» Kun joudumme juomaan katkeraa vettä, niin siirtykäämme katkeruudesta siihen, mikä on kallisarvoista ja kirkasta. Koetuksessa voi armo antaa ihmissielulle varmuutta, ja kun seisomme kuolinvuoteen vieressä ja näemme, miten kristitty voi kestää kärsimystä ja käydä kuoleman laakson lävitse, se vahvistaa meitä. Me emme joudu epätoivoon emmekä masennu niin, että lakkaisimme johtamasta sieluja Jeesuksen luo.” 2SM 273, 274

29.3. Tiistai, aamu

1 Joh. 5: 11, 12

”Jeesus selitti: »Minä olen ylösnousemus ja elämä.» Kristuksessa on alkuperäinen elämä, joka ei ole muualta saatu tai jostakin muusta johtuva. »Jolla Poika on, hänellä on elämä.» 1 Joh. 5: 12. Kristuksen jumaluus on uskovan takuu iankaikkisesta elämästä. »Joka uskoo minuun», Jeesus sanoi, »se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole.»” AT 509

”Uskovalle kuolema on vain pikkuseikka. Kristus puhuu siitä, ikään kuin se olisi lyhyt tuokio. »Jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa», »hän ei ikinä maista kuolemaa». Kristitylle kuolema on vain uni, hiljainen ja pimeä hetkinen. Elämä on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa, ja »kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa». Joh. 8: 51, 52; Kol. 3: 4.” AT 756

29.3. Tiistai, ilta

Joh. 6:40

”Hän, jonka itsensä oli pian kuoltava ristillä, seisoi -- haudan voittajana ja vakuutti itsellään olevan sekä oikeuden että voiman antaa iankaikkisen elämän.” AT 509

”»Minä herätän hänet viimeisenä päivänä.» Kristus tuli yhdeksi lihaksi meidän kanssamme, jotta me tulisimme yhdeksi hengeksi hänen kanssaan. Tämän liiton voimasta me kerran astumme ulos haudasta - ei yksinomaan Kristuksen voiman ilmauksena, vaan myös siksi, että hänen elämänsä uskon kautta on tullut meidän elämäksemme. Niillä, jotka näkevät Kristuksen oikean luonteen ja ottavat hänet asumaan sydämeensä, on iankaikkinen elämä. Hengen kautta Kristus asuu meissä, ja Pyhä Henki, vastaanotettuna sydämeen uskon kautta, on iankaikkisen elämän alku.” AT 366

”Jeesus huutaa – : »Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon.» »Joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.» »Joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa, vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.» Ilm. 22: 17; Joh. 4: 14.” AT 434

30.3. Keskiviikko, aamu

1 Moos. 28:16, 17

”Jumalan äärettömän suuruuden ja hänen läsnäolonsa tajuaminen herättää tosi kunnioitusta. Kun Näkymätön tällä tavoin tajutaan, sen tulisi vaikuttaa syvästi jokaisen mieleen. Jumalan läsnäolo pyhittää rukouksen hetken ja paikan. Kunnioituksen ilmeneminen rukousasennossa ja käytöksessä syventää sitä herättävää tunnetta. »Pyhä ja peljättävä on hänen nimensä», julistaa psalmista (Ps. 111: 9). Tuon nimen mainitessaan enkelitkin peittävät kasvonsa. Miten kunnioittavasti pitäisikään meidän, jotka olemme langenneita ja syntisiä, lausua se! Niin vanhojen kuin nuortenkin olisi hyvä mietiskellä, mitä Raamattu sanoo Jumalan erityisen läsnäolon paikan kunnioittamisesta. »Riisu kengät jalastasi», hän käski Moosesta palavan pensaan luona, »sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa» (2 Moos. 3: 5).” PK 32

30.3. Keskiviikko, ilta

Mal. 3:16, 17

”Jumala on korkea ja pyhä, ja hänen huoneensa, paikka, missä hänen lapsensa kokoontuvat jumalanpalveluksiin, on nöyrälle, uskovalla sielulle taivaan ovi. Ylistyslaulut ja Kristuksen palvelijain puhumat sanat ovat keinoja, joiden avulla Jumala valmistaa kansan taivaallista temppeleä varten, sitä jumalanpalvelusta varten, minne ei saa tulla mitään epäpyhää tai saastaista. Jumala näkee jokaisen ylimielisen ajatuksen ja teon, ja ne merkitään taivaan kirjoihin. - - Mitään ei voida salata hänen kaikki tutkivalta silmältään. Jos sinä olet jossakin määrin tottunut olemaan tarkkaamaton ja välinpitämätön Jumalan huoneessa, niin koeta kaikin voimin vapautua sellaisesta. – Osoita kunnioitusta, kunnes se tulee sinulle tavaksi.” SN 259, 260

31.3. Torstai, aamu

Hab. 2: 20

”Maallisen temppelein pyhydestä kristityt voivat nähdä, miten heidän tulee suhtautua siihen paikkaan, missä Herra kohtaa kansansa. Jumalanpalvelustavoissa on tapahtunut suuri muutos, ei kuitenkaan parempaan vaan huonompaan suuntaan. Kalliit, pyhät asiat, jotka liittyvät meidän Jumalaan, ovat nopeasti menettämässä vaikutuksensa mieleemme ja sydämeemme. Ne ovat joutumassa arkisten asioiden tasolle. Kunnioitus, jota ihmiset muinoin tunsivat temppeleä kohtaan, sitä paikkaa kohtaan, jonne he kokoontuivat pyhään jumalanpalvelukseen, on suureksi osaksi hävinnyt. Jumala itse antoi kuitenkin määräykset siitä, miten häntä tulee palvella. Hän korotti jumalanpalveluksen kaikkien maallisten asioiden yläpuolelle. Koti on perheen pyhäkkö, kammio tai metsikkö puolestaan rauhallisin paikka yksityistä hartaudenharjoitusta varten; mutta kirkko on seurakunnan pyhäkkö.” 2Ta 195

31.3. Torstai, ilta

Ps. 46:11

”Jeesuksen nimessä saamme tulla hänen eteensä luottavaisesti, mutta emme saa lähestyä häntä julkean itsevarmasti aivan kuin hän olisi meidän tasollamme. Eräät puhuttelevat suurta, kaikkivaltiaista ja pyhää Jumalaa, joka asuu luoksepääsemättömässä valossa, samoin kuin puhuttelisivat vertaistaan tai jopa alempaansa. Ja on niitä jotka käyttäytyvät Jumalan huoneessa tavalla, jolla eivät tohtisi käyttäytyä maallisen hallitsijan vastaanotolla. Heidän olisi syytä muistaa olevansa hänen edessään, jota serafit palvovat.” PP 231

”Häntä palvelemaan kokoontuvien pitäisi luopua kaikesta pahuudesta. Elleivät he palvo häntä hengessä ja totuudessa ja pyhässä kaunistuksessa, heidän kokoontumisensa on turhaa.” PK 33

”Rakkaat nuoret, teidän etuoikeutenne on kirkastaa Jumalaa maan päällä. Voidaksenne tehdä

tämän teidän on käännettävä ajatuksenne pois pinnallisista, turhista ja vähäpätöisistä asioista sellaisiin, joilla on iäisyysarvoa.” SN 259

*****

LYHENTEET

AA - Apua arkipäivään

AH - Adventist Home, The

ApT - Apostolien teot

AT - Aikakausien Toivo

AUCR - Australian Union Conference Record, The

1 BC - Ellen G. White Comments on SDA Bible Commentary, osa 1 (jne. osat)

BE - Bible Echo, The

CD - Counsels on Diet and Foods

CG - Child Guidance

CH - Counsels on Health

CS - Counsels on Stewardship

CSW - Counsels on Sabbath School Work

CT - Counsels to Parents, Teachers, and Students

EK - Elämä ja kasvatus

Ev - Evangelism

EW - Early Writings of Mrs. E. G. White

FE - Fundamentals of Christian Education

GCB - General Conference Bulletin

GW - Gospel Workers

HS - Historical Sketches of SDA Missions

Kirje - Ellen G. Whiten kirje

Kk - Ellen G. Whiten käsikirjoitus

KSL - Kodin Suuri Lääkäri

KV - Kristuksen vertaukset

LH - Lunastuksen historia

LS - Life Sketches of Ellen G. White

ML - My Life Today

MM - Medical Ministry

PK - Profeetat ja kuninkaat

PP - Patriarkat ja profeetat

R - Raittius

RC - Remnant Church, The

Redemption - Redemption: or The Teaching of Christ, the Anointed One

RH - Review and Herald, The
SD - Sons and Daughters of God
1 SG - Spiritual Gifts, osa 1 (jne. osat 2—4)
Signs - Signs of the Times, The
SL - Sanctified Life, The
1 SM - Selected Messages, kirja I (2SM kirja II)
SN - Sanomia Nuorisolle
Sp.T - Special Testimonies
ST - Suuri taistelu
SW - Southern Watchman, The
1 T - Testimonies for the Church, osa 1 (jne. osat 2-9)
TM - Testimonies to Ministers and Gospel Workers
Vs - Vuorisaarna
WM - Welfare Ministry
YI - Youth's Instructor, The

Sapatin Alkamisajat

Helsinki	Turku	Tampere	Kuopio
1.1. 15.24	15.32	15.15	14.43
8.1. 15.36	15.44	15.28	14.58
15.1. 15.51	15.59	15.44	15.15
22.1. 16.07	16.16	16.02	15.35
29.1. 16.25	16.34	16.22	15.57
5.2. 16.44	16.53	16.42	16.18
12.2. 17.02	17.12	17.02	16.40
19.2. 17.21	17.31	17.21	17.01
26.2. 17.39	17.49	17.41	17.21
4.3. 17.54	18.05	17.57	17.39
11.3. 18.12	18.23	18.16	17.59
18.3. 18.29	18.40	18.34	18.19
25.3. 18.47	18.58	18.53	18.38